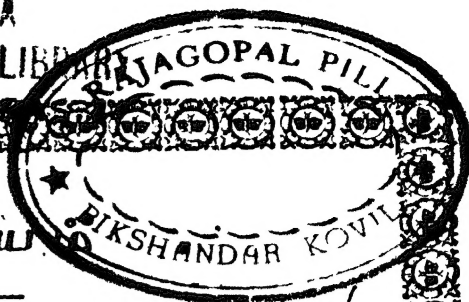

MAHAMAHOPADHYAYA
 DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
 TIRUVANMIYUR

உ
 சிவமயம்

திரிசிராமஸ்த் 12876
 தாயுமானேஸ்வரர்
 பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

இஃது
 தென்பேறுபுதுப்பாடியம்

வேங்கடாசலமுதலியா

ரவர்களால்

பரிசோதிக்கப்பட்டு

திரிசிரபுரம் - உப்புக்கார

சிதம்பர பிள்ளையவர்கள்

கேட்டுக்கொண்டபடி

திரு - அப்பாவுமுதலியார்குமாரர்

வேங்கடாசலமுதலியா

ரவர்களால்

தேசாபிமானி அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

பராபவஸ்ரமார்சுழி

தென்விண் அனா-அ.

சிவமயம்.

சா த் து க விக ள் .

திரிசிரபுரம்

மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்வண்பாடியது.

து ரிசிராதழயர்கணயெடுத்தாண்டு - - - *
பவமாற்றிச்சுகமேநல்குந் - - - *
திரிசிராமலையாற்குப்பிதிற்புப்பத் - - - *
தந்தாதிசிறப்பாச்செய்தான் - - - *
பரிசிலாப்புகழ்ந்தோருக்கமுதூற்றிச் - - - *
செழுங்கந்தம்பரந்துவிசங் - - - *
கரிசிலாவியலொடிக் கியமுணர்ந்த - - - *
நாகமுத்துக்கவிஞ்ஞானே. - - - *

தென்னூர் - இருளாண்டியுபாத்தியாயர்பாடியது.

வா கமுத்துவணவில்கணயிருந்தொளிநு - - - *
மதிமுகத்துமடந்தைபாகன் - - - *
ஆமுத்துகளிலன்பர்பரவுகிரா - - - *
மலநாதனடிமென்போதி - - - *
இகமுத்துப்புலவனுரைபதிற்றுப்பத் - - - *
தந்தாதிநயந்துகேட்போர் - - - *
பாக்முத்துறைநெய்க்கடந்துமேலா - - - *
கூழையதண்ப்பற்றுவாரோ - - - *
திரிசிரபுரம் - சோமசுந்தரமுத்தியார்பாடியது.

சிரகிரியாந்தென்கயிலைமலத்திலையின்
முண்தந்தேமுந்ததேவதேவன்

*

பரவுமிசைக்கடன்முழுதாமந்தாதிப்	-	-	-	*
பிரபந்தப்பாண்டத்துய்த்தான்	-	-	-	*
திரமருவிபுகழிந்துதேசவிரா	-	-	-	*
ஜத்தானிதிகழ்நாற்சங்கப்	-	-	-	*
புரவலருமிரவலரும்பரவிமகிழ்	-	-	-	*
நாகமுத்துப்புலவன்றோனே.	-	-	-	*

பாலக்கா-ஓரராகவசெட்டியார்பாடியது.

விண்ணவருந்தவளமலர்வாணிகேள்	-	-	-	*
வனுமானும்விருப்புமேன்மை	-	-	-	*
நண்ணவருந்தவர்குழுஞ்சிரகிரியந்	-	-	-	*
தாதிதண நறுஞ்சொற்செந்தே	-	-	-	*
னுண்ணவருந்தவலமுறுதெக்கலையு	-	-	-	*
-நவையறக்கற்றுணர்ந்தோர்யாரு	-	-	-	*
மெண்ணவருந்தவலருஞ்சீர்நாகமுத்துகி	-	-	-	*
கவிவாணனியம்பினுனே.	-	-	-	*

திரிசிரபுரம்-நீலகண்டம்பிள்ளைபாடியது.

சேணுலவு பொன்னஞ் சிகரச் சிராமலலவாழ்	-	-	-	*
தானுவினுக் கந்தாதி சாற்றினான் - மாணுலவு	-	-	-	*
பாகமுற்ற செஞ்சொற் பனுவற் பொருளுணர்ந்த	-	-	-	*
நாகமுத்துப் பாவாண னன்கு.	-	-	-	*

திரிசிரபுரம்-அஷ்டாவதானம்

சுப்பராயசெட்டியார்பாடியது.

ஈறங்குதிகாக்கடலுலகநாடுபொருட்	-	-	-	*
கெல்வமொடுகல்விச்செல்வம்	-	-	-	*
பிறங்குதிருநதிசுலத்தானாகமுத்துப்	-	-	-	*
பெரும்புலவனருவியோங்கி	-	-	-	*
யிறங்குதிரிசிரகிரிவாழிமையமண	-	-	-	*
மகப்பாகனரிகளெல்லாந்	-	-	-	*
திறங்குலவுப்ரியாகப்புறிந்தோருக்	-	-	-	*
கங்காதிசெப்பினே.	-	-	-	*

திரிசிரபுரம் - சரவணபாத்தியாயரீபாடியது.

பொன்னொருநவமணிசேர்பரிபுரத்தா - *
 விவணமலபாப்புந்திதன்னின் - *
 மன்னொரும்பதம்பெறவேகருணாதரும் - *
 பபாயிடமாய்வளருமேரின் - *
 மின்னொருஞ்சிரகிரிச்செவ்வந்திசர் - *
 பொற்பதத்திலிவங்கவேதான் - *
 ஹன்னொரும்புகழ்நாகமுத்துவள்ள - *
 . றமிழ்மாணசூட்டினே - *

திரிசிரபுரம் - ஒப்பிலர்மணியபாத்தியாயரீபாடியது.

இத்தகையிற் புலவர்களுக்கரசனென - *
 வேவிளங்குமினிமையான் - *
 முத்தமிழ்தேர்நாகமுத்துக்கவிராஜ - *
 னல்லன்புமுதிர்த்தவாக்கா - *
 வத்தியுரிபோர்த்தசிரகிரிவாமும் - *
 பெருமானுக்கருமையாய்ச்செய் - *
 வித்தகஞ்சேர்பதிற்புப்பத்தந்தாதி - *
 வியப்பதவணவிளம்பொனாதே. - *

கற்குடி - மதுரைமுத்துப்பிள்ளைபாடியது.

இந்தப்பாடரவணிந்தோன்முத்தவலவெந் - *
 பினிலமர்ந்தோனிறைவனா - *
 விந்தப்பாதங்களின்மேனாகமுத்துக் - *
 கவிராஜன்மலநந்தவாதி - *
 யந்தப்பாவொருநா ஹமாரும் - *
 லனுதினமுமறையின்மேரீட் - *
 சந்தப்பாமற்கிடைக்குமகரால் - *
 யம்புடைசூழ்தரணியோரோ. - *

தரங்கம்பாடி - குருவப்பநாயகரீபாடியது.

கராமலப்பத்திரிதொடுங்கரணநிகர் - *
 நாகமுத்துக்கவிவல்லோனள் - *
 விராமலப்பக்கதிர்வாளாற்றுமிக்குமிலங் - *
 கொளியிரமியங்கத்தேங்கொள் - *

சுராமணப்பச்சையந்தர் நிற்குடைந்தளிதென் - *

விடுங்கமழ்பூஞ்சா ந்துமோங்குஞ் - *

சுராமணப்பண்ணவனுவப்பத்தேருடருமந் - *

தா தியொன் றுசெப்பினே. - *

திரிசிரபுரம் - முத்தையவுபாத்தியாயர்பாடியது.

அக்காலத்தொருவிடையாய்த்தாங்கினமா - *

தவனனந்தவிடையதாகித் - *

திக்கா ரும்பொன்மதின்மீ திருந்துதவம் - *

புரியுமுயர்சுர வெற்பீசர் - *

மிக்காரும்பதமலரினாகமுத்துப் - *

பாவலன்மேமைமேலுமன்பா - *

யெக்காலத்தினுமழியாத் தமிழ்மாண் - *

சூட்டியவாறென் சொல்வேனே. - *

சுந்தாத்திரிப்பேட்டைமுத்துசாமிநாயகர்பாடியது.

உள்ளத்தெளிவுறுதித்தெளிவுகனிந்தொழுமுமின்ப - *

வெள்ளத்தெளிவுவேதத்தெளிவுமெய்விதேயமுத்தி - *

கொள்ளத்தெளிவுகவிநாகமுத்துநற்குணைசன் செய்த - *

வள்ளற்சுராமணயந்தா தியைச்சொலவாய்த்திடுமே. - *

சா த் து க வி க ள்

ஹர:
ஓ

12876

திரிசிராமஸ்த்
தாயுமானேஸ்வரர்
பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

விநாயகர்ஸ்துதி.

பண்ணவர்போற்றுஞ்சிராமஸ்ப்பதிற்றுப்.....*
பத்தந்தாதிக்கவியலங்க.....*
னண்ணலர்புரங்கமயெழநகைத்த.....*
நாதனந்தாயுமானவனற்.....*
றண்ணலர்சரணம்புயமிசைச்சாத்தத்.....*
தானமாறெனப்பொழிபுழைக்கை.....*
யண்ணலோர்கோட்டுமழவிளங்களிற்றி.....*
னடிமலர்முடிமிசைப்புணவாம்.....*

தாயுமானேஸ்வரர்ஸ்துதி.

நறுங்களபத்தனமடவார்திருநடஞ்செய்.....*
சிரகிரிவாழ்நம்பனென்று.....*
முறுங்கயிணப்பெருமான்ருயானவன்வெள்.....*
விடையானெம்முடையான்யாரும்.....*
பெறும்பொருட்டின்னருள்சுரக்கும்.....*
பெம்மான்சிற்பரனாதன்பெருமையாவை.....*
குறுங்குறுமா முனிதுதிக்குமாதேவ.....*
னடிமுடிமேற்கொண்டுவாழ்வாம்.....*

மட்டுவார்குழுவியம்மைஸ்துதி.

வேல்யுறழ்விழியானைக்குழையிலக்குச்செவியாண வெண்ணீ
ற்றூண்ச் - சோணயின்மார்ங் குயில்பாடுஞ் சிரகிரிவா முமை
யாணச்சுரும்பார்கொன்றை - மாவலயணிந் தோனிடத்தில
மர்ந்தார்ணயுவாமதிபோல்வதனத்தாணப் - பாஸநிகர்மொ
யியாணமட்டுவார்குழலாணப்பணிதல்செய்வாம்.....*

செவ்வந்திவிநாயகர்ஸ்துதி.

ஐந்தருநீழல்வாயமருமிந்திரன் *
வந்தவண்செயுஞ்சிராமவணியின்மேவுசெவ்.... *
வந்தியா வணியினிருமாமலர்ப்பதன் ... *
சிந்தையாற்றொழுதுமேற்சென்னிசேர்த்துவாம் *
சுப்பிரமணியர்ஸ்துதி.

சூர்தடிநீதிமையவர்க்கவர்க்கம்பெற்றிடத் ... *
தார்புணவேல்விஞ்சண்முகன்குதன்..... *
பார்புகழ்சிராமனைப்பதியிற்கந்தனற் *
சீர்பெறும்துமலர்ச்சிரத்திற்சேர்த்துவாம் *

சைவசமயாசாரிகள்ஸ்துதி

அங்கம்வனப்புறுமங்கையாக்கியருள்கவுணியன்றன் ... *
றுங்கமலர்ப்பதம்பரவித்துதிநாவுக்கரசனற்றான்.... *
வங்கம்றவணங்கியாளுணிலணைக்கழல்பணிந்து..... *
பங்கமுறுவாதவூர்ப்புனிதனடிபோற்றுவாம்..... *
அவையடக்கம்.

அருமருந்தன்னபிள்ளையென்னுணாப்பதருமந்தபிள்ளையே
யென்ன - வருமருஉமெழுதியிற்பொருட்சிதைவின்ரூபவயங்கு
தல்பற்றிக்கொள்காண்டோர் - தெருமருமனத்தேன்சிராம
வைப்பிராற்குச்செப்புபாடலினுரைச்சிதைவு - பெருநீனுமந்
தப்பொருட்சிதைவிலாதப்பெற்றியார்கொள்வதுவழக்கே *
நால்.

சீர்வளர்பூங்காவனம்புடையோங்குஞ்சிரகிரிமட்டுவார்குழனிந்
வார்வளர்குவிமாமுலையுமைப்பாகாந்தனேதர்மபுரானவனே
பேர்வளர்மெய்க்குஞானப்பெருவெள்ளம் பெருக்கியென்னு
வத்திடைக்குடிக்கொண் - டேர்வளர்நிலைநுரைப்பதங்காட்
டியிறைஞ்சிடக்கருவணசெய்குவையே.... (க)

செய்தவணநால்வர்க்கன்றுபதேசஞ்சேனுயர்வடநிழலிருந்து
பொய்தவ்ணநவின்றுபொழிவழிமனத்தைப்போக்கினின்றுழ
ல்கொடியேற்கின் - றுய்வழிகூடவுணர்வனித்தருள்பொன்
னெவிர்சிராமவணப்பெருமானே - நெய்வழியயில்வேற்குமர
வன்யின்றநிமலவென்றனக்கினொழுதே..... (உ)

ஆரமுத்தகில்பொன்னவைக்காததெறியு மாழிநேர்பொன்னி
நாட்டினுள் - பாரமுத்தவணவேலங்கையிற்றங்கும் பரமருந்
தர்மபுரானவண - டிரமுற்றனுக்கார்புலையோயெவர்களாபி

னுமிருண்மலவலியால் - லீரமுந் தினுநாரணன் டெயுக்கழி
பநன்மேலின ரென்வணயாள் பவரே... .. (ந)

என்வணயாள் பவரைமழுவின்டயவரை யேகமர்ன்வரைமுண்ட
கம்வாழ் - பின்வணகேள்வரும்வெண்சலிசமா துவக்கும் பிரம்
ருமமரீமாதவரு - முன்னைநாட்டொட்கையைகதி றுவாரேனத்
துமுதல்வரைமட்டுவார்குழவி - யன்வணயாளுடன் கண்டனன
கமகிழவஞ்சிராமலையினின்மாதோ (ச)

மலமகளொருபான்மணந் துலகனித்த மகேச்சுரன் திரிபுரத்
கனல் - கலப்புக்கும் திச்செஞ்சடைமுடிப்பாடின் கனகமார்கிர
கிரிப்பெருமா - னவஸ்யசையோதமுதித்தகார்விடமுண் டம
ரகாக்கரத்தனித்தவனென் - றலமிகசைதன் து மலரீப்பதஞ்
சூட்டித்தமிழ்ச்சொலவரமலித்தனனே (ரு)

அளியின்முரறுங் குழவியம்மபலா லலமரலுழலுநெஞ்சவண்
யாள் - நளிமலர்த்தடஞ்சூழ்சிரகிரிவாழ நாதனேகங்கைவே
ணியனே - களிமயினடத்துங்கந்தணயிற் கற்றமிடத்தி
றைவனையயன்மா - லளியுடன்போற் றுமையனேசிவனைய
ணியுறுமமரர்கோமானே... .. (சு)

மான்மழுச்சூலமுடுக்கணிகரமும்வாளராக்குண்டலச்செவியுந்
தேன்வழிந்தொழுகுங் கடுக்கையங்கண்ணித் திங்கங்கங்கை
யார்சடையும் - வான்விழிமுன் றுங்கழற்பதத்திணையும்வலி
கிராமலையுனின்னகையுங் - கான்வழிவதனும்புயமுமென்றன
க்கோர்களிப்பிணைத்தருமுயிராமே (எ)

உயிரிக்குறுகமைவா முடலையேசர்பெருளா யெளம்பிறை
டொறுமுணமறந்து - செயிரிக்குடன்படுமென் னகத்தை
யேதிருத்தித்திருவடிப்பெறெனக்கிவாய்த் - தயிரிக்குடமவா
ஷமரவலணத்திருமாறுந் திருஞ்சிரகிரிக்கரசே - யுயிரிக்குயி
ன்மொழியாள்சுகந்தகுந்தனநாயசியுடனமருமுக்கணனே (அ)

முக்கணனெடியமரன்முதலசனோர்முறையினின் றுடிதொழு
திடும்வென் - னக்கணங்கடவும்புணகிரகிரியா னயிஞ்விழிமட
ந்தையர்மாலாற் - றெக்கணக்ககுபமுதல்வலினத் தஞ்சிக்கிபு
தெவையடியரிற்கொண் - டிக்கணம்பிறவா நெறியினைக்காட்
டியெய்திடாவின்பநல்கினனே... .. (இ)

நல்லெழில்மரர்மா தர்தஞ்சுகமுநறைமலர்க்கற்பகநீழனு... *
மல்லெழினனாமாதங்கமுங்காமதேனுவும் வளர்நிதிக்குவையு
ஞ் - சொல்லெழிலென வெள்ளளவுநெஞ்சினின்றுயான் றுதித்தி
டேனின்கழலன் றி - வில்லெழிலுயர்பொற்சிரகிரிமேவும் வி
த்தகவிளங்குமாமணியே ... (௨)

[வேறு]

மணியேமணியினெனியேயென் மதியேமதியுட்குடர்விளக்கே
திணிசேரும்பலுரிபோர்த்த தேனேசிரவெற்பமர்வோனே *
தணியாக்காமக்கொடுந் துயர்க்கேதளராவண்ணமெனியேனின்
பணியேபுரியவரமளித் துன்பதமா ரமுதமருள்வாயே... (௩)

ஏயுங்கிணையுமின்றிருமினியழவணயும்பெருவாழ்வுஞ்... *
செயுநிலையென்மெணுங்கொடியதேயன்பரிக்கும்பெருஞ்ச்மையாஞ் ... *
செயுநாம்புஞ்செறிதச்சையார்க்கீண்டாநாற்றமிகுமுடவண்ப்... *
பேயுநாயுமுணுமுனம்வந்தேனையாள் செவந்திபபெருமானே

பெருமான்சுகந்தகுந்தளமாதேவிக்கினியபெம்மானம்... *
மருமாமறைபுரதிடுமிறைவனாலகாலமயின்றபிரான்... *
அருமா துறைமார்பனுமயனுந் தினம்வந்தேத்தஞ்சிரகிரியா
னிருமாமலர்ச்சேவடிதொழுவாரொன் றம்பிறவா நிலையினோ

நிலையாவுடலச்சுமைப்பரித்து நின்றேபுலம்பும்வஞ்சகண... *
யுலையாவண்ணமெடுத்தாள்வாயுமையாள்பங்கிலுறைவோனே
யலையா றுருமதியிதழியணியேணியனேசுவைக்கரும்பே *
சிலையாமலையவணத்தசிராத் திரிவாழ்முக்கட்செழுங்கனி
[யே(௨௪)]

கனியுங்காயங்கிழங்குண்டுங்கானிலுறைந்துங்கதிநாடிப்... *
பனியும்வெயிலும்படவுடலம்பதைக்கநுனியூசியினின் று... *
நனியுமருமாதவம்புரியுமுனிகாள் பொதுவினடித்தபிரா... *
னினியசிரவெற்பினிலடைந்தேயேத்திவணங்கப்பெறுவீரோ.

வீரம்விணையுமெய்ஞ்ஞானவிளக்கமீகும்பொல்லாவுடலாம் *
பாரந்தேதாஸையும்பார்னென்னதென்னும்பற்றதுநற்பலன்பெரு
கோர்முலையுமடமாதர்தொடியவாசைப்பெருக்கொழியு[குங்
மாரமுலையுஞ்சிரகிரியானடிமாமலர்க்கன்புடையார்க்கே(௨௫)]

உடையார்மறைதேடுதற்கரியவுமைமுர்ட்கினிமையுயிரிளவெள்
விடையார்பொதியுமுனிக்கருளும்விமலரிதழிந்தியணிசெஞ்*

சடையார்சிரவெற்பமர்தேவர்சக்கங்காட்டிநிண்கூட்டி *
நடையார்பரமானந்தவின்பநல்கிபெணயாண்டருள்வாரோ. *

அருளேயெவர்க்குமரும்பொருளேயடியாரகமாமலரமருந் *
தெருளேவளருஞ்சிவக்கொழுந்தேதேனே முக்கட்செழுங்கனி
யேயிருளேயகற்றுஞ்சிரகிரியாயெந்தா யென்னுணிறையொ
ளியே - மருளேயணயாருறவகலவந்தேகொடுத்தாள்வரமெ
[னக்கே (௮௮)]

எனக்கித்தீயபிறப்பிறப்பாமிடர் தீர்ந்தொழியச்சுரர்வணங்கு
முனக்கன்பொடுநான்பணிவிடைகளொருங்கேநாளுஞ்செயவ்ருள்வாய் *
வனக்குஞ்சரமாமுகற்றுவந்து மருமாங்கனியன்றளித்தவனே
கனக்கும்பசனாநியர் தொழுமுக்கணனேசிரவெற்பமர்கிவனே

சிவனேவணிகர்மரபில்வருஞ்சீரார்மடவாட்குத்தாயா *
னவனேசென்னிவனாயானேநம்பா செவந்திநாயகனே *
பவமேயியற்றியுடல்போற்றும்பாவகாரிநிணவணங்கா ... *
தவமேதிரியத்தகுமோ தானுளாயுன்றுண்மலர்தந்தே.. (௮௯)
[வேறு.]

தந்தியுரிபோர்த்ததாயா னவனேசெவ் *
வந்திமலர்க்கொண்டுன்னடிப்போதந்தாட்டுதித்த *
வந்தமுறுசுரர்க்கும்பேறளித்தமுக்க *
னெந்தையேபந்தவிணையென்றெனக்குத்தீர்ப்பாயே (௯௦)

தீராப்பிறவித்திராக்கடனின்றேறுதற்குச் *
சீராப்புணயாநின்சேவடிபைக்கைக்கொண்டேன் *
நாராயணனயனுநாடும்பெருமானே ... *
வாராச்சிராமவணவரழ்மாசிலாமாமணியே (௯௧)

மாசுற்றநெஞ்சனுணவாழ்த்திமிகப்போற்றுமற் *
காசுற்றமங்கையர்தங்கண்வலையிலையகப்பட *
டாசுற்றயர்நாயடியேற்கிரங்கியருள் *
தேசுற்றசோதிச்சிரமாமணக்கொழுந்தே. (௯௨)

மணவுசெயுமும்மலநோயினுன்மலிவா *
யுணவுபடுநெஞ்சனுணயடைவதெக்கால *
நிணவளருஞ்சிந்தாமணியேநிராமயனே *
தவ்வளருஞ்சென்னிவனாந்கணவதமமன்னேனே (௯௩)

MAHAMAHARUPATHY

DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

மூன்னூர்சுமிதிமுழமி துறைசுடரோ *
 வின்னூரமுதேயெழின்மாநிதிக்குவையே *
 என்னுபகமேயெவணபாளிலஞ்சியமே *
 பொன்னூர்சிரசிரியிஃபோந் துயிர் த்தரயானவனே (உரு)

ஆனசிராமணவர் ஐழயனேயங்கணனே *
 வானவரைக்காத்தாண்டுமாபாதகராகுந் *
 தானவரைக்கொன்றதயாபரனேநாயேவண *
 மீனவிழியார்வணக்குள்வீழாதெடுத்தருளே (உரு)

அருண்மேவுநின்றனடிமாமலர்பந் றுந் *
 தெருண்மேவுமின்பஞ்சிறியேநீகளித்தருள்வாய் *
 பொருண்மேவுமாடம்பொவியுஞ்சிராமணவா *
 திருண்மேவியகண்டனென்னுந்தாயானவனே (உரு)

நாயானகெல்வத்தகைமணியேவம்பாருங் *
 நாயாமலர்வண்ணன் காணுப்பெருமாளே *
 நீயார்நரகிற்கிறியேன்புகாதவண *
 நாயாப்பேரின்பவாழ்வெனக்குநல்காயே (உரு)

ஆய்நோயகலுமழல்போலெழுங்கொடிய *
 வாய்வெம்பசிகூர்கழியும்விடாய்தணியும் *
 வைநேருந்தோளார்விழைவொழியுமெஞ்ஞான்றும் *
 பாய்நீள்சிரசிரியான்பொற்றுள்வணங்கினர்க்கே (உரு)

ரணமாயும்வெள்ளெனமாயும்மிருவர் *
 பானநாளாதிபின்ம்பொருந்தாக்கழலமுதை *
 சினனந்தீயேற்கிரங்கியருள்வாய்முக்கண் *
 லானவனேதெம்மட்டுவார்குழவிநாயகனே (உரு)

[வேறு.]

நாயகன் திரிபுரமெரிபடச்சிறுநகைபுரிந்திடுநம்பன் . [ணன்
 நாயகங்கைவெண்மதியிதழியந்தொடைசூடுசெஞ்சடையண்
 டியகந்தருசிரசிரிச்சிவனிருவிநாமலர்ப்பதம்போற்றித் : *
 தீய்கம்புகாவணமருளடைந்திடச்சிந்திப்பாயுளநீயே . (ருரு)

உளஞ்செந்தீயிடுமெழுகெனவுருகநின்றான்மலரடிநச்சா .. *
 தளம்பிடிச்சிறுமடநலர்க்குருகுமென்விருள்விவணத்தாயர்
 போகிய கணங்கொணங்குண்டனெனவிலேகனெகங்கைவா

ழ்சண்டயானே - வளம்பெருக்குநீட்டண்டவனகுழ்சிரா மவன
வர்தருங்கோவே (௩௨)

கோதமன்னகத்தியன்முதலியர்தொழுங்குருமணிச்சிரநாக.*
ஓதநாபுரமணிபதத்தியந்தின நடமிடுந்திருக்கோயி*
ஓதனஞ்சுமிழ்பணியணிநிமலன்ருணலமுடனருச்சித்தோர்*
வேதனாரணனிந்திரற்கரியநல்வீடுறப்பெறுவாரோ.... (௩௩)

வீடுமக்கள்பெண்டிர்நிலையென்வெணினிருப்புறுமடநெஞ்சே
கூடுவிட்டுயிர்போனபின்னிவர்க்குண்டப்பெறுவாரோ
நீடுநித்தியவாழ்விணையுடையநீநித்தமன்பொடுபொற்றிக்க
கூடுநற்கிரகிரிச்சிவனடியருள்கூர்ந்துதந்தருவாரோ (௩௪)

தந்தமாமுகத்தானேவேன்முருகனைத்தந்தவெள்விடையானே
கந்தமாமலர்விரிபொழிற்சிரகிரிக்கடவுளேநிணயன்றிப்*
யந்தமாவிணமிகநெருக்குறவுறப்படுந்துயர்க்காளாயே*
நொந்தமாதறுகண்னொழுதுயவொரு நுவறெய்வங்கானே

காண்க்கண்ணிலந்துதிசெயநானிலங்கருதிடமனயிசீலம்...
வாணற்பங்கயமணயநின்றளன்றிமறந்துமாறுள்ளானா*
மாணப்பம்மதியறுகணிசடையவென்மணிசொரிவனமேயுஞ்
சேணப்பின்றடப்பங்கயவாவிசுழ்ச்சிரிப்பெருமானே(௩௬)

மானவேல்விழிமடந்தையரியந்நிடுமையல்வாரிதிமுழித்*
தானதன்மமுஞ்செபதவவோமமுந்தவறுறத்தினந்தோறும்
போனபாதகன்மனச்சிணயுருக்கிநின்பொற்பதந்தொழ்ச்செ
ய்வாய்-வானமார்கநம்விழிதுயி லுயர்சிராமலவனர்பெருமா
[னே(௩௭)]

மான்றரித்தசெங்கையனேமெய்யனேவளர்சி ராமலத்தேவே
கான்றரித்தபூங்கொன்றைமாலிகையனேகடுவமர்மிடந்தேருனே
வான்றரித்தமின்னிடையவளீபாகனேயங்கருளருள்வாயா*
தான்றரித்தமெய்ச்சுமைபரித்தணங்கருழலம்பற்கிழியாதே

அழிந்திடும்முடைக்காயம்வாராததல் லுணினுற்பெறுவனே
கழிந்திடுங்கருமேதிமேல்வருபவன்கயிறுறப்படுமவதை[ற்
பொழிந்திடும்முசமயபேதங்குழடன் பெயர்ந்தேனைவிட்டே
பொழிந்திடும்மணிக்காவிரிப்புடைவளர்பெருச்சிராமலயோ-

மலலவலல த்தலில்லாளனே திரிசிராமலலயமர்சிவனேவார்...
 சிலலவலல த்தனேர்புருவமாதர்க்குணன்சிக்கிடா தெடுத்தேநன்...
 னிலலவலல த்தநின்பாததாமனாநலநீழல்லைத்தேனையாள்வா
 யலலவலல த்தலிப்புலியினியன் றிபெற்கார் துலலயாவாரோசயி

[வேறு.]

வார்முலலக்கண்ணியர்மயலாற்குகஞ்...
 சேர்நிலலமைச்சி றி துமுருமனின்...
 ரூர்புலலகழற்றுளடைந்தேனையாள்...
 சீர்புலலபொற்சிரகிரிச்செல்வனே... (சக)

செல்வரென் றுஞ்சி றந்தவனென் றுமம்...
 மல்வலம்பதம்னவனென் றுமம்...
 சொல்லுளோர்நின்றெழுமபர்க்கிடாவாரோ...
 செல்வனென் றெழுஞ்செல்வந்திநாதனே... (சஉ)

நாதநாபுரக்கானியர்நட்பினாற்...
 போதவாடிப்புலம்புகொடியலிப்...
 பாதகனுய்யப்பார்த்தருளாய்முக்கண்...
 னாதனேசிரநாகம்வாழையனே... (சங)

ஐயனேசிவனேயருளேசனே...
 மெய்யனேசிரவெற்பமர்தேவனே...
 தாய்பமாமதிசூடியநாதவென்...
 வெய்யநீலிலல னீழ்த்திடவேண்டுமே... (சச)

வேண்டுநித்தியமெய்ப்பொருணாயினேற்...
 காண்டுகொண்டருளாய்ப்பரஞ்சோதியே...
 நீண்டுவான் றெடுநெற்பயிர்மாமதித்...
 தீண்டுசோலலச்செ றிசிரநாகனே... (சடு)

நாகமாழலநாடிப்பொ றிவழிப்...
 போகவிட்டுப்புலம்புகின்றேலலயான்...
 மாகமார்மணிமாளிகைகுழ்சிரா...
 நாகனேகயிலலப்புதிநம்பனே... (சசு)

நம்பிடேனுனேநாஞ்ந் துதித்திடேன்...
 கும்பிடேனுயர்கோயிலுஞ்சற்றிடேன்...
 வெம்பிடேன்வினேயெ னெஸ்வா றுய்குவேன்...
 றம்பிரானேசிரசிரித்தாணனே... (சசு)

தாணுவேசிவச்சங்கரேனயிரு..... *
 வாணும்பெண்ணுமனியுமலாவுவன்கீ..... *
 காணுமாறெவன்காட்சியருள்கிரதி..... *
 தாணுவாழுஞ்சதாசிவதாளுந்கே..... (சஅ)
 தாதவிழ்மலர் தீதண்பணயந்திரு..... *
 மாதுவாழ்பங்கயப்பெருவாணியு..... *
 மோதுவேதவொலியுஞ்செறிரா..... *
 மாதிரப்பெருமானெணயாள்வையே..... (சக)
 என்ணலிட்போழிந்தேகுதல்கெய்குவாய்ப்..... *
 பொன்வண்மண்வண்ப்பெண்டர்கணப்போற்றவா..... *
 மன்னுமாலையன்வர்தீதுஞ்சிராமலத்..... *
 தன்வணயாளுந்தயாட்பாழார் தீதுயே..... (இம)

[வேறு]

மூர்த்தியயனரிமகவாழ்கரியசோதி..... *
 முனிவரர்கடவயோகர்க்கருளுமியோகி..... *
 பார்த்திவரி லுயர்வனவர்புரபுனோன்வண்..... *
 பராந்தகச்சோழவணச்சாரமுனிவற்காகக்..... *
 கீர்த்திவிரியுறந்தையினிக் கிரகஞ்செய்த..... *
 கிளரொலிவெண்ணீறவியுமெண்டோனாதி..... *
 கீர்த்திவளர்கிரகிரிவாழநாடியின் பூஞ்..... *
 சேவழுவாழ்த்தினொன்றும்பிறவார்பெருஞ்சே..... (இக)
 நெஞ்சமுருக்கோகிணையோகருந்தாதேதா கொன்..... *
 விதியறமறிவொழுக்கம்பொறையுமின்றி..... *
 நஞ்சமுறுமாவென்னச்சிறியோடி..... *
 நன்னெறியுள்ளோர்த்தழிமைநெங்கப்பாய்வேண்..... *
 பஞ்சமலமறுப்பதெவனிலங்கைக்கோணப்..... *
 படர்வரைக்கிழமுத்தியவெம்பெருமானேவிண்..... *
 ணஞ்சவுயர்கிரகிரிமீதமருமுக்கண்..... *
 ணுதியேவற்புதமேயுமாரர்கோவே..... (இஉ)
 அமரர்முதலணவனாயுமவையுதித்த..... *
 வாலமயின்றிப்பொடுகாத்தளித்தவெந்தாய்..... *
 சமர்பொருதாருகன்மாவச்செற்றுகோலக்..... *
 சண்முகவண்சீவந்தனிச்சுடிகோடியோடுகி..... *
 தீயிதயனிமவையுதவுகொடினுய்யோட்பா..... *

னிரந்தரம்வைத்தருள்பரனேநாளுநாயேன்.....*
 குமரியர்கூர்விழியயிலாற்கொலையுறுதான்.....*
 கோதநகப்பதமலருற்றிருப்பதென்றோ..... (௩௩)

என்றுமியானெனதெனும்பொல்லாப்பற்றுகு.....*
 மிருவகைப்பேயெவணப்பிடித்துப்பிடுங்கிவாட்டித்.....*
 தின்றுமலக்குழிவிழ்த்தப்பட்டுச்சோருந்.....*
 தீவிணையேற்கருடாவெள்விடைமேல்வாரா.....*
 யன்றுசனகாதிபருக்குபதேசித்த.....*
 வமிர்தமேயினியசுவைக்கடலேசெம்பொற்.....*
 குன்றைநிகொனவுயருந்திரிசிராநற்.....*
 கோயிலெழுந்தருடதும்பிப்பொழியுந்தேனே..(௩௪)

தேனொழுகுமலர்க்காவிற்பொறிவண்மட்டந்.....*
 தென்னிடத்தண்பவ்ணயிலெழுஞ்சேல்கண்மீப்போய்.....*
 வானொழுகுங்கமுகினறுங்குலகள்கிந்த.....*
 வலிதினறைதருமருதவேனிகுழந்த.....*
 மானொழுகுஞ்சிரகிரிமெய்ச்சுடரோமுக்கண்.....*
 மாமணியேசிவஞானப்பொருளேசெவ்வாய்க்.....*
 கானொழுகுங்குழவியர்கண்வலகக்குட்சிக்கிக்.....*
 கலங்கியுளநடுங்குமெவணக்காத்தாள்வாயே..... (௩௫)

ஆளுனக்கேயாகும்வண்ணங்கொடும்பாவிக்கோ.....*
 ராணிநைந்தமேய்ஞ்ஞானப்பொருணக்காட்டு.....*
 நாள்வரக்கூட்டமகிழ்வாயெந்தாய்முக்கண்.....*
 னாதனேவெள்ளிமன்றுணடித்ததேவே.....*
 வேள்வயவகொண்டிந்ணமலராலெய்ய.....*
 விழிக்கனலாலவணயெரித்திட்டநம்பா.....*
 நீள்சடையிற்கங்கைமதிதரித்தெஞ்ஞான்று.....*
 நிவணயாகச்சிரகிரிவாகையவின்றே..... (௩௬)

ஐயமறப்பிருதிவிமுன்னுனபூத.....*
 டுழியவெளிப்படுத்திநெடுஞ்சிவனநேர்நெஞ்சை.....*
 னநயநறுக்கிடச்செய்துகாமமாத்.....*
 நரசமுறவாண்வக்காடுவையப்போக்கி.....*
 தாய்மலர்ப்பதமெனதுசென்னிமது.....*
 குட்டியருட்குழுவெள்விடையானேவெம்.....*
 ஷபயரவின்மேற்றுழிவழிவகுசெய்ய.....*

பங்கயனும்வணங்குசிரகிரியெம்மானே..... (௫௭)
 சிராத்திரிவாழ்சிவபெருமானசுரர்மேவுந் *
 திரிபுராந்தகன் றிருத்தாளிவணையெய் லு *
 பிராத்திரியுமருமலராற்பூசித்தோர்க *
 ளிமையவர்வாழ்த்திடவிந்திரபோகந்துய்த்துக் *
 கராத் திரிவல்லிலங் குயவவ்விடங்கரைச்சக் *
 கரத்தாற்கொன்றவற்கரியபதஞ்சேர்வாரென்.. *
 றராத் திரியச்சடையவன் சொல்லாகமங்க..... .. *
 ளுறைதருமானிடர்காளவ்வணஞ்செய்வீரோ (௫௮)

செய்யகமேய்வணயுயிர்த்தவாரமுஞ்செந்..... .. *
 திருமலர் தண்டரளமும்வெண்ணிலவுவிச..... .. *
 வெய்யவனாற்ருவிருமுதமலர்மென்பால்சூழ் *
 விண்டொடுபொற்சிரகிரிச்செவ்வந்திநாதா..... .. *
 வையகப்பேயெண்ப்பிடித்துவிடயமாந்தீ *
 வனத்திலேகொடுபோயைம்பொறியாமாவின் *
 கையகத்தீந்திடப்பெற்றுநனிவுற்றேனான்.... .. *
 கடத்தேறும்வகையெவனோவறிகிலேனே (௫௯)

அறிஞர்சுரர்வணங்கிடமாலயனுஞ்செவ்வி *
 யாலவட்டமெடுத்தெதிரோவிசச்சோதி..... .. *
 யெறிமணிப்பொற்சிரகிரிவாழரனேமுகீகண் *
 ணிறையவனே மட்டுவார்குழனிபாகர் *
 த்றிகிதைக்குங்குஞ்சரமாவிரியைப்போர்த்த..... .. *
 தயாபரனேசச்சிதானந்தனேசொல்..... .. *
 வறிஞர்கடம்நிதியேயென்தவியுநோயு *
 மாற்றிவுளர்சிவபோகநல்கிடாயே..... .. (௬௦)

[வேறு]

நல்லவர் சொல்லற நன்றி மறந்தே..... .. *
 னிலவவன சேய்நிலை யென்று துணிந்தேன்..... .. *
 வல்லிவன யேன்செல் வழியருள் வாயஞ் *
 செல்வன ரும்முயர் சிரகிரி யானே..... .. (௬௧)

சிரகிரி வாழரனேசிவனேப..... .. *
 யரவுடன் வெள்ளறு கம்புனி யக்குச் *
 சிரமணி தற்பரனேசிவி யேற்குன் *
 வரமுறு நல்லடி வாழ்வருள் வாயே..... .. (௬௨)

ஈடலர் தாமரை யில்லவர் வேனு *
 மாடர வின்மிசை யறிதாயில் வேனுஞ் *
 சேநிற விழைவுகொள் சிரசிரி யானே *
 வீடென நின்னடி மேவுத ருனே (கூந்)

தாரணி யோர் துதி சங்கர னேடுபான் *
 வாரணி மாமுல்லை மங்கைய ராடுஞ் *
 சீரணி மறுகொள்ளிர் சிரசிரி யாயுன் *
 இரணி யடியரி லன்பிலன் யானே (கூச)

அன்புற் றமரர்க ளஞ்சனி செய்யும் *
 பொன்செற் றெவிர்ப்பு புரம்வவர் பிபம்மா *
 னன்பொற் கழலிவண் நசையொடு நெஞ்சே *
 யுன்பற் றறவிண யோடிடு மின்றே (கூடு)

ஓடிடு நோய்த்னி யுன்னருள் சேரகீ *
 கூடிடும் வுள்ளுரு குங்குண மில்லேன் *
 வாடிட நின்றனன் மாளிகை மன்னுஞ் *
 சேநிற வேவவர் சிரசிரி யானே (கூக)

ஆன்றவர் போற்றிடு மம்பிகை பரகா *
 வான்றட வும்மொளி வவாசிர நாகா *
 டீன்றிகழ் கண்ணியர் மேன்மடி லரகா *
 நான்றிரி யாவரு ணல்கியா னாயே (கூஎ)

ஆயுமை பங்கி லழர்ந்தரு டேவே *
 வாயிரு சுடர்வலம் வருசிர கிரியாய் *
 மாய்வுறு மிப்புவி வரழ்விண யோம்பித் *
 தேய்வுற வீதியோ தீவிண யேனே (கூஅ)

தீவிய தழ்புலன சிரசிரி யானே *
 மேவி யடியர் விணயொழிப் புரனே *
 யாவியு டல்விடு மன்றடி யேனுன் *
 மூரறிஞ் பொற்கழல் வந்தவண் வேனே (கூஆ)

வந்தவன் செய்திடு மாமறை யோன் லுன் *
 பந்தவன் மாற்றிய பார்ப்பதி தேயா *
 செந்திடு மேவுஞ் சிராமலை யானே *
 சிந்தை செய்திடு வாயே (கூஇ)

(வேறு)

செய்வாயனங்கள் பயில்வேனிகுழந்திரநாகநம்பர்விடமா *
 னாவாயராவில்விழி துஞ்சுமா லுமயனும்பரரன்தெறிநாண் [வி
 மெய்வாடி நின் றுதேடுஞ்சிறந்தவிடையா ளர் முக்கணலர் சொ
 சைவாகமத்தின்வழிசென்றந்நாதர்சரணடுவாயென்மனமே*
 மனமாரமுற்கண்மெழுகாகநின்றன்மருமா மலர்ச்சேவடி.....*
 தினமாறுதாலம்வழுவாமனின் றுதிகழப்பராவுமடியார்...*
 வனமாரடிக்குவழிபாடிழைக்கவர மென்றனக்குமுறதோ...*
 தனமாடுயர்ந்தசிரநாகவந்தகவணமோதுமுத்திமுதலே (௭௨)

முதலேயராவெண்மதிவேணி நம்பர் முக்கண்ணர் நித்தர் நிமலர்
 சதமானசென்னிவனாநர் தர்விண்ணில்சசிகாதல்குருமகவார்
 னிதமரகவந்துதொழுநீலகண்டரிளவெள்விடைக்கணுடையா
 பதமாமலர்க்குவழிபாடுளோர்கல்பவநோ யொழித் துய்வரே
 பவவேஷ்யுடுமிகவேணிமுந் துபடும்வாதையுன்றனருள்கார் *
 நவமேஷமம்பொவடிவந் துகடின னுமோமறுத் துமெண்ண
 டியே-நுவனேமியாளர்கதையாளரின் பநுகர்வானிறைஞ்சுமுத
 லே-சிவபோதநந்திகணநாதநம்பசிரநாகவென்கணமணியே

மணியாரமம்பொனணலீசுபொன்னிவளர்தென்கரைக்கஞ்ஞ
 ளிசேர்- பணியாமனந்தன்முடிமீதுவைத்தபடியோர் வழுத்
 தயுயர்மா - வணியார்பவங்களறநின் றுமுத்தியருளுஞ்சிரத்தி
 ரியில்வாழ் - மணியார்மிடற்றரடியா ரொவர்க்குமலநோ யொ
 ழிப்பார்மிகவே..... (௭௩)

மிகவேதகிதவொலிமன்னுவிதிமேவுஞ்சிரத்திரியுளான்.....*
 முகமாறுகொண்டபெருமாவணயின் றுமுன்னெனவர்க்கும்
 ரியான் - சகநாதன் வெள்விமலைநாதன்முத்திதருமட்டுவார்க்கு
 ழுவிபாற் - மிகழாதிதேவன்விடைமீதெழுந்து தெனியச்செய்
 தாள்வனெண்ணயே..... (௭௪)

எண்ணமோ தும்வெய்யமிடிநோய்கடரவிதமானவின்புருள்
 வோர்- நிணயன் றியில்லையருளேசிரத்திரி நிணயாகவாழ்
 முதலே-புணயன் றுநன் குபூசித்தநால்வ ருநாபைத்தமிழ்
 கவிதையே - புணநாதனவெள்விடையா ளனதண்புரிகங்
 கைவேணியர்ண..... (௭௫)

அரவின் றன்வாயி னுறுதொயொப்பவடியாமலென் றுநி
 ணயப் - பரவின்பநலவுமனகாம்புயத்தின்பதமென்றன்க
 ளென்கைவேணியர்ண..... (௭௬)

ருளுவரய் - வரநாதனேவெள் விடையாளனேபொன் வளர்
மார்பனஞ்சலிசெயுஞ் சிரநாகனேவெண்மதிவேணிநம்பசிவ
னேமெய்க்குஞானமுதலே (எஅ)

மெய்யாவலாரியயனாதியோரும்வெருவாப்ப்பராவியுணரா *
வையா செவ்வந்திரநாதாவிடைக்கணமர்கின்றவேணியரனே *
பொய்யா முலோகவாழ்வுக்குளான புண்ணெஞ்சனையையடி
மை - செய்யாமல்வாடினென வணையாண்டுசிறுமைத்தவிர்
த்தருள்வையே (எக)

சிறுமைக்குளாகுமடமாதர்மீதுசெயுமாசையிம்மையுடனே
மறுமைக்குநன்மையாகாதுபாவிமயநீரும்வண்ணமருள்வாய்
குறுமாமுனிக்குவரமேயளித்தகோவேயெவர்க்குமரசே [னே
நறுமா மலர்க்குள் வளர்தேவன் வாழ்த்து நாதாசிராத் திரியர
[வேறு]

அரவணியில்குவேணியமலனேகமலயோனி..... *
பரவிடச்சிரநாகம்வாழ்பரமனேனிமலநீயென..... *
கரமுடியேநிறியுண்வணக்கருதியான்வாழ்த்திப்போற்ற..... *
வரநனியருளிச்செய்தாய்மயக்கறவடியேற்கின்றே (அக)

இன்றுயிர்க்கிடும்பையாந் துமிருண்மலமணத்தமாநிச் .. *
சென்றிடவோட்டிநன்மைசெறிந்தபேரின்பநல்காய்க்..... *
குன்றுவில்லாகக்கொண்டகொலையெவையென்பான்.... *
மன்றுளாடியவஞ்சென்னிவரையமர்ந்திடுமெம்மானே (அஉ)

மான்மழுச்சூலமேந்தும்வன் னலேசிரநாகம்வாழ் .. *
தேன்வழிந்தொழுகுங்கொன்றைத்திகழ்சடையானேபாவந்*
தானெண்ணத்தொடராவண்ணந்தஞ்சமென் றுணையடைந்தே
னாகடத்தேறுதற்கோர்நல்லருள்சுரந்தாள்வாயே.. (அங)

சுரர்முதலுணவர்கட்குந் துதித்திடற்கரிதென்றலு *
நரர்களிலொருவனாந் துணவன்போற்றிக்கண்டே..... *
விர்வினிலாநுரற்கேயின்புறத்தூதுசென்ற *
பரவிடுசிரநாகம்வாழ்பரமனேகயிலையானே ... (அச)

கைதவமுடையோர்தம்பாற்கனவினுமுறவுகொள்ளாச். ... *
செய்தவமெனக்கிந்தாளுச்சிறந்தவெள்விடைமெல்வாராய். *
மைதவழ்சிரநாகம்வாழ்மர்சிலாமணியேசெங்கை..... *
தெய்தவழவேலுங்கந்தணையருணிமலநீயே (அட)

நீயெவனயடிமைகொண்டா ளின்பணிவிடையான் கொண்டு
வாயி லுன் றிருநாமங்கண்மறப்பிலா துரைத்துநாளுந் *
தூய்மலர்க்கொண்டுபூசை துணிவுடனியற்றே னெநநி.....*
ருயினிவினிமைநல்குந்தனிச்சிராமலபெம்பாளே.... (அக)

தனிச்சிராமலயில்வாழ்ந்தா னுலேயமரர்கோவே.... *
யினிப்புறுகனடியதேனெய்ய்திடாவமுதேயார்க்குங் *
குனிப்புறுவெள்ளிமன் றுட்கொன்றைவேணியனேநாடியென்
றுனிப்புறுசெயலுநீக்குந்தொ ன் னெறியடைந்தலேனே. *

தொன்னெறிப் படிசென்றுன்வணத் தொழுதிடாதிருந்தநா
பன்னெறிவிட்டுநின் றன்பதம்பணிந்திடச்செய்தாண்ட[யென்
வின் னெறிவியப்பாயியார்க்குமிறைவனேபரமனேசொல் *
நன்னெறியா ளரோத்தநணுஞ்சிரகிரிவாழ்தேவே.....(அஅ)

தேவராதியுரும்போற்றித்தெரிசிக்கச்சிராமலக்கண் *
னாவலா முமையா டன்னோடமர்பெருமானையிந்த.... *
நாவலமுதலாந்தீவாரநம்பிவாழ்த்திடுமுன்னோனே.... *
நாவலர்க்கரசேநின்வணநா னினிமறந்திடேனே..... (அக)

மறத்தொழினியற்றும்போ துமங்கையரிடத்தின்மோக *
முறத்தொழினடத்தும்போதுமுன்னிலகுலவும்போது.... *
முறக்கமேவிடுமப்போதுமுனதிடத்துறுமென்கிந்தை.... *
சிறக்கவிண்ணுடர்போற்றுஞ்சிராமலவாழெம்மா னே (கஉ)
(வேறு)

மான்விழிப்பரத் தையர்கண் மையலா *
னன்மிகத்தின நவிவுறு தெடுத்..... *
தாஞ்சி ராத்திரித் தற்பரன் பெரு.... *
மான்விடைக்கண்வந் தருளு மையனே.....(கக)

ஐயனே தின மடியர் நெஞ்சில்வாழ் *
மெய்யனே சிராமலயில் வேதனே..... *
வெய்ய கூற்றுவன் வீசு பாசமென் *
செய்யுநின்னருட் டிற னிருக்கவே.....(கஉ)

இருபத நின தென்றலகி கணி..... *
மருமல ரதா மன்கி ராமல *
மருவு மட்டுவார் குழனி மாண்பனே *
யருமறை நவி லந்தி வண்ணனே.....(கக)

வண்ண மார்கிரா மலையின் மேவிய *
 வண்ண றுண்மல் ரஞ்ச வித்திடார் *
 மண்ணி னிற்பெரு மாயை யின்வயத் *
 தேண்ண ருந்துய ரெய்தி மாய்வோ (கூசு)

மாய்வி லாதவோர் வரமெ னக்கரு. *
 டேய்வி லாதொளிர் திரிசி ராப்பனி *
 மாய்வில் குன்றெடுத்த தைய மெய்யனே *
 வேய்வி லாதச் சூட்டய நம்பனே. (கூடு)

நம்பு நிண்ணிடத் தன்றி யென்மன *
 தம்பு நேர்விழி யார்கள் பாற்செலர் ... *
 நம்பு யத்தனோ டரிதொ மும்மொளி. *
 பம்பு மார்கிராப் பள்ளி வாசனே (கூகூ)

வாசமா மலர்க் கேச மங்கையர்..... *
 பாச மென்றணப் பற்றி டாதரு..... *
 னீசனே திக முழிவூறும் பனா ... *
 நேசனே சிரா மல நமலனே..... (கூவு)

நிமலனே மறைப் பொருளி னின்றிடு..... *
 மிமலனே சிரா மலையி வணயனே..... *
 குமர வணத்தருங் கொன்றை சூடிய *
 னிமல வெற்குறும் விவணயை நீக்கிடே..... (கூஅ)

நீதி யானநன் னெறியு ளோர்தொழு..... *
 மாதி தேவனே யஞ்சி ராமலைச் *
 சோதியே விணைத் தொடொ னக்கறப்..... *
 பூதி தந்தருட் புடவி வாழ்த்தவே (கூகூ)

வாழ்த்தி யுள்குபு வணங்கி வானவர்..... *
 சூழ்த்தி டஞ்சிரா மலையிற் றாயனே..... *
 பாழ்த்த நாயினேன் பாடுமா றரு..... *
 டாம்க்க மும்மலந் தபுநின் சீர்கனே. (கூஉ)

பெற்றமப்பத்தந்தாதி

முற்றிற்றுமுற்றும்

செவ்வாய்.

அருணகிரிநாதர்

அருளிச்செய்த

சுந்தரந்தாதி மூலமும்

அவர்காலத்திற்றோயைதற்கு

வில்லிபுத்தூரார் செய்த வுரையும்

இக்காலத்திற்கையெழுத்துப்பிரதிகடோறும்

மிகவும்பிழையும்றுவதற்குவதைநோக்கி

தூத்துக்குடி

முத்துசாமியையாவெனும்

வைதீசர்-சுத்தபாடமாகப் பிரதித்தஞ்செய்யும்படி

கேட்டுக்கொண்டதினால்

அஷ்டாவதானம்

வீராசாமிசெட்டியாரவர்கள்

மாணக்கராகிய- காலீஜ்-முதுஷி

சுதிர்காமமுதலியாரால்

பலபிரதிகளைக்கொண்டுபரிசோதிக்கப்பட்டு

சரிபெரும்புதூர்

அகத்தீஸ்வரமுதலியா

ரவர்களால்

தமதுகலைமகள்விலாச அச்சுக்கூடத்தில்

அச்சியற்றப்பட்டன.

MAHAMAHOPADHAYA
R. U. V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
MADRAS

சிவமயம்.

கந்தரந்தாதி-மூலமும்-உரையும்.

காப்பு.

வாரணத்தானை யயனைவிண்ணோரை மலர்க்கரத்து - *
 வாரணத்தானை மகத்துவென்றோன்மைந் தனைத்துவச - *
 வாரணத்தானைத் துணைநயந்தானை வயலருணை - - *
 வாரணத்தானைத் திறைகொண்டயானையை வாழ்த்துவனே*

(இதன் பதப்பொருள்.)

வாரணத்தானை - அயிராவதத்தையுடைய விந்திரனையும்—அய
 னை-பிரமாவையும்—விண்ணோரை-தேவர்களையும்—மலர்க்கரத்து-
 தாமரைமலர்போன்றகையில்—வாரணத்தானை- சங்கையுடைய வி
 ஷ்ணுவையும்—மகத்து - (தக்கனது) வேள்வியில்—வென்றோன்-
 (விரபத்திர முகூர்த்தநிகொண்டு) செயித்தவனாகிய பரமசிவன
 னு—மைந்தனை-புதல்வனும்—துவசவாரணத்தானை- கோழிக்கொ
 டியையுடைய குமாரக்கடவுளை—துணைநயந்தானை-தம்பியாகவிரு
 ம்பியவனும்—வயல்கூழ்-பழனஞ்ஞழிந்த—அருணை-அருணாகலத்
 தில்—வாரணத்தானை - கயமுகாசுரனை—திறைகொண்ட - வெற்றி
 கொண்ட—யானையை- யானைமுகனுமாகிய கணபதியை—வாழ்த்
 துவன்- (யான்) வணங்குகிறேன் என்றவாறு. யான் - தேரீனோவெ
 டுவாய்-வாழ்த்துவன்-பயனிலை ஏகாதம்-நற்றசை.

(கருத்துரை.)

தக்கனது வேள்வியில் இந்திரன்-பிரமா-விஷ்ணு-விண்ணோரி
 வர்களை விரபத்திரமுகூர்த்தநிகொண்டு வென்ற பரமசிவன் கடந்த

தனும், குமாரக்கடவுளுக்குத் துணைவனும், தயமுக்காசரண வெ
 றேனுமாகிய அருணகிரியில் வீற்றிருக்கும் யானைமுகவிநாயக
 யான் வணங்குகின்றேன்-என்பதாம். (சு)

(இதுவுமது.)

உண்ணமுலையுமை மைந்தாசரணம் பரருயிர்சேர் - - -
 உண்ணமுலையுமை மைந்தாசரண மருணைவெற்பாள் - -
 உண்ணமுலையுமை மைந்தாசரணத் தனமுமொப்பில் - -
 உண்ணமுலையுமை மைந்தாசரணஞ் சரணுனக்கே - - -

(இ-ள்.) உண்-(கன்றுகள்)உண்ணும்--ஆ-பசுக்களையுடைய--மு
 லை-முல்லையிலத்திற்கு--உ-இறைவனாகியவிஷ்ணுவின் து--மை-மே
 கதிறத்தையும்--மைந்து-வலிமையையும்--ஆசு - (உவர்ப்பாகிய
 குற்றத்தையுமுடையதாய்--அரண்-காவலாயிருக்கிற--அம்பார்
 சமுத்திரத்திருந்தஅசுராது--உயிர்சேர்-ஆவியைமாய்த்து--உள்
 தேவர்கள்மனத்திருந்த--நாம் - அச்சத்தை--உலையும்-கெடுத்தரு
 ளும்--ஐ-சுவாமியே--மை-ஆட்டுவாகனத்தை--நா-ஏனும்--சர்
 (உஷ்ணத்தையுடைய) அக்கினி--அண்-சேர்ந்திருக்கும்--நம்-ந
 மடைக்கலம்புகுதற்கிடமாகிய--அருணைவெற்பாள் - அருணகிரிய
 ல்வாமுமம்மையாகிய--உண்-மிகுதியாக--ஆம் - பெருகும்--உ
 லையும்-கற்புடைமைக்கும்--ஐ - அழகிய--மை - அஞ்சனத்தீட்ட
 ய--நா-குழையைபெட்டுகின்ற--சா-அம்புபேரன்றகண்ணினத
 --நத்தனமும்-கிருபைக்கும்--'ஒப்பில் - இணையில்லாத--உண்ண
 முலையுமை-உண்ணமுலைபென்னும் பெயரையுடைய பார்வதியின்
 து--மைந்தா-புதல்வனே--சரணஞ்சரணுனக்கு - உன்னிடத்தே
 யான் சரணம்புகுந்தேன்சரணம்புகுந்தேன்--(எ-று.) யான்-தே
 ன்ருவெழுவாய்-சரணஞ் சரணம்-பயனிலை-ஏ-அசை - (கருத்து
 திருமூர்திரம்பொற்கீறுத்து உவர்ப்பையுடையதாயும் வலியவா
 யுமிருக்கிறசமுத்திரத்திருந்தஅசுராத்தேவாச்சந்திரம்படி வன
 த்தவனே-அக்கினிசொருபமாகிய அருணகிரியிலமர்ந்தருளி கற்ப
 ஆம் கடாசுத்திலுந்தனக்கொப்பில்லாத உண்ணமுலையம்மைபு
 லுவனே-யானுஷ்ணடைக்கலம்புகுந்தேன்-என்பதாம். (உ

நூல்

திருவாவினன்குடி பங்காளொண்முது சீருநாச *
 திருவாவினன்குடி வாணர்பரங்குன்று சீரலைவாய் *
 திருவாவினன்குடி யேரகங்குன்றுதொருடல்சென்ற *
 திருவாவினன்குடி கொண்டதன்கார்வரை செப்புமினே *

(இ-ள்.) திரு-மகாலக்ஷ்மிக்கு—ஆவி-உயிராகிய (திருமாலும்)—
 நன்குடி- நற்றேவியை—பங்காளர்- பாகத்திலுடைய பரமசிவனு
 ம்—என்- மதிக்கத்தக்க—முது - பழமையாகிய—சீர் - சிறப்புப்
 பொருந்திய—உரை- (வேதாசுமப்பொருளை). சொல்லிய—சதிர்-
 சதுர்ப்பாட்டையுடைய—உவாவினன்-இனையோனாகிய (கந்தசுவா
 மிக்கு)—குடி-உறைவிடமாகிய—வால்- ஆகாசத்தை—ஆர்-ஆளா
 விய—பரங்குன்று-திருப்பரங்குன்றையும்—சீரலைவாய்- திருச்செ
 ந்திற் பதியையும்—திரு- செல்வநிறைந்த—ஆவினன்குடி- பழனி
 யையும்—ஏரகம்-சுவாமிமலையையும்—குன்றுதொருடல்- (அக்கட
 வுள்) திருவிளையாட்டியற்றும் பலகுன்றங்களையும்—சென்று- நட
 ந்து—அதிர்-முதங்கும்—உவா-யானைகளின்—இனன்-கூட்டங்கள்
 குடிகொண்ட- நீங்காதுறைகின்றதும்—தன்கார்- குளிர்ந்தமேகந்
 தவழுவதுமாகிய—வரை - பழமுதிர்சோலையையும்—செப்புமின்-
 னுதிசெய்யுங்கள்—(எ-று.) நீவிர்-தோன்றவெழுவாய்-செப்புமின்
 பயனிலை-ஏ-அசை(சுருத்தி) (பார்வதிசமேதரான பரமசிவனும்)
 லக்ஷ்மிசமேதரான திருமாலும், புகழ்கின்றநீர்த்தியும் வல்லமையு
 முடைய குமாரக்கடவுளுக் குறைவிடமாகிய திருப்பரங்குன்றம்-
 திருச்செந்தூர்-பழனி-திருவேரகம்-குன்றுதொருடல்- பழமுதிர்
 சோலைமலை-இவ்வாறுதலங்களையுந் துதியுங்கள்-என்பதாம். (க)

செப்புங்கவசங் கரபாலகதெய்வ வாலியம்பு *
 செப்புங்கவசங் கரிமருகாவெனச் சின்னமூண்னே *
 செப்புங்கவசம் பெறுவாரிகணுந்தெய்வ யானைதனச் *
 செப்புங்கவசம் புனையுன்பாதமென் சென்னியதே. *

(இ-ள்.) செ- ரிஷபத்தையுடைய—புங்கவ- தேவாகிய—சங்கர
 பாலக-சங்கரன்பாலனே—தெய்வ-தெய்விகமாகிய—வாலி- சுவ

ணப்பொய்கையின்—அம்பு-ஜலத்தில்—செ-உற்பவித்த—புங்கவ-
உயர்ந்தோனே—சங்கு-சங்கையுடைய—அரி-விஷ்ணுவக்கு—ம
ருகா-மருகனே—என-என்று—சின்னம்-திருச்சின்னமானது—
முன்னே-முதலில்தானே—செப்பு-சொல்லியார்க்கின்ற—உங்கு-
உவ்விடத்திலேயே(கேட்டு)—அவசம்பெறுவார்-மயக்கம் அடை
யும்(பவனி) மாதரது—கணும்-விழிப்பார்வையையும்—தெய்வா
னை-தெய்வானையினது—தனச்செட்டும்-கொங்கையாகிய கலசத்
தையும்—கவசம்புனை-சட்டையாகவணிந்த—புயல்-தோளையுடை
யவனாகிய முருகக்கடவுளின்—பாதம்-திருவடி—என்சென்னியது-
என்றலைமீதுற்றது—(எ-று.) பாதம்-எழுவாய்-சென்னியது-பய
னிலை-ஏ-அசை-(கருத்து) பரமசிவன்மைந்தனே-சரவனோற்பவ
னே-திருமால்மருகனே-என்று சின்னம் ஆர்ப்பதைக்கேட்டு மயங்
கும் பெண்களின் பார்வையையுந் தெய்வயானையின் கொங்கை
யையும் கவசமாகத்தரித்த குமாரக்கடவுள் திருவடி என்றலையின்
கண்ணது-என்பதாம். (உ)

சென்னியமோகந் தவிராமுதோகண் டிகிரிவெண்ணெய்ச் - *
சென்னியமோகம் படலுதெனத்தொனி செய்தபஞ்ச - *
சென்னியமோகந் தரம்புனத்தேன்புணர் தேவத்தெய்வச் - *
சென்னியமோகம் பணிபணியேரகத் தேமொழிக்கே - *

(இ-ள்.) சென்னி-சிரசின்கண்ணே—அம் - (கங்கா) சலத்தின்—
ஒகம்-ஆரவாரம்—தவிரா-நீங்காத (பரமசிவன்)—அமுதோ-உண்
டதஞ்சுதானோ—கண்-விழிபானது—திகிரி-சக்கரத்தையேந்தி—
வெண்ணெய்-தவந்தமுண்ட—சென்னிய-கீதமிசைக்கின்ற திருமா
லே—மோகம்பட-(தேவரும்)மயல்கொளுப்படி--உனதென-உன
தென்றுசொல்ல—தொனிசெய்த - முழக்கின—பஞ்சசென்னிய
மோ-பாஞ்சசன்னியமெண்ணஞ்சங்கந்தானோ—கந்தரம்-கழுத்தா
னது—புணத்தேன்- (தினைப்புனத்தின்கண்) மதுரபாஷணியாகிய
வள்ளிநாயகியை—புணர்-தழுவும்--தேவை-குமாரக்கடவுளை—
தெய்வச்சென்னி-தெய்வத்தன்மையையுடைய சோழராஜன்—அ
மோகம்-அதிகவாசையுற்று—பணி-வணங்கிய--பணி-கட்டுவித்த-
ஏரக-சுவாமிமலைச்சார்பில்வாழும்—தேமொழிக்கு-இனியமொழி
யையுடையபெண்ணுக்கு—(எ-று.) கண்-கந்தரம்-இரண்டும் எழு

வாய்-அமுது பஞ்சசன்னியம்-இரண்டிம்பயனிலை-ஏ-அசை- (கரு
த்து) தெய்வச்சோழனானவன் கந்தக்கடவுளைவழிபட்டசுவாமியை
யினில் வாழும் பெண்ணினுடையகண் பரமசிவனுண்ட நஞ்சோ
அவள் கழுத்து திருமால்முழக்கின சங்கமோ-எ-ம். (ஈ)

தேமொழியத்தம் பெறவொந்தனக்கன்று சேணுலகத் - - *
தேமொழியத்தம் சினங்காட்டவுண்காச் சேமகரத் - - *
தேமொழியத்தம் புயமவர்குழிகை சிந்தவென்ற - - - *
தேமொழியத்தம் பதினாலுலகமந் தித்ததொன்றே - - *

(இ-ள்) தேமொழி - இனிய மொழியை யுடையவளாகிய பார்வ
தியின்—அத்தம் - பாதியாகிய (பரமசிவன்)—பெற - உபதேசம்
பெற்றுக்கொள்ள—ஓம்தனக்கு - பிரணவத்திற்கு—அன்று-பூர்வ
த்தில்—சேணுலக - தேவலோகத்தின்—தேம் - நன்மையெல்லா
ம்—ஒழிய - அற்றுப்போகும்படி—தம் - தங்கள்—சினம் - கோ
பத்தை—காட்டு - காட்டிய—அவுண்கா - அசுரனா—சேமகர-ஆ
ண்குறமீனுக்கு—தேம்- இடமாகியசமுத்திரத்தில்—மொழி-கணு
க்களையுடைய—அத்தம்-கரங்களும்—புயம்-தொள்களும்—அவர்-
அவர்களுடைய—குழிகை-கிரீடங்களும்—சிந்த- சிதற—வென்ற-
சங்கரித்துச்செயித்த—தே-குமாரக்கடவுளானவர்—மொழி-உரை
த்தருளிய—அத்தம்-பொருள்—பதினாலுலகம் - ஈரோடிலோகத்தி
லும்—அந்தித்தது-பொருந்திநின்றது—ஒன்று- ஒரோதன்மையாக
—(எ-று) அத்தம்-எழுவாய்-அந்தித்தது-பயனிலை-ஏ-அசை (கருத்
து) விண்ணுலகநன்மையை யொழித்துவந்த அசுரகாச்சமுத்திரத்
தில்சங்கரித்துவென்ற குமாரக்கடவுள் பரமசிவனுக்கு உபதேசித்
த பிரணவப்பொருளானது பதினாலுலகத்தினு மொரோதன்மை
யாய்ப் பொருந்தினது-என்பதாம். (சு)

தித்தவித்தார மனித்தனாத் தேவர் வணங்கமுன்போ - - - *
தித்தவித்தாரகை மைந்தர்செந்தூர்க்கந்தரிசிந்தூரவா - - - *
தித்தவித்தார முடையாரருள்வெள்ளந் தேக்கியன்பு - - - *
தித்தவித்தாரந் தனிவீடுறத் துக்கச்செவ்வனவே - - - *

(இ-ள்) தித்தவித்தாரம்- தித்தவென்றுந்தாளவிரிவினால்—மன்
நிலைபெற்ற—தித்தனா-நடனமிடும்பரமசிவனுக்கு—தேவர்-அமர

ரீகள்—வணங்க-வந்திக்கும்படியாக—முன்-முற்காலத்தில்—போ
தித்த - உபதேசித்தவராகிய—வி-விசேஷமான—தாரகை-கார்த்தி
கைப்பெண்களின்—மைந்தர்- புதல்வரும்--செந்தூர்க்கந்தர்-செ
ந்திற்பதிவாழ்கந்தவேளும்--சிந்தூரம் - திலதத்தை—ஆதித்த-சூரி
யனைப்போலுடைய—வி - நல்ல—தாரமுடையார்-(வள்ளிதெய்வ
யானையென்னுந்) தேவிகளையுடையவருமாகிய குமாரக்கடவுள்—
அருள்வெள்ளம் - தமதுகிருபாநதியை—தேக்கி-என்னுள்ளத்தநி
றைத்து—அன்பு-பத்தியை—உதித்து- தோற்றுவித்து—அவித்தா
ர்-தணித்தார்—அம்-அழகிய—தனி-ஒப்பற்ற—வீடு-மோட்சம்—
உற-அடையும்படி—துக்கம் - இயம்பையை(விளைக்கின்ற)—செ-
சென்னமாகிய—அனல் - அக்கினியை—(எ-று)மைந்தர் முதலிய-
எழுவாய்-அவித்தார்-பயனி:ஸ-ஏ-அசை-(கருத்துரை)முற்காலத்தி
ற்பரமசிவனுக்குபதேசித்தவரும் கார்த்திகேயரும் வள்ளிதெய்வா
னைபாகருமாகிய செந்தூர்க்கந்தரென்னுள் கருணைவெள்ளத்தைநி
றைத்துயாண்கதியடையும்பொருட்டாகக் கொடியாக்கினிபோன்
றதுன்பத்தை விளைக்குமென்பிறப்பை யொழித்தார்- என்பதாம்.

செவ்வந்திரீலப் புயமுருகாபத்தர் கித்தமெய்யிற் *
செவ்வந்திரீலத்தை யுற்றருள்வாய்திங்கட் சேய்புணந்த *
செவ்வந்திரீலத் தொருபாகர்போன்ற தினிச்சிந்தியார் *
செவ்வந்திரீலத்தி னீயமுற்றாத திமிரமுமே *

(இ-ள்) செவ்வந்தி - செவ்வந்தியென்னும் பூமாலையையும்—நீலம் - கருங்குவளைமாலையையும் (புனைந்திடும்)—புயம் - புயங்களை யுடைய—முருகா-முருக்கடவுளே—பத்தர்-அன்பரது—சித்தமெய்யில்—இருதழவுண்மைநிலையில்—செவ்வு-செம்மையாக—அந்தி-பொருந்தியிருக்கின்ற—நீ-நீ—லத்தையுற்று—கிருபைகூர்ந்து—அருள்வாய் - (அம்மாலைய) எனக்குத்தந்தருளவேண்டும்—திங்கட்-சேய்-ஞ்ஞனித்திங்களை—புனைந்தி - அணிந்த—செவ்வந்தி-சிவந்த மாலேக்காலமானது—நீலத்தொருபாகர் நீலநிறத்தையுடைய பார்வதிபங்கரை—போன்றது - தோன்றிவிளங்குகின்றது—இனி-இனிமேல்—சிந்தியார்-(உன்னை) தியானியாதவர்கள் (அடையும்)—செ-சென—ரமாகிய—வந்தி-வருத்தத்தை (விளைக்கும்)—நீலத்தின்-அஞ்ஞானவிருளைப்போல—நீயும்-நீடித்துநிற்கும்—முற்றாத-தொலை

கந்தரந்தாதி. ~~2016~~

௯

யாத—திமிரமும்—இருட்டும்—(எறு)நீ-எழுவாய்-அருள்வாய்-பய
னிலை-ஏ-அசை (கருத்து) செவ்வந்திரீலோத்புலமாலிகையணியுமு
ருகாபரமசிவனைப்போல இளம்பிறையுஞ் செவ்வானமுந்தோன்றி
யமாலைக்காலமும்உன்னைநினையாரடையுஞ்செனன விருளைப்போ
லஇருட்டிம்வந்தது-அன்பரதுசித்தத்தில்வீற்றிருக்கின்ற நீகருணையு
ற்றம்மாலை யெனக்கருளவேண்டும்- என்பதாம். (கூ)

திமிரத்திமிரக் கதரங்கட்காப செவ்வேலகைவேல் *
திமிரத்திமிரக் கருலாந்தகவரைத் தேல்பெருகுந் *
திமிரத்திமிரத் தனையாவியாரு மெய்செவகனே *
திமிரத்திமிரக் கனலாயசந்தன சிதளமே *

(இ-ள்.) திமிர - இருணிறத்தனும்—திமி- திமிங்கலமீனை—ரக்க-
இரட்சிப்பதுமாகிய—தரங்கம்-சமுத்திரத்தை—கோப-கோபித்த
வனே—செவ்-சிவந்த—வேல்-வேலாயுதத்தையுடையானே—கை
வேல்-கையின் வேலாயுதமும்—திமிர-திமிராகும்படி—திமி-குற்று
கின்ற—ரக்கருலாந்தக- அசுரர்குலத்துக்குயமனே—வரைத்தேன்
பெருகு-மலையினின் றவீழுந்தேனற்பெருகிய—உந்திமிர் - காண்
யாற்றையுடையுனத்தில்வாழும்வள்ளிநாயகி—அத்திமிர்- அயிரா
வதத்தால்வளர்க்கப்பட்டதெய்வானைநாயகி—அத்தனை - அவ்வளவு
—ஆவி- (என்) பிராணனை—ஆறும்-ஆண்டுக்கொள்ளுங்கள்—என்-
என்றிங்கிடம்பேசும்—சேவகனே-வீரனே—திமிரத்திமிர-பூசப்பூ
ச—அனலாய-அக்கினிபோலிருக்கின்றன—சந்தனசிதளம்-(யான்
திமிர்ந்திருக்கின்ற) சந்தனமுதலியகுளிர்ந்தவஸ்துகளும் (ஆதர்
வந்ததுதழுவியருளவேண்டும்)—(எறு.)தரங்ககோபமுதலியன-
எழுவாய் - என்னைத் தழுவவேண்டும் - என்னும் பயனிலையை-
குறிப்பாய்க் காட்டினின்றன. ஏ-அசை. (கருத்து.) திழிங்கலமீனை
யுடைய விருண்ட சமுத்திரத்தைக் கோபித்தவனே, வேல்வனே;
அசுரர்குலாந்தகனே, வள்ளிதெய்வயானையென்னு நாயகிமார்தழ
வும்படி இதம்பேசும் வீரனே, யான்பூசுஞ் சந்தனமுதலிய குளிர்
ந்தவஸ்துக ளிப்போதுன் விரகதாபத்தா லெனக்கு வெப்பத்தை
விளைக்கின்றன-என்பதாம். ஆதலால் என்னைத் தழுவவேண்டுமெ
ன்பது குறிப்பு.

(எ)

சீதனங்கோடு புயங்கைகொண்டார்தம் திருமருக - - - *
 சீதனங்கோடு முடியாளர்செய்தனக் கேளுளதோ - - - *
 சீதனங்கோடு நிதருமென்பார்தொழுந் தேவிபெறுஞ் - - - *
 சீதனங்கோடு கொடிவேன்மயூரஞ்சிலையரசே - - - *

(இ-ள்.) சீ மகாலக்ஷ்மியினது—தனம்-கொங்கையையும்—கோடு-சங்கத்தையும்—புயம்-திருத்தோளிலும்—கை-திருக்கரத்திலும்—கொண்டார்தம்-தரித்தவிஷ்ணுவினது—திருமருக-சிறந்தமருகனும்—சீதன்-சந்திரனை—அம்-அழகிய—கோடு-கோணல்வடிவாக (தரித்த)—முடியாளர்-பரமசிவன்—செய்தனக்கு-மைந்தனுமாகிய குமார்க்கடவுளுக்கு—ஏதுளதோ-உள்ள தென்னெனில்—சீ-இகழ்த்தக்க—தனம்-திர்வியம்—கோள்-குற்றத்தையும்—துனி - துண்டத்தையும்—தரு-கொடுக்கத்தக்கது—என்பார்-என்று நீக்கியவன்பர்கள்—தொழும்-வணங்குகின்ற—தேவி-வள்ளிநாயகியால்—பெறுஞ்சீதனம்-கிடைத்தவரிசையாகிய—கோடு-கொம்பினோடு—கொடி-கொழிக்கொடியும்—வேல்-வேலாயுதமும்—மயூரம்-மயில்வாகனமும்—சிலை-குறிஞ்சிநிலமாகியமலைகளின்—ஆரசு-ஆளுகையுமாம்—(எ-று) ஏதுளது-எழுவாய்-இவைகளுடைமையாம்-பயனிலை-ஏ-அசை-(கருத்தி.) திருமானுக்கு மருகோனும் பரமசிவனுக்கு மைந்தனுமான குமார்க்கடவுளுக்கு வள்ளிநாயகி சீதனத்தாற்பெற்ற கொம்புடன் கொழிக்கொடியும் வேலாயுதமு மயில்வாகனமும் மலைகளின் ஆளுகையும் உடைமைகளாம்-என்பதாம். (அ)

சிலைமதனம்படுமாறெழுஞ்சேய்மயி லுச்சிட்டவெச் - - - *
 சிலைமதனம்படு சிந்துவையிந்துவைச் செய்வதெய்யாய் - - - *
 சிலைமதனம்படு காட்டுவர்கேளிருஞ் செங்கழுநீர்ச் - - - *
 சிலைமதனம்படு தாமரைவாவி திரள்சங்கமே - - - *

(இ-ள்.) சிலை-கருப்புவிடையுடைய—மதன்- மண்மதனது—அம்பு-புஷ்பபாணம்—அடுமாறெழும்- கொல்லும்படிவருகின்றன—சேய்மயில்-குமார்க்கடவுளின்மயிலினது—உச்சிட்ட- எச்சிலாகியபாம்பினது—எச்சிலை-எச்சிலாகிய தென்றற்காற்றையும்—மதனம்படு-கடையப்பட்ட—சிந்துவை - சமுத்திரத்தையும்—இந்துவை-சந்திரனையும்—செய்வதெய்யாய் - நானென்னசெய்துகடப்பேண்—சிலை-உர்ப்புரிப்போடு—மதம் - ஆங்காரத்தை—நம்படு.

நம்மிடத்திலே —காட்டுவர்-அலர் தூற்றிக்காட்டாநின்றுள்ளார்---கே
 றிரும்-சுற்றத்தாரனைவரும்---செங்கழுநீர்-சுவனை மலர்நிறைந்த—
 சிலை-நிறுத்தணிமலையில்கண் —மது-தேனும்—அனம்-அன்னப்ப
 ட்சியும்—படு-உண்டாகிய—தாமரை-தாமரைகளைபுடைய--வாவி-
 பொய்கையில் (வாழும்)—திரள்-கூட்டமாகிய—சங்கமே - சங்கி
 னங்களே-- (எ-று.) யாம்-எழுவாய்-செய்வதென்-பயனிலை - (கரு
 த்து) குமாரக்கடவுளினது தனிகையங்கிரித் தாமரைத்தடாகத்தில்
 வாழ்ஞ் சங்கினங்களே என்மேல் மஹாதன் பாணப்பிரயோகஞ்
 செய்யாநிற்கின்றான்-தென்றலும் சந்திரனும்கடன்முடிக்கமும் வ
 நத்துகின்றன-சுற்றத்தாரது கோபதாபமும் உண்டாயிருக்கின்ற
 ன-இவற்றை என்னசெய்து கடப்பேன்-என்பதாம். (கூ)

திரளக்கரக்கரை வென்கண்டவேலன் நிகைமுக்கன்மால் - - *
 திரளக்கரக்கரை யாம்பாடநாடுதல் செய்யசங்க - - - *
 திரளக்கரக்கரை கரண்பாங்கைநீத்திசை வார்பனிக்க - - *
 திரளக்கரக்கரை வாணீட்டுமைந்தர்புந் திக்கொக்குமே - - *

(இ-ள்.) திர-உறுதியான—ளக்க-லட்சுமான—ரக்கரை- அசுரர்க
 ள—வென்கண்டவேலன் - புறங்காட்டச்செய்தவேலாயுதனை—தி
 ரசமுக்கன்-பிரமாவுக்கும்—மால்-மாயோனுக்கும்—திரள்-அநேக
 —அக்கர்-கண்ணையுடைய இந்திரனுக்கும்—அக்கர்- உருத்திராட்ச
 ராலையையுடைய பரமசிவனுக்கும்—ஐ-சுவாமியாகியகுமாரக்கட
 வுனை—யான்பாடநாடுதல்-நான்பாடும்படிகருதுகின்றது— செய்
 ய-அழகிய—சங்கு-சங்குகள்—அதிர்-முழங்கும்—அளக்கர்-சமுத்
 திரத்தை—அக்கரைகாண்பான் - கரைகரணும்படி—கைநீத்திசை
 யார்-கையினால்நீத்திப்போவாரது(புத்திக்கும்)—பணிக்கதிர்- தண்
 டிறையையுடையசந்திரனை—அள- பிடித்துக்கொள்ளும்படி—கரக்க
 ரை-கையளவை—வாணீட்டுமைந்தர்- ஆகாசத்திலேநீட்டிஞ்சிறுவர்
 னது—புத்திக்கு-புத்திக்கும்—ஒக்கும்-ஒப்பாகும். (எ-று.)நாமித
 ட்-எழுவாய்-ஒக்கும்-பயனிலை. ஏ-அசை.(கருத்து)அசுரர்களைச்செ
 யித்தவரும்,பிரமன்முதலியோருக்குச்சுவாமியுமாகியகுமாரக்கட
 வுனை யான் பாடக்கருதுதல் கையினுற்கடலைநீத்தவும், கையைநீட்
 ட்ச்சந்திரனைப்பிடிக்கவும், நினைப்போர்புத்திக்கொப்பாயிருக்கின்
 னது-என்பதாம். (10)

திக்கத்திக்கோடு படிபுடைச்சூதத் தெறிபடபத் - - *

திக்கத்திக்கோடு கடடக்கடறடி செப்படைச்சத் - *

திக்கத்திக்கோடு துறைத்திறத்தற்ற குறக்குறச்சத் - *

திக்கத்திக்கோடு பறித்துக்கொடாதி சிறைபிறப்பே - *

(இ-ள்.) திக்க-திக்கக்கும்படி—திக்கோடு-திசைதோறும்படர்
ந்த—படி- பூமியின்கண்—புடை- நீக்கியருள்வாய்—சூத- மாமர
மாய்நின்றகுரணை—தெறி-விளங்கிய—படபத்தி-ஆயிரம்பணங்கு
டத்தையுடையஆதிசேடனது—கத்து-தலையிலே—இக்கோடு-இந்
தச்சங்குகள்—உகா -உளரும்படியாழ்ந்த—தடக்கடல்- பெரியச
முத்திரத்தின்கண்ணே—தடி-கொன்ற—செப்படைச்சத்தி-சிவந்த
வெற்படையையுடையவனே—கத்தி - கதறி—கோடு- மாறுபட்ட
—துறைத்திறத்து- பரசமயவழியில்—அற்ற - மறைந்து நிற்பவ
னே—குற- குறச்சாதியில்பிறந்த—குறச்சத்திக்கு- வள்ளிநாயகிக்
கு—அத்திக்கோடு- ஆணைக்கொம்பை—பறித்து-பிடுங்கி—கொடு-
கொடுத்த—ஆதி-முதல்வனே—சிறை-பஞ்சேந்திரியங்களால்கட்டு
ண்டிருக்கிற—பிறப்பு-(எனது) செனனத்தை—எ-று- நீதோன்ற
வெருவாய்—புடை- பயனிலை-ஏ-அசை-(கருத்து) சமுத்திரத்தின்
கண்மாவருக்கொண்டிநின்றகுரணைவென்ற வேலாயுதனே மாறுபா
டுடைய பரசமயவழிக்கெட்டாதவனேவள்ளியம்மைக்கு யானைக்
கோட்டைப்பிடுங்கி விளையாடக்கொடுத்த முதல்வனே பூமியின்
கண் ணென்பிறப்பையொழித்துவிடு- என்பதாம். (யக)

சிறைவரவாமையி லேறிச்சிகரி தகரவந்து - - *

சிறைவரவாமையில் கூப்பிடத்தானவர் சேனைகொண்ட - *

சிறைவரவாமையில் வாங்கிதண்டேங்கழல் யாங்கழலாச் - *

வரவாமையி னெஞ்சுடனேநின்று தேங்குவதே - *

(இ-ள்.) சிறை-தோகையையும்—வர- வரப்பிரசாதத்தையுமு
டைய—வாமையிலேறி-தாவுமையிலேறி—சிகரி- கிரவுஞ்சகிரி—தகர-
பொடியாரும்படி—வந்து-ஏழுந்தருளி—சிறை- களையினால்—வ
ர-குழப்பட்டும்—ஆமை- ஆமைக்கு—இல்-இருப்பிடமுமாகிய(கட
ல்)—கூப்பிட-இரங்க—தானவர்சேனை-இராஜதசேனையர்—கொ
ண்டுகொண்டுபோன—சிறைவர-தேவர்சிறைமீ னும்படி—ஆம்-

குந்த—ஐயில்வாங்கிதன்—வேலெடுத்தகுமார்க்கடவுளது—தேந்
மல்—இனியபாததாமனையை—யாம்—நான்—கழலா—அணுகாமற்
பிரிந்ததனால்—சிறு—சிறிய—ஐவர்—பஞ்சேந்திரியங்களின்—அவா—
ஆசையாகிய—ஈமயில்—இருளில்—நெஞ்சு—என்னிருதயம்—உட
னேறின்று—அவ்விருளோடுநின்று—தேங்குவது—திகைக்கின்றது—
(எ-று) நெஞ்சு—எழுவாய். தேங்குவது—பயனிலை—ஏ—அசை—(கருத்
து.) கிரவுஞ்சகிரிபொடிபடவும், சமுத்திரமுறையிடவும், அசுர
ரினின்—தேவர்சிறைமீளவும், வேற்படையெடுத்தமயிற் பீதெழு
ந்தருளியகுமார்க்கடவுளினது பாததாமனையைநண்ணுதலே என்
னிருதயத்தில் ஐம்புலவாசைகளாகும் அகலாது நிறைந்திருக்கின்
றது—என்பதாம்.

(யௌ)

தேங்காவனமுல் மதகரிவேந்துடன் சேர்ந்தவிண்ணோர் - *
தேங்காவனமுனை யவ்வேற்பணியெனுஞ் சேயிடமேல் - *
தேங்காவனமுந் தளர்நடையாயஞ்சல் செண்பகப்பூந் - *
தேங்காவனமுந் கழுநீரிலஞ்சியுஞ் செந்திலுமே. - *

(இ-ள்.) தேங்கு—நிறைவாகிய—ஆவன—பசுநிணாமேய்த்ததிருமா
லையும்—மும்மத - மும்மதம்பொழியும்—கரி—அயிராவதத்தைபு
டைய—வேந்துடன்—இந்திரனோடு—சேர்ந்த—கூடிய—விண்ணோ
ர்—தேவர்களுடும்—தேம்—அத்தேவர்கட்கிடமாகிய (அமராபதியை
யும்)—காவல்—காப்பது—நம்—நமது—முனைய—கூரிய—வேல்—வே
லாயுதத்தின்—பணி—தொழில்—எனும் - என்றுகட்டினையிட்ட—
சேயிடம்—குமார்க்கடவுளின்வாசஸ்தலம்—மேல்—முன்னேயிருக்
கின்றன—தேங்கா—திகைத்து—அனமும்—அன்னப்பட்டியும்—த
ளர்நடையாய்—தோற்கின்றநடையவளே—அஞ்சல்—புயப்படாதே
—(அவை) செண்பக—செண்பகவிருட்சத்தால்—பூம்—பொலிந்த—
தேங்காவனமும்—இனியபூஞ்சோலையும்—கழுநீரிலஞ்சியும்—செங்க
முநீர்மடுவும்—செந்திலும்—திருச்செந்தாருமாம்.(எ-று)நி—தோன்
றுவெழுவாய்—அஞ்சல்—பயனிலை—ஏ—அசை—(கருத்து) அன்னமுந்
தோற்குநடையையுடையவளே, விஃகுமுதலியதேவர்களுடும்அ
மராபதியையுங்காக்கும்படி வேலையனுப்பியகுமார்க்கடவுளினது
திருச்செந்திற்பதியும் பூங்காவனமும் செங்கமுநீர்ச்சீனையும் அணி
த்தாயிருக்கின்றன பயப்படாதே—என்பதாம்.

(யௌ)

செந்திலகத்தலர் வாணுதல்வேடிச் சிமுகபங்க - - *

செந்திலகத்தலர் துண்டமென்னுநின்ற சேயசங்க - - *

செந்திலகத்தல ராசிதந்தாணைச் சிறையிட்டவேற் - - *

செந்திலகத்தலர் தூற்றிநிங்கேடு திவாகருளே - - *

(இ-ள்) செம்-சிவந்த — திலகத்து-பொட்டினால்-அலர்ந்த- பரந்த — வான்-ஒளிபொருந்திய — துதல்- நெற்றியையுடைய — வேடிச் சி-வள்ளிநாயகியினது — முகம்- வதனம் — பங்கசெம்-தாமசாயாகும் — திலகத்து-எள்ளினது — அலர்- பூ — துண்டம்-மூக்காகும் — என்னுந் - என்னுந்நலம்புனைந்துநாக்கும் — சேய - சூமாரக்கடவுளே — சங்க-கூட்டமாகிய — செந்து- சீவராசிகட்கு — திலக-இருப்பிடமான — தலராசிதந்தாணை- அண்டங்களைப்படைத்த பிரமனை — சிறையிட்டவேல் - சிறைப்படுத்திய வேலாயுதத்தையுடைய — செந்தில்- செந்திற்பதியோனே — அகத்து- அகங்காரத்தினால் — அலர் தூற்றியும் - அலர் தூற்றுகின்ற — கேள் - சுற்றத்தாரும் — ததி- (யாவரும்) துதிக்கத்தக்க — வாசு - உனதுபுயத்தை — அருள்-கிருபைசெய்யவேண்டும் — (எ-று) - நீ - தோன்றவெழுவாய்-அருள்பயனிலை-ஏ-அசை-(கருத்து) வள்ளிநாயாகியினது முகத்தைத் தாமசாயென்றும்மூக்கைஎட்டிவென்றும் வியக்குங்குமாரக்கடவுளே பிரமனைச் சிறையிட்டசெந்தினாயகனே - சுற்றத்தார்மிகவும்அலர் தூற்றுகின்றார்கள் - (அதுநீங்க) உனதுதிருப்புயற் தந்தருளவேண்டும் — என்பதாம். (யச)

திவாகரகன்ன கொடைப்பாரியென்றுழ நீனவல்லீர் - - *

திவாகரகன்ன புரக்குழைவல்லி செருக்குரவந் - - *

திவாகரகன்ன சுகவாசகதிறல் வேல்கொடென்புந் - - *

திவாகரகன்ன மறலியிடாதுயிர்ச் சேவலுக்கே - - *

(இ-ள்) திவா-பகலிலே — கரகன்ன-கண்ணைப்போற் கொடுக்குங்கரத்தோனே — கொடைப்பாரி - வள்ளலைப்போற் கொடுக்குங்கொடையோனே — என்று- (புல்லரிடஞ்சென்றுசொல்லி) உழல்-வருந்தச்செய்யும் — தின- வறுமையாகிய — ஆல்- இருளை — ஈர்- நீக்கும் — திவாகர - ஞானசூரியனே — கன்னபுரக்குழை - கண்ணப்புரக்குழையென்னுந்நுப்பணியணிந்த — வல்லி- வள்ளிநாயகி — செருக்

கு-களிப்புறத்தீழ்மூவும்---உர- மார்பையுடையோனே---அந்தி-மா
லயிற் செவ்வானம்போலும்---வாரு-அழகையுடைய---ஆர்- பரம
சிவனது--கண் - திருச்செவிக்கு---சுகவாசக - இனியவசனமுப
தேசித்தவனே---திறல்- வலிமையையுடைய---வேல்கொடு- வேலா
புதத்தைக்கொண்டு--என்-எனது---புந்தி- இருதயத்தில்---வர-வர
க்கடவாய்- -கர-ஒளித்துநின்று--கன்னமறலியிடாது-இயம்முனவ
ல்கொள்ளுகொள்ளாமல்---உயிர்-என்னுயிரை--சேவனுக்கு-அங்
வயிடைக்காப்பாற்றும் பொருட்டாக---(எ-று) நீ-தோன்றவெழு
வாய்-வர-பயனிலை-எ-அசை. (கருத்து) வறுமையினால்பிறரிடத்து
க்கொடையிற்கவன்னே வள்ளலேயென்று புகழ்ந்திரப்பதையொ
ழிக்கும் ஞானஞரியனே, வள்ளிநாயகிதழுவமார்பனே, பரமசிவ
னுக்குபதேசித்தவனே, என் னுயிரை யமல்கைப்பற்றிக்கொள்ளா
தபடியெல்லைவந்துகாத்தருள் என்பதாம். (யரு)

சேவற்கொடியும் பனிசாந்தகனும் திருக்கரத்துச் - *

சேவற்கொடியுந் கொடிதுகண்டாய்தினை சூழ்புனத்துச் - *

சேவற்கொடியுந் திவளத்தவனும் தந்திக்களபச் - *

சேவற்கொடியு முடையாய்பிரியினுஞ் சேரினுமே - *

(இ-ள்.) சேவற்கு- இடபவாகனத்தையுடையபரமசிவனால்--ஒ
டியும்பல்- பல்லுதிர்க்கப்பட்ட---நிசாந்தகனும்- இருட்கூற்றுகிய
ஆதித்தனும்---திருக்கரத்து- (உனது) அழகியகையினிடத்திலிருக்
கிற்று---சேவற்கொடியும்- கொடியாகிய சேவனும்---கொடிதுக
ண்டாய் - பொல்லாதவைகளாயிருக்கின்றன---தினைசூழ் புனத்து-
தினைநிறைந்தபுனத்தை---சேவல்-காப்பவனும்---கொடி-நீண்ட---
உந்தி-கான்யாற்றின்---வளத்தவனும்- வளப்பத்தையுடையவனும்மா
கிய (வள்ளியம்மையையும்)--- தந்தி- ஆயிராவதம் வளர்த்த---கள
ப- சந்தனமணிந்த---சே- சிவந்த --வல்- சொக்கட்டான்காய்போ
ல்கொங்கையையும்---கொடியும்- கொடிபோல்வலிமையையுமு
டைய (தெய்வானையையும்)---உடையாய்- இருபாகத்துய்வைத்தி
ருக்கியற்கந்தளவாமியே---பிரியினும் - உண்ணைப்பிரிந்த(பகல்)கா
லத்தும்---சேரினும் - உண்ணையடைந்த(இராக்) காலத்தும்(எ-று.)
நிசாந்தகனும்- சேவற்கொடியும்---ஏழவாய்-கொடிய- பயனிலை-
எ-அசை- (கருத்து) வள்ளிநாயகியையுந் தெய்வானை நாயகியையு

முடையகந்தனே, உண்ணத்தழுவிப் காலத்திரவுநீடியாமல்
கூவியும்-உண்ணப்பிரிந்தகாலத்து மால விரைந்துவராமல் ப
நீடித்தும் கொடுமைசெய்வனவாயிருக்கின்றன என்பதாம். (ய)

சேரிக்குவடு மொழிவிழியாடனச் செவ்விசுறச் - - - -
சேரிக்குவடு விளைந்ததன்மேறன்று தெண்டினைநீர் - - - -
சேரிக்குவடு கடைநாளிலுஞ்சிதை வற்றசெவ்வேள் - - - -
சேரிக்குவடு புடைசூழ்புனத்திற் நினைவினாவே - - - -

(இ-ள்) சேர்-இசைந்த-இக்கு-கரும்பையும்-வடு-மாவடுவை
யும் (ஒத்த)-மொழிவிழியாள்-மொழியையும் விழியையுமுடைய
வள்ளிநாயகியின்-தனச்செவ்வி - கொங்கையின்மன்மை-சுறச்
சேரிக்கு-சுறவர்குடியிருப்பக்கு---வடு- (காந்தருவமணம் நடந்த
தென்னும்)சுற்றமாகியசொல்லை---விளைந்தது-உண்டாக்கினது--
அன்றே-அக்காலத்திற்றானே---நன்று- நன்றாயிருந்தது---தெண்டி
னைநீர்-கடலனைத்தும்---சேரி-ஒருமித்து---கு-உலகத்தை- அடு-அ
ழிக்கின்ற---கடைநாளினும்- உகாந்தகாலத்தினும்- சிதைவற்ற-அ
ழிவில்லாத- செவ்வேள்- குமாரச்சுடவுளது---சேரி - (தென்சேரி
வட)-சேரியாகிய---சுவடு-மலையின்---புடை-பக்கத்தில்- சூழ்-சூழ்
ந்த-புனத்தில்-தினைப்புனத்தில்-தினை ச தினை---விளைவு-விளைவான
து---(எ-று-) வடு-விளைவு-எழுவாய்-விளைந்தது- நன்று- பயனிலை-
ஏ-அசை. (கருத்து.) குமாரச்சுடவு ளாளுகைக்குள்ளடங்கிய மலை
ப்பக்கத்திற் நினைநன்றாய்விளைந்தது-உடனே கன்னல்போன்மொ
ழியும் மாவடுப்போல் விழியுமுடைய வள்ளிநாயகியின் யௌவன
த்தால் சுறவர்குடிக்கு வடுவிளைந்தது-என்பதாம். (யஎ)

தினைவேத்தியன்புசெய் வேந்தன்பதாம்புயத் திற்பத்திபுந் - *
தினைவேத்தியமுகந் தேற்றினர்மாற்றினர் பாற்றினந்தீத் - *
தினைவேத்தியர்நெறி செல்லாதவிற்தியத் தித்தியினத் - - *
தினைவேத்தியங்குயிரீ கூற்றாரிலாகிடுஞ் சேயுடம்பே - - - *

(இ-ள்.) தினை-தினைப்புனத்துக்கு--ஏத்தி-இறைவியாகிய வள்ளி
நாயகி--அன்புசெய்-இச்சைகொள்ளும்--வேந்தன்- குமாரச்சுட
வுளது--பதாம்புயத்தில்-திருவடித்தாமையால்---பத்தி-அன்பையு
ம்---புத்தி-அறிவையும்---நைவேத்தியம் நைவேத்தியமாக--உகந்
து-விரும்பி--ஏற்றினர்-(சுமர்ப்பித்து) வணங்கின வடியார்கள்-4

மாற்றினர்-(உண்மையாய்)ஒழித்துவிட்டார்கள்--பாற்றினம்-பரு
ந் துக்கூட்டங்களும்---தி-தெருப்பும்---தின்-பட்சிக்கத்தக்கதும்---
ஐ-அழகிய--வேத்தியர்-அறிஞோர்--நெறி-(விதித்த) நல்வழியில்
--செல்லாத-ஒழுகாததும்--இந்திய - பஞ்சேந்திரியவசத்ததும்--
தித்தியின்த்தின்-உணவுவகைகளினால்--நைவு-கழிவாகிய(மலசலாதி
களே)---எந்த-எந்திக்கொண்டதும்---இயங்குயிர்- (உண்ணின்று)
இயங்குப்பிராணனை---கூற்று-யமனானவன்---ஆரில்-உண்டுவிட்டா
ல்---உள்கிழி-நாறிப்போகத்தக்கதுமாகிய--சீ- இகழ்ச்சிக்கிடமர்
ன---உடம்பு-தேகத்தை--(எ-று) ஏற்றினர்- எழுவாய்-மாற்றினர்-
பயனிலை-எ-அசை-(கருத்து)வள்ளிநாயகிவிரும்பிய கந்தசுவாமியி
னதுதிருவடித்தாமரையில் அன்பையும் அநிவையும் செலுத்தின
வர்கள் பருந்துக்குந்திக்குமியாய்நெறியொழி யைம்புலனுசர்
ச்சியையுடைய மலபாண்டமும் பிராணன்விட்டுப்பிரிந்தா னாதிப்
போவதுமாகிய உடலையொழித்துவிடுவார்கள்- என்பதாம். (யஅ)

சேனம்போதி யெனவாய்புதைத்தச் செவிதர்த்தோல் - - *
சேனம்போதி யமலையிற்றதை சிறுமுனிவன் - - *
சேனம்போதி கடைந்தால்மருகன்செய் பத்திகைத்தார் - *
சேனம்போதி லரனாதிருக்கென் செயக்கற்றதே - - *

(இ-ள்) சேன்-பார்வதிபாகரானசிவன்--நம்-நம்மை--போதி-
உபதேசி--என- என்று--வாய்புதைத்து - வாய்முடி--செவிதர-
கேட்கவும்--தோல்-பாணையும்--சேய- சிங்கமும்--நம்பு- தஞ்சமா
யுறைகின்றதும்--ஒதிய - கல்விக்குறைவிடமுமான--மலையிற்றா
தை-பொதியமலைக்குமுதல்வரான--சிறுமுனிவன் - அகத்தியமுனி
க்கு--சேன்-பாட்டனாகிய--அம்போதிகடைந்தான்- பாற்கடலைக்
கடைந்தவிஷ்ணுவினது--மருகன்- மருமகனானகுமாரக்கடவுள்--
செய்ப - உபதேசிக்க--திகைத்தார் - (பிரணவப்பொருள் தெரியா
மல்) தியக்கமுற்றிருந்தார்--சீ-இகழ்த்தக்க-அனம்போதில்-அன்
னவாகனத்தின்மேற்செல்லும்--அரன்- பிரமன்--ஆதி- முதன்மை
யாகிய--ருக்கு- வேதத்தை--என்-என்ன--செய-செய்யும்படி--
கற்றது-கற்றுக்கொண்டது, --(எ-று) அரன்- எழுவாய் - கற்றது-
பயனிலை-எ-அசை. (கருத்து) பார்வதிபாகரான பரமசிவன் வாய்

மூடிக்கேட்கவும், திருமான்மருகனான குமார்க்கடவுள் பிரணவப்
பொருளைச் சொல்லத்திகைத்துநின்ற பிரமா ஆதிவேதத்தை யே
ன் கற்றான்-என்பதாம். (108)

செய்துங்கபத்திரி போற்றும்பகீர திகரசெவ்வேற் - - - *
செய்துங்கபத்திரி சூடுங்குமத்தி திறத்ததண்டஞ் - - - *
செய்துங்கபத்திரி பத்திரிபாதத்தர் செல்வதென்பாற் - - *
செய்துங்கபத்திரி யத்திரியாதிரொன் சிந்தையிலே - - *

(இ-ள்.) செய-சிறந்த—துங்கபத்திரிபோற்றும் - துங்கபத்திரி
யென் னுய்நதவணங்குகின்ற—பகீரதிகர- கங்காதேவியின் கையிலி
ருப்பவனே—செவ்வேல்- சிவந்தவேலாயுதத்தை யுடைய—செய-
செயம்பொருந்திய குமார்க்கடவுளே—துங்கபத்திரி- சுரப்புண்ணை
யிலையை—சூடும்-புனைகின்ற—குறத்திதிறத்த - வள்ளிபங்காளனே
—தண்டம்-தண்டாயுதமும்—செய - வெற்றியும்—துங்க - பெரு
மைமும்—பத்தி-ஒழுக்கமுமுடைய—ரிபு-மாறுபட்ட (காலன்)—
திரி-கெடும்படி (உதைத்த)—பாதத்தர்-திருவடியையுடைய பரம
சிவன்—செல்வ-புதல்வனே—தென்பால்-தென்திசையில்—செய்-
போகச்செய்வதாகிய—ஆதுங்கு - யாவருமொதுங்கும் — அபத்
து-திநெறியினால்—இரிய- எனது சிந்தைமுறிந்தோட—திரியாது-
உழலாமல்—இரு- நீதங்கியருளவேண்டும்—என் சிந்தையில் - என்
மனதில்கண்ணே—(எ-று.) நீ-தோன்றவெழுவாய்-இரு-பயனிலை.
(கருத்து.) காங்கேயனே, வேலாயுதனே, வள்ளிநாயகனே, பரம
சிவனதுமைந்தனே, யான் இயமதண்டனைவாய விளைக்குமவநெறி
யிற்சிக்காவண்ணம் என் சிந்தையில் விற்றிருக்கவேண்டும் - என்ப
தாம். (உய)

சிந்தாகுலவரி சைப்பேருமுருநஞ் சீருமென்றோர் - - - *
சிந்தாகுலவரி டத்தணுகாதரு மமதலை - - - *
சிந்தாகுலவரி மாயுரவீர செகமளப்பச் - - - *
சிந்தாகுலவரி மருகஞானச் செற்றவனே - - - *

(இ-ள்.) சிந்தா-ஒருக்காலும் அழியமாட்டாதுகள்—குலவரிசை
ப்பேரும்-நமதுவமிசபாரம்பரைநாமமும்—ஊருழ்- நமதுநகர
மும்—நஞ்சீரும்-நமதுசிறப்பும்—என்றோர் - என்நெல் னுகின்

ஐ—சிந்தாகுலவரிடத்து—வருந்துமனத்தையுடைய அஞ்ஞானிகள்
பால்—அணுகாதருள்—சேராதிருக்க வணக்கிரகிக்கவேண்டும்—
திமதலை—அக்கினியிற்பிறந்தகோழியை—சிந்தா—கொடியாகக்கொ
ண்டவனே—குலவு—பிரகாசிக்கின்ற—அரி—பச்சைநிறம்பொருந்
திய—மாயூரவீர—மயிலேறுஞ்சேவகனே—செகம்—பூமியை—
அளப்ப—அளக்கும்படி—சிந்தாகு—வாமனமாகி—உலவு—உலாவின
—அரி—விஷ்ணுவின்—மருக—மருகனே—சூரன—சூரன—செற்ற
வனே—செயித்தவனே—(எ-று.) நீ—தோன்றவெழுவாய்—அணுகா
தருள்—பயனிலை. (கருத்து.) கோழிக்கொடியோனே, பச்சைமயில்
வீரனே, வாமனாவதாரங்கொண்ட மான்மருகோனே, சூரசங்கார
னே, லௌகீகவாழ்வை நித்தியமாய் நம்பி மனம் வருந்துவோர்
பாற் சேராதிருக்கவெனக்கருள்செய்—என்பதாம். (உக)

செற்றைவரும்பழ னஞ்சோலையிஞ்சி திகழ்வரைமேற் - - *
செற்றைவரும்பழ னிக்கந்ததேற்றிநி நூற்றுவரைச் - - *
செற்றைவரும்பழ நாடாளநாடிகண் சேய்விடுத்த - - *
செற்றைவரும்பழ மாங்கூடுவேமத்தி னத்தில்வந்தே - - *

(இ-ள்.) செற்றை—செற்றையென்னுமீனினம்—வரும்—உலாவுக
ின்ற—பழனம்—வயலும்—சோலை—பொழிலும்—இஞ்சி—மதிலும்
—திகழ்—விளங்காநின்ற—வரைமேல்—பருவத்தின்மேல்—செல்—
மேகம்—தைவரும்—தவழுகின்ற—பழனிக்கந்த—பழனிமலைக்கந்த
னே—தேற்றிநி—அபயந்தந்தருள்வாய்—நூற்றுவரை—தூரியோத
னம்—தலியநூறுபேரையும்—செற்று—கொன்று—ஐவரும்—பாண்ட
டவர்கள்—பழநாடு—பழையராச்சியத்தை—ஆள—ஆளும்படி—
நாடி—கருதியகிருஷ்ணமூர்த்தியினது—கண்—விழியாகிய (ஆதித்த
ன்)—சேய்—மைந்தனாகியகாலன்—விடுத்த—அனுப்பிப்—செற்றை
வரும்—தூதர்கூட்டம்வரும்—பழமாங்கூடு—வார்த்திகத்தையடைகி
ன்றவிவ்வுடலானது—வேம்—பிராணனீங்கித்தகிக்கப்படுகின்ற—அ
த்தினத்தில்வந்து—அன்னாளிலெழுந்தருளிவந்து—(எ-று.) நீ—தோன்
றவெழுவாய்—தேற்றிநி—பயனிலை—ஏ—அசை. (கருத்து.) பழனிமலை
யாதிபனே, விஷ்ணுவின்விழியாகிய சூரியனதுமைந்தனாகியகால
ன்விடுத்ததூதர்கூட்டம்வரும்புழுக்குரம்பையாகிய என்னுடலழி
யுங்கால் நீயெழுந்தருளிவந்து அபயந்தந்தருள்—என்பதாம் (உஉ)

தினகரக்கர தங்கெடுத்தார்குரு தேசிகர்செந் - - - *
 தினகரக்கர மாறுடையார்தெய்வ வரணத்தந் - - - *
 தினகரக்கர சுந்தியின்ருகிலத் தேவர்நண்ப - - - *
 தினகரக்கர தந்தீர்வீர்வர் செகமெங்குமே - - - *

(இ-ள்.) தினகர-புகல்பூடாவுன்னு பிரண்டாதித்தர்களுடைய
 அக்க-கண்ணையும்---ரதம்-புல்லையும்---கெடுத்தார்- அழித்தபரம
 சிவனுக்கு --- குருதேசிகர் - போதகாகிரியரும் --- செந்தினகார்-
 செந்திற்பதியினரும்--அக்கரமாறுடையார்-சடாக்கரப்பொருளா
 னவரும்---தெய்வ-தெய்வீகமாகிய---ஆரண- வேதம்பூசித்த---தந்
 தி-பாம்புபூண்டபிரகாரத்தையுடைய---நகர்-திருச்செங்கோட்டு
 மலையையுடையவருமாகிய (கந்தசுவாமி)யினது---அர- அரத்தாற்
 கூர்மையிட்ட---கர- திருக்கையிற்றரித்த---சத்தி - வேலாயுதமான
 து---இன்னுகில்-இல்லாவிட்டால்---அத்தேவர்நண்பதி-அத்தேவர்க
 ள் பொருந்தியபொன்னகரமு- ந- இல்லாமற்போவதுமன்றி -
 கர-வஞ்சகநிறைந்த---ரக்கர்-அசாரும்---அதந்தீர்வர்-இறப்புமொ
 டிவார்கள்---நர்வீர்செகமெங்கும்- உலகமுழுவதையும் நிர்மூலமா
 க்கியும்விரிவார்கள்---(எ-று.) அரக்கர்-எழுவாய்- அதந்தீர்வர்- நர்வ
 ர்-பயனிலை- எ-அசை, (கருத்து.) பரமசிவனுக்குக்குருவாய் செந்
 தூரில்வாழும் சடாக்கரப்பொருளாகிய திருச்செங்கோட்டு மலை
 யையுடைய கந்தசுவாமியினது திருக்கைவேலெழுந்தருளாலிடில்
 அமராபதி யழிந்துபோவதுமன்றி அசாரும் ஸ்திரமாயிருந்து உ
 லகமுழுவதையு நாசஞ்செய்துவிடுவார்கள்- என்பதாம். (உரு)

செகம்புரவார்கினை யெல்லாமருண்டு திரண்டுகொண்ட - - - *
 செகம்புரவாநிங்ஙன் செய்வதென்னேமயல் செய்பவன்பு - - - *
 செகம்புரவாச மெனத்தயில்வார்செப்ப பங்கபங்க - - - *
 செகம்புரவாமூரல் செந்தூரவெண்ணத் தெளிதருமே - - - *

(இ-ள்.) செகம்-உலகத்திலும்---புர-ஊரினுமுள்ள---வார்- ஒழு
 ம்தான---கிளைபெல்லாம்-சுத்தத்தாரொல்லாரும்---மருண்டு - மயங்
 கி---திரண்டுகொண்டு-சுடிக்கொண்டு---அகிச-ஆட்டினுடைய---
 கிழ-தலையு---புரவாது-காப்பாற்றாமல்---இங்ஙன் - இவ்விட-த்தில்
 செய்வதென்னே வெவியாடற்செய்ய நினைப்பதென்ன விபரீத

ம்—மயல்—(கைக்கிளையாகமயங்கியவிடமாநிலம்) விரகதாபம்—செய்ய-சிவந்த—வண்-வலிய—புசெகம் - ஆதிசேடனை—புரவாசமென-ஆதியானவிடமாய்க்கொண்டு—தூயில்வார்—திருக்கண்வளர்கின்-றதிருமால்—செப்பு - புகழ்கின்ற—அபங்க-பங்கமிலாதவனே—பங்கசெ-தாமரைத்தடாகத்தில்—கம்பு-சங்கினங்கள்—உரவா-உரக்க—முரல்-சப்திக்கின்ற—செந்தூர-திருச்செந்திற்பதியோனே—என்ன-என்றுசொல்லில்—தெளிதரும்—(அக்ஷணம்) தீர்ந்துவிடுவதுநிச்சயம்—(எ-று.) மயல்-எழுவாய்- தெளிந்திரும்- பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து.) பந்துகளெல்லாரும் மயங்கி வீணாயாட்டைப்பலியிடுவதா விவள்மையல்தணியுமோ (தணியாது) திருமால் புகழத்தக்க மாசற்றவனே-செந்தூரானேயென்று சொல்லிற்றவன்நிறும்-என்பதாழி. (உச)

தெளிதருமுத்தமிழ் வேதத்திற்பெய்வப் பலகையில்ஜீழ் - *
தெளிதருமுத்தமிழ் நூறித்தர்சேவித்து நின்றதென்னாள் - *
தெளிதருமுத்தமிழ் தேய்நகைவாசகச் செல்விநனைத் - *
தெளிதருமுத்தமிழ் செவ்வேளிருப்பச் செவிசுனித்தே - *

(இ ள்.) தெளிதரு-ஆராயப்படுகின்ற—முத்தமிழ்-இயல்-இசை-நாடகம் - எனும் முத்தமிழிலும்— வேதத்திலும் - வேதத்திலும்—தெய்வப்பலகையின்கீழ் - தெய்வத்தன்மையான சங்கப்பலகையிலும்—தெளி-மாசற்ற—தரு - குற்றானின்கீழும்—முத்து-முந்தியிருந்தருளுகின்ற—அமிழாநித்தர்- அழிவில்லாதநித்தியராகியபரமசிவன்—சேவித்துநின்றதென் - பணிந்துநின்ற காரணமென்ன—நாள்-தஷத்திரம்(பேரல்)—தெளிதரு-பிரகாசிக்கும்—முத்து-முத்தையும்—அமிழ்து-தேவாமுத்தத்தையும்—ஏய்-ஒத்த—நகை-பல்சையும்—வாசக- சொல்லையுமுடைய—செல்வி- மங்கையாகிய—நனை-நனைபு—தெளி-கொழிக்கின்றவள்ளிநாயகியார்—தருமுத்து-கொடுக்குமுத்தத்தினால்— அமிழ் - ஆநந்தத்திலாழ்ந்தவராகிய—செவ்வேள்-முருகவேளானவர்—இருப்ப- எழுந்தருளியுபதேசிக்க—செவிசுனித்து-செவியைத்தாழ்த்திக்கொண்டு—(எ-று.) நித்தர்-எழுவாய்- சேவித்துநின்றதென்-பயனிலை- ஏ-அசை. (கருத்து.) வள்ளிநாயகியின் முத்தத்தால்மகிழும் குமாரசேவனிருந்துபதேசிக்க முத்தமிழிலும் வேதத்திலும் சங்கப்பலகையிலும் குற்றானின்

சீழு முதல்வராயிருக்கிற நித்தியரானபரமசிவன்பணிவோடுநின்றும்
கேட்டதென்னகாரணம்-என்பதாம். (உரு)

செவிக்குன்றவாரண நல்கிசெபூட்டவன் சிந்தையம்பு - - *
செவிக்குன்றவாரண மஞ்சஸென்றாண்டது நீண்டகண்மச் - - *
செவிக்குன்றவாரண வேலாயுதஞ்செற்ற துற்றனகட் - - *
செவிக்குன்றவாரண வள்ளிபொற்றாண்டற்றென் றேடுவதே *

(இ-ள்.) செவிக்கு-என்காதுக்கு—உன்-உனது—தவா- தவிராத
—ரண-உரிமையை—நல்கு-கொடுக்கும்—இசை - கீர்த்தியை—பூ
ட்ட-அணிய--வன்-வலிய—சிந்தை-(என்) இருதயமாகிய—அம்பு
செ-தாமரையிலிருக்கும்—வி-பட்சியாகியவான்மா—குன்ற- வரு
ந்துகையில்—வாரணம்-நின்கோழிக்கொடியெழுந்தருளி--அஞ்ச
லென்று-பயப்படாதேயென்று—ஆண்டது-அடிமைகொண்டது
—நீண்டகண்ம-பெரிதானமுன்செய்வினையாலாகும்—செ-சென
னத்துக்குவித்தாகிய—இக்குன்று-இம்மலைபோன்ற-- அவா-ஆசை
யை—ரண-அமர்புரியும்—வேலாயுதம்- அயிலானது—செற்றது-
கொன்றுவிட்டது—உற்றன-என்சென்னிமேலேவீற்றிருந்ததுகள்
—கட்செவி - பாம்புபோன்ற — குன்ற - இருச்செங்கோட்டுமலை
யையுடையகந்தசுவாழியே--வாரண-தெய்வயானை—வள்ளி-வள்ளி
யாகியநாயகிமாருடைய—பொற்றாள் - பொன்னடிகள்—மற்றெ
ன்றேடுவது- இனிநான்சம்பாதிக்கவேண்டியது வேறென்ன விருக்
கின்றது—(எ-று)யான்-தோன்றவெழுவாய்- தேடுவதென்-பயனி
லை-ஏ-அசை- (கருத்து.) நாகமலையில்வாழ்ந் கந்தசுவாழியே- யுன்
திருப்புகழையான்கேட்டநிந்தமாத்திரத்தில்தினது கோழிக்கொடி
யென்றாத்துமாவைஅபயங் கொடுத்தாண்டுகொண்டது - உன்வே
லாயுதம்பிறப்புக்கிடமான பேராசையையொழித்துவிட்டது-உன்
மேலிமாரது திருவடியுங்கிடைத்ததினியான் மேடவேண்டியதென்
னவிருக்கின்றது-என்பதாம். (உசு)

தேடிக்கொடும்புடை கைக்கூற்றடாதுளஞ் செவின்மைமீன் - *
தேடிக்கொடும்படை கோமான்சிறைபட வேறுளபுக் - *
தேடிக்கொடும்படை யாவெகுநாட்டன் சிறைகளைபுந் - *
தேடிக்கொடும்படை மின்கேள்வனற்றுணை சிக்கெனவே - *

(இ.ள்.) தேடிக்கொள்-இப்பொழுதேசம்பாதித்துக்கொள்வாய்
க-தும்பு-பாசத்தை--அடை-பொருந்திய--கை-கையைபுடைய
—சூற்று-இயமன்--அடாது-அழிக்காதபடி--உளம்-நெஞ்சமே--
செ-இடபம்--வில்-தனுசு--மை-மேஷம்--மீன்-மீனம்--தேள்-
விருச்சிகமென்னுமிராசிகளையும்--திக்கொடும்-திக்குகளையும்--ப
டை-சிருட்டித்த--கோமான்-பிரமதேவனை--சிறைபட-சிறைப்ப
டுத்தி--வேறுளபுத்தேள்-மற்றைத்தேவரது--தி-புத்தியில்--கொ
டும்பு-திருகுதலை--அடையா-சேராத--வெகுநாட்டன்-ஆயிரங்க
ண்ணையுடையவிந்திரனது--சிறை-சிறையை--களை-ஒழித்தவரும்--
உந்து-நீரிலும் (நெருப்பிலும்) சமணர்செலுத்திய--ஏடு- (ஏடு)
களையும்--இக்கொடும் - அவர்கள்செய்தகொடுமைகளையும்--படு-
தாழ்த்திவிட்ட--ஐ-சுவாமியாகிய--மின்கேள்வன்-தெய்வயானை
நாயகனது--நற்றுணை-நல்லவனுக்கிரகத்தை--சிக்கெனவே-உறு
தியாக--(எ-று.)நீ-தோன்றவெழுவாய்-தேடிக்கொள்-பயனிலை-
ஏ-அஞ்ச-(கருத்து) நெஞ்சமே பாசதரனாகிய யமனுண்ணை நவிவு
செய்யாதபடி பிரமாவைச்சிறைப்படுத்தி இந்திரனைச்சிறைதவிர்நீ
னுச்சமணரிட்டஎட்டையும வரதையுஞ்செயித்தகுமார்க்கடவுளது
துணையை உறுதியாகச்சம்பாதித்துக்கொள்-என்பதாம். (உஎ)

சிக்குறத்தத்தை வழங்காதிழந்து தியங்குவதே - *

சிக்குறத்தத்தை வடிவேலெனூர்சில ரன்பர்செந்தார் - *

சிக்குறத்தத்தை கடிந்தேனல்காக்குஞ் சிறுமிகுறிஞ் - *

சிக்குறத்தத்தை யனகிலெப்போதுந் திகழ்புயனே - - *

(இ-ள்.) சி-இகழ்த்தற்கிடமாகிய--குறு- குறைவுபடத்தக்க--அத்
தத்தை-பொருளை--வழங்காது-நல்லழியிற்செலுத்தாமல்--இழந்
து-பலவழியாயிழந்து--தியங்குவர்-வருந்துவார்கள்--தேச-
(தங்களுடைய) கீர்த்தியும்--இக்குற-மங்கிப்போகும்படியாய்--
தத்து-பொங்கமுற்ற--ஐ-அடிகிய--வடிவேலெனூர்சிலர்-சூரிய
வேலாயுதமென்றுதுதியாதசிலப்பேர்கள்--அன்பர்-அவ்வேலைத்து
விக்குமடியார்கள்--செந்தார்-உனது செவ்வியதிருவடியை--சிங்
குற-அசலாதுறையக்கண்டும்--தந்தைகடிந்து-கினியோட்டி--
எனல்காக்கும்-தினைப்புணங்காக்கும்--சிறுமி-சிறுவியாகிய--குறி
ஞ்சிக்குறத்து-மலைநிலத்துக்குறவரிடம்வளர்ந்த--அத்தையல்-அ

ந்தவள்ளிநாயகியினது—நகில் - கொங்கைச்சுவட்டால்—எப்போது
னம்-சதாகாலமும்—திகழ்புயனே- பிரகாசிக்கின்றபுயத்தைபுடை
யகுமாரக்கடவுளே(எ-து.) சிலர்-எழுவாய்-தியங்குவர்-பயனிலை (ச
ருத்து.) வள்ளிநாயகியினதுகொங்கைச்சுவடுதிகழும்புயத்தோனே
யுன்புற்றவர்களுனது திருவடியிலகலாதுறைதலைக்கண்டும் சிலரு
னதுவேலாயுதத்தைத்துதியாமல்அறித்தியமான கைப்பொருளையு
மிழந்துவறுமையால்வருந்துகின்றார்கள் என்பதாம். (உஅ)

திகழுமலங்கற் கழல்பணிவார்சொற் படிசெய்யவோ - *

திகழுமலங்கற் பகலூர்செருத்தணி செப்பிவெண்பு - *

திகழுமலங்கற் பருளுமென்னுவமண் சேனையுபா - *

திகழுமலங்கற் குரைத்தோனலதில்லை தெய்வங்களே - *

(இ ள்.)திகழும்-விளங்காதின்ற—அலங்கல்-மாலையையணிந்த---
கழல் தனதுதிருவடியை—பணிவார்- வணங்குவோர்—சொற்படி
செய்ய-திருவாக்கின்படிநடக்க—ஒதி-தமிழ்வேதமென்னுந்தேவா
ரத்தைமொழிந்தருளினவரும்—கழுமலம்- தானவதாரஞ்செய்தசீ
காழியையும்—கற்பகலூர் - தான்காத்தருளியகற்பகத்தருவையுடை
ய அமராபதியையும்—செருத்தணி- தானுறையுந்திருத்தணியையு
ம்—செப்பி - துதிசெய்து—வெண்புகி- திருவெண்ணீருனது—க
ழும்-போக்கடிக்கும்—மலம்-மும்மலத்தையும்—கற்பு-பரம்பொ
ருளினதெயென்றம்புந்கற்புடைமையை—அருளும்- கொடுத்தரு
ளும்—என்னு-என்றுதினையாத—அமண்-சமணர்—சேனை- கூட்ட
ங்களை—உபாதி- வருத்தமான—கழு- கழுவினேற்றி—மலங்கற்கு-
கலக்கமுற்றழியும்படிக்கு— உரைத்தோனலது - வாதுமொழிந்த
சம்பந்தப்பிள்ளையுமாகியகுமாரக்கடவுளையன்றி—இல்லைதெய்வங்
களே - பிரத்திக்ஷமான தெய்வங்கள்வேறில்லை.—(எ-து.) தெய்வங்
கள் எழுவாய்-இல்லைபயனிலை-ஏ-அசை (கருத்து.) தன்னடித்தொ
ண்டர்க்குநல்லெனறியாக தேவாரத்தனைமொழிந்தருளினவரும் திங்
னியஸ்தலங்களைத்துதியாமலுந்திருநீற்றுமகத்துவத்தைக்கைக்கொ
ள்ளாமலுமிருந்தசமணர்கள் கழுவேறும்படி வாதினால் வென்றவ
ருமாகியசம்பந்தாவதாரங்கொண்ட குமாரக்கடவுளையுன்றிவெறு
தெய்வமில்லையென்பதாம். (உக)

தெய்வமணம்புணர் திகால்வெளிசெய்த தேவரைந்த - *

தெய்வமணம்புண ராரிக்குமருக செச்சையந்தார் - *

தெய்வமணம்புண ருங்குமலாளைத் தினைப்புனத்தே - *

தெய்வமணம்புணர் கந்தனெல்லீருங்க உதறவே - *

(இ-ள்.) தெய்வ-தேவர்களையும்—மண்- பூமியையும்—அம்பு-ச
லத்தையும்—உணர்-அறிவையும்—தி-நெருப்பையும்—கால்- காந்
றையும்—வெளி-ஆகாசத்தையும்—செய்த-படைத்த—தே-பிரமா
வானவன்—வரைந்தது-பொறித்தலிபியை-எய்வ - (குமாரக்கடவு
ளினது நாமதீர்த்தனமானது) செயிக்குமாதலால்—மண்- மாசந்
ற—அம்-அழகிய—புள் - கருடவாகனத்தையுடைய—நாரிக்கு-ந
ரகிங்கஅவதாரமெடுத்ததிருமாற்கு—மருக - மருகோனே—செச்
சையந்தார்-அழகியவெட்சிமாலையையணிந்த—தெய்வ- கடவுளே
—மணம்புணரும் - வாசனையையணிந்த—குமலாளை - கூந்தலையு
டைய (வள்ளி) நாயகியை—தினைப்புனத்தே - தினைப்புனத்திலே
—தெய்வமணம்புணர்- காந்தருவமணமாகப்புணர்ந்த—கந்தன் -
குமாரக்கடவுளே—என்னீர்- என்றுதோத்திரம்பண்ணுங்கள்—உங்
கள்-உங்களுடைய—திது-வினை—அற- ஒழியும்படி.—(எ-று.)நீர்-
தோன்றவெழுவாய்-என்னீர்-பயனிலை- ஏ- அசை (கருத்தி.) திரு
மான்மருகோனேவெட்சிமாலையையணிந்தோனே - வள்ளிநாயகி
ஐயத்தினைப்புனத்தின் மணந்த கந்தசுவாமியேயென்று-துதித்தா
லது பஞ்சபூதமுதலானவற்றைப்படைத்த பிரமாவின் விதியையு
ரிக்குமாதலாலுங்கள்திவினையுமப்பொருட்டு அப்படித் துதியுங்க
ள்-என்பதாம். (நய)

தீதாவசவ னுபவிக்கமண்ணிலும் விண்ணிலுஞ்செந் - *

தீதாவசவ னியாஞ்செய்வேதிய ரோதியங்காத் - *

தீதாவசவ னிமலர்செல்வாசாக் கிரவசத்த - *

தீதாவசவன் புறப்பாரொணுமுத்திசித்திக்கவே - *

(இ-ள்.) தீதா-பொல்லாங்காகிய—வசவ-இகட்சிச்சொல்லை—அ
னுபவிக்க- அனுபவித்தற்கிடமாய்—மண்ணிலும்- பூலோகத்திலு
ம்—விண்ணிலும்-தேவலோகத்திலும்—புகழையும்-போகத்தையு
ம்பெறதினைத்து—செந்தி-சிவந்தவக்கிணிபகவான்—தாவ- ஏறுகின்

ந--அச-ஆட்டை--அனியாயஞ்செய்-சிவகாருணியமில்லாமல் வ
தைத்துயாகஞ்செய்கின்ற--வேதியோ-மறையோரோ--தியங்கா-
இனியப்படித்தினைக்காத--தி-நல்லநிலை--தா-தந்தருள்வாயென்
றும்--வசவ-இடபவாகனத்தையுடைய--நிமலர்-பரமசிவனது--
செல்வா-மைந்தன--சாக்கிரவசத்து-ஆன்மாசாக்கிரவவத்தையி
லறிவோடிருக்கிறகாலத்திலும்--அதிதா-தூரியாதீதவவத்தையிற்க
ருவிகரணங்கொளபுங்கி--வச-வசமாகுங்காலத்திலும்--அன்புறப்
பாரொணும்-உணக்கென்களிடத்திலன்புண்டாகி கடாசுதிக்கவேண்டு
மென்றுந் துதியுங்கள்--முத்தி-மோகஷமானது--சித்திக்க-உங்க
ளுக்குக்கிடைக்குப்படி--(எ-அ.) நீங்கள் தோன்றவெழுவாய்-து
தியுங்கள்-பயனிலை-ஏ-அசை-(கருத்து.) இம்மையிற்புகழையும்-மறு
மையிற்போகத்தையும் பெறநினைத்து பழிக்கஞ்சாமல் சிவனைக்
கொன்று வேள்விசெய்கின்ற மறையோரோ முத்திவேண்டுமானால்
பரமசிவனது மைந்தனே-சாக்கிரவவத்தையிலும் தூரியாதீதத்தி
லும் எங்களுக்கு நல்லநிலைண்டாக அன்புறவத்தருளென்று துதியு
ங்கள்-என்பதாம். (நக)

சித்திக்கத்தத்து வருத்திரபாலக செச்சைகுறிஞ் - - *

சித்திக்கத்தத்து வரத்தியின்மாவென்ற செவகவிச் - - *

சித்திக்கத்தத்து வர்வாய்மொழிமாதரிக் கெணுந்தினைவா - - *

சித்திக்கத்தத்து வருத்தப்படாதுதற் செதனமே - - *

(இ-ள்.) சித்திக்க-அடியேனுக்குக்கிடைக்கவருளவேண்டும்--த
த்துவ-தத்துவசொரூபியே--ருத்திரபாலக-சிவனதுமைந்தனே--
செச்சை-வெட்சிமாலையணிந்த--குறிஞ்சித்திக்க-குறிஞ்சிநிலத்தி
னைக்கின்றவனே--தத்து-அலைமோதுகின்ற--உவர்-உவர்ப்பையு
டைய--அத்தியில்-சமுத்திரத்தின்கண்--மா-மாவுருக்கொண்டஞா
னை--வென்ற-செயித்த--சேவக-விரனை--இச்சித்து-விரும்பி--
இக்கத்து-கரும்பும்--அத்துவர்-அந்தசிவந்தபவளமும்--வாய்-வா
யும்--மொழி-மொழியுமாகும்--மாதரிக்கு-மடவார்க்கு--எணுந்
தினை-ஏன்றுதலம்புனைத்துணாக்குங்காமநூலை--வாசித்து-ஒழியா
மற்படித்து--இக்கத்தத்து-இதற்கினமானவெகுளியினால்--வரு
த்தப்படாது-துன்பமுடையாது--நற்சேதனம்-நல்லஞானவநிஷ்
--(எ-அ.) கி-தோன்றவெழுவாய்-சித்திக்கவருளவேண்டும் பயனி

கந்தரந்தாதி. - ௪௫௨௭

லை-வ-அசை (கருத்து.) தத்துவசொருபியே-சிவனதுபுத்திரனே-
குறிஞ்சி நிலத்திறைவனே - சமுத்திரத்தின்கண் ஞானை வதைத்தவ
னே-மாதரதுசொல்லைக் கரும்பென்றும்- வாயைப்பவளமென்று
ம்-நலம்பாராட்டும் காமநூலின்வாஞ்சையையும்-வெகுளியையும்
- ௨௫ உன்னையறியும் நல்லறிவை-எனக்குக் கிருபைசெய்யவேண்
டும்-என்பதாம். (௩௨)

சேதனந்தந்துறை யென்றுமைசெப்புந் குருந்துறைகாற் - *
சேதனந்தந்துறை யல்லிமன்வாவிச்செந் தூர்கருத - *
சேதனந்தந்துறை யென்றறியார்திற நீங்கிநெஞ்சே - *
சேதனந்தந்துறை மற்றுமுற்றாடித் திரிகைவிட்டே - *

(இ-ள்.) சே-அழகிய—தனந்தந்து-திருமுலைப்பாலுட்டி--உறு-
பெரும்பேராயுற்ற—ஐயென்று- ஐயனையென்று--உமைசெப்பு
ம்-பார்வதியருமைபாய்மொழியும்—குருந்து-பாலகனாகிய குமா
ரக்கடவுள்--உறை-அமர்ந்தருளிய—காற்சேது-சிவந்தகாலையுடை
ய—அனம்-அன்னங்களும்—தந்துறை-நூலோடுகூடிய—அல்லி-
ஆம்பல்களும்—மன்-அகலாதிருக்கின்ற—வாவி-தடாகங்கள்சூழ்ந்
த—செந்தூர்-திருச்செந்திற்பதியை—கருது-நீசிந்தைசெய்—அ
சேதனம்-அறிவின் மையான—தம்-தங்கள்தங்கள்--துறையென்று-
சமயக்கோட்பாடென்று—அறியார்திறநீங்கி- தெளியாமலுழலும்
பரசமயவாதிகளின்கூட்டத்தைநீங்கி—நெஞ்சே-மனதே--சேது-
சேதுமுதலிய—அனந்தந்துறைமற்றும்-மற்றனெனக் கடல்நதிகளை
யும்—உற்றாடித்திரிகைவிட்டு - போய்ப்போய்த்தானஞ்செய்தலை
வதைவிடுத்தது.—(எ-று.) நீ - தோன்றுவெழுவாய்--கருது- பயணி
லை-வ-அசை- (கருத்து.) நெஞ்சமேபரசமயவாதிகளோ டுணங்கா
மல் சேதுமுதலியதீர்த்தங்களாடக்கருது மனதைவிட்டுப் பார்வதி
திருமுலைப்பாலுண்ட குமாரக்கடவுள் வாசஞ்செய்கின்ற திருச்
செந்தூராயேநாடுக-என்பதாம். (௩௩)

திரிகையிலாயிர வெல்லாழிமண்விண் டருகிப்பாத் *
திரிகையிலாயிர வானந்தநாடகி சேரிமகோத் *
திரிகையிலாயிர மிக்ஞுமைந்தாசெந்தி லாயொருகால் *
திரிகையிலாயிரக் கோடிசுந்தீரோடுந் திருத்துளமே *

(இ-ள்.) திரிகையிலாய்-மாறுபடாததித்தியனே--இரவு-இராக் திரியையும்--எல்-பகலையும்--ஆழி-கடலையும்--மண் - பூமியையும்--விண் - ஆகாசத்தையும்--தரு - மூவரின்முதல்வனாயிருந்து கிருஷ்ணத்தவரும் - சிரபாத்திரி-பிரமகபாலத்தைப் பலிக்கலமாகக் கொண்டவரும்--கயிலாயி-கயிலாசத்தையுடையவரும்--ரவு-ஆரவாரத்தையுடைய--ஆனந்தநாடகி - ஆனந்தநடனஞ்செய்கின்ற பரமசிவனுக்கும்--சேர்-அவர்பாலிருக்கின்ற--இமமகாத்திரி- இமயமலையின்--கையில் இடத்திலுற்பலித்துவளர்ந்த--ஆயி - பார்வதிக்கும்--ரமிக்கும்-மகிழ்வவிளைக்கும்--மைந்தா-புதல்வனே--செந்திலாய்-திருச்செந்திற்பதியோனே--ஒருகால்-ஒருதரம்--திரிகையில் - குலாலன்சக்கரஞ்சுற்றிவருவதற்குள்--ஆயிரக்கோடி சுற்றோடும் - ஆயிரங்கோடிதரஞ்சுற்றிவருவதாகிய--திருத்துளம்--(எண்ணுடைய) மனதைத்திருத்தியருளவேண்டும்--(எ-று.) நீ-தோன்றாவெழுவாய்-திருத்து-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து.) நித்தியமானவனே-சராசரங்களைப்படைத்தும் பிரமகபாலமேந்தியும் ஆனந்தநடனஞ்செய்து கயிலாசத்திலுறைகின்ற- பரமசிவனுக்கும்-இமயமலையின் குமாரியாகிய பார்வதிக்குமைந்தனே-திருச்செந்திற்பதியோனே- எண்ணுள்ளமானது குலாலன்சக்கர மொருதரம் சுற்றுவதற்குள் - அனேககோடிதரம் சுற்றிவருகின்றது அதையடக்கியருளவேண்டும்-என்பதாம். (நசு)

திருத்துளவாரிகல் போதுடன்சேன்மடை தூங்குஞ்சங்க - *
திருத்துளவாரிதி கண்மியிலாதிசெயன்மாண்டகிந்தை - - *
திருத்துளவாரணை செந்தூராயன்னள்செம் மேனியெய்பு- *
திருத்துளவாரிசுடையிசர்மைந்தாவினிச் செச்சைநல்கே - *

(இ-ள்)திருத்துளவாரி திருத்தழாய்மாலையையணிந்த விஷ்ணுவினது--இகல்-கரியநிறத்தைப்பகைக்கின்ற--போதுடன்- மாலைக்காலத்தோடி--சேண்- ஆகாசத்தினின்றும்--மடைதூங்கும்- மடையெய்கிறது--சங்கு-சங்கினங்களை--இருத்துள- உடையதாயிடமாகின்ற--வாரிதி-சமுத்திரம்--கண்மியிலாது- ஓயாமல்முழங்குகின்றது--இசையன்மாண்டகிந்தை- இந்தவிரகதாபத்தினால்மெய்மறந்துகிடக்கின்றவென்மனதை-- திருத்து- ஆற்றுதற்கு--உள-உரியவர்--ஆர்-யார்--ஆல்னை-தாயும்-- செந்தூராயன்னள்-பகை

யுகியசெந்திற்பதியை யொத்திருக்கின்றான்--செம்-சிவந்த--மே
னி-திருமேனியில்---என்பு-எலும்பையும்---உதிருத்தன- உதிரத்தக்
க திருநீற்றுப் பொடியையுமுடைய--வார்- நீண்ட--சடை- சடா
பாரத்தையுமுடைய--நசர்-பரமசிவனது- -மைந்தா- புதல்வனே
---இனி-இனிமேல்சகிக்கப்படாததலால்---செச்சை- உனதுவெட்
சிமாலையை---நல்கு-எனக்களித்தருளவேண்டியது---(எ-று.)நீதோ
ன்றாவெழுவாய் நல்கு- பயனிலை-ஏ-அசை- (கருத்து.) திருமேனி
யில் நீளும்எலும்பு மணிந்த நீண்டசடாபாரத்தையுமுடைய பரம
சிவனதுமைந்தனே- காரீகாலமும் மாலைப்போதும் ஒத்திருக்கின்
றன-சமுத்திரமுமுடிவிற்குகின்றது எனனைத்தேற்றுபவரியாவர்அன்
னையும்பகையாழி ருக்கின்றனள்- ஆதலாலினிச்சங்கிதமுடியாது உ
னதுவெட்சிமாலையைத்தந்தருளவேண்டும்-என்பதாம். (௩௫)

செச்சையவாவி கலயில்வல்வாயிடைச் சேடனிற்கச் - *

செச்சையவாவி பாருஞ்சிகாவல செங்கைவெந்தி - *

செச்சையவாவி விடுகெனுஞ்செல்வநின் ருளணுகச் - *

செச்சையவாவி னுயிர்வாழ்வினியலஞ் சீர்ப்பினுமே - *

(இ-ள்.) செச்சைய-வெட்சிமாலையுடையோனே--வாவு-தா
வதலையும்--இகல்-பகையையும்--ஆயில்-கூர்மைபொருந்திய--வ
ல்-வலிய--வாயிடை-வாயினிடத்தில்--சேடன்- பாம்பு--நிற்க-இ
ருக்க--சே-சிவந்த--சைய-மலையின்கண்--ஆவி-அதனுயிரை--ப
ருகும்-உண்ணுகின்ற--சிகாவல- மயில்வாகனமே--செம்- சிவந்த
--கை-கரத்தினிலேந்தி--வெம்-வெவ்விய--தி- அனற்பொறியை
--செச்சைய-ஆட்டுவாகனத்தையுடைய வக்கினிதேவனே--வாவி-
சரவணப்பொய்கையில்--விடுகெனும் - (பரமசிவன்)-கொண்டு
போய்விடுகெனவதிலுற்பவித்த--செல்வ- பாலகனே--நின்ருள்-
உண்ணுடையதிருவடிகளை--அணுகச்சே - நாங்களடையக்கிருபை
செய்--சை-இகழ்த்தற்கிடமான--அவாவின்-ஐம்புலவாசையால்--
உயிர்வாழ்வு-உயிரோடுவாழ்வதை--இனியல்ம் - இனியுட்பேயமல்
லேம்--சீர்ப்பினும் - செல்வமதிகரிக்கினும்--(எ-று) நீ-தோன்றா
வெழுவாய்- அணுகச்சே - பயனிலை-ஏ-அசை-(கருத்து)வெட்சிமா
லையுடையவனே-பாம்பினுயிரையுண்ணுமயில்வாகனனே- பரமசி
வனிடத்திலனற்பொறியாய்த்தோன்றி வக்கினிதேவனாற்சரவணப்

பொய்கையில் விடப்பட்டதில் வளர்ந்தபாலகனே- இனி நாய்கள்^௦
மிகுந்தசெல்வமடையினு மவ்வாசையிலமுந்தி புடையோம்போ
ம்நின்றிவடிவழிற் சேர்த்துக்கொள்-என்பதாம், (௩௭)

சீர்க்கைவனப்பு மலர்வேங்கையானவன் செஞ்சிலையோர் - *

சீர்க்கைவனப்பு னிதத்தவவேடன் நினைவிலுக்குஞ் - *

சீர்க்கைவனப்பு னமதுருக்காட்டிய சேய்தமிழ்நூற் - *

சீர்க்கைவனப்பு னிமிர்சுடையோன்மகன் சிற்றடிக்கே - *

(இ-ள்.) சீர்க்கை-மனந்நிறுந் துதல் - வனப்பு- அழகாகும் - ம
லர்-புஷ்பங்களைபுடைய - வேங்கையானவன் - வேங்கைமரமாய் நி
ன்றவனும் - செஞ்சிலையோர்- அழகியவிலையுடைய குறவர்கள் -
சீர்-சந்தேகப்பட்டதன்மையை - கை-கொடுத்த - வன- வனத்தி
ல் - புனித-பரிசுத்தமான - தவவேடன் - தவவேடங்கொண்டவனு
ம் - நினைவிலுக்கும் - நினைப்புனத்தைக்காக்கின்ற - சீர்க்கு-சிறந்த
வள்ளி நாயகிக்கு - ஐவனப்புனமது - மலைதெல்வினை கின்றப்புனத்
தின்மகன் - உருக்காட்டியசேய் - தன்னிசரூபத்தைக்காட்டிய குமர
னும் - தமிழ்நூற்சீர்க்கு - இயற்றமிழ்நூலுக்குரிய முப்பதுசீருக்
கும் - ஐ புலவனாகியதேவனும் - வன- கங்கையையும் - புல்- அறு
கையுமணிந்த - நிமிர் - நீண்ட - சடையோன் - சடாபாரத்தைபு
டையபரமசிவனது - மகன்- டைந்தனுமாகிய முருகக்கடவுளின
து - சிற்றடிக்கு - சிறியத்திருவடித்தாமரைகளை யடைதற்கே -
(எ-று.) சீர்க்கை-எழுவாய்-வனப்பு-பயனிலை- ஏ-அசை-(சுருத்து.)
நினைப்புனத்தில் முன்சந்தேகத்தசந்தேகம்குறவர்நீங்கும்படி வே
ங்கைமரமாய்நின்றவனும் தவவேடங்கொண்டு வள்ளிநாயகிக்குத்
தன்னிசரூபத்தைக் காண்பித்தவனும் - இயற்றமிழ்ப் புலமையை
புடைய பரமசிவனதுடைந்தனுமாகியக் குமார்க்கடவுளினது தி
ருவடியையடைதலே யழகாகும்-என்பதாம், (௩௮)

சிற்றம்பலத்தைப் பார்ப்பதெய்துந்நிதி சிந்தையிடுஞ் - *

சிற்றம்பலத்தை வாளுனதீய்ப்பிட டார்க்குப்பரி - *

சிற்றம்பலத்தை யருளுஞ்செந்தூரர் பகைக்குலமாஞ் - *

சிற்றம்பலத்தை பதவாந்தேரிலிந் தீவரமே - *

(இ-ள்.) சிற்றம்பலத் து-ஞானவெளியாகிய - ஐயர்- சுவாமியும்
- அன்பு-பக்தியென்னும் - நெய்- நெய்யைவார்த்து - நூல்- ஆக

மதுலென்னும்—திரி-திரியை—சிற்தை—இருதயமாகிய—இமம்—தி
பமேற்றுகின்ற---சில்-தகழியிலிட்டு---தம்ப ஆன்மாவுக்குப்பற்று
க்கோடாகிய---லத்தைவர- கிருபையுண்டாகும்பொருட்டு- - ஞா
னதிபம்-மெய்ஞ்ஞானதிபத்தை--இட்டார்க்கு--ஏற்றினவடியார்க
ளுக்கு---பரிசில்-நவாக---தம்பலத்தை-தமதுசாயுச்சியமென்னும்
பலனை---அருளும்-கிருபைசெய்கின்ற--செந்தூரர்- திருச்செந்தி
ருயகருமாகிய கந்தசுவாமியினது--பகைக்குலமாம்- சத்துருக்க
ளாகியவசுரக்குலத்தைவோறுத்த--சிற்று-சிறிய--அம்பல- பாண
மல்ல--தைட்டது- என்னிருதயத்தில்தைத்துவருத்துவது--அவர்-
அக்கடவுளது--அம்-அழகிய--தோளில் - புயத்திலணிந்த--இந்தி
வரம்-நீலோற்பலமாகியபாணமே--(ஏ-று.) இந்திவரம்-எழுவாய்-
தைப்பது-பயனிலை-ஏ-அசை- (கருத்து.) இருதயத்தைத் தகழியா
க்கி அன்பாகியநெய்யைவார்த்து-ஆகமமாகியதிரியையிட்டுஞான
த்தைவிளக்காயெற்றின வடியார்களுக்குச்சிதாகாசமானசாயுச்சிய
பதவியையருளுகின்ற திருச்செந்திருயகர் சத்துருசங்காரஞ்செ
ய்த பாணமிருக்க அவர்புயத்திலணிந்த நீலோற்பலமாலையே மன்
மதன்பாணத்திலொல்கருகவென்னுகத்திற்பைக்கின்றது-என்பதாம்.

திவரகந்தரி தாம்பகிராருற வானசெம்பொற்	"	"	*
நீவரகந்தரி யாநொந்தபோதுனிற் செச்சையவிந்	"	"	*
திவரகந்தரி சிந்துரைபாக சிவகரண	"	"	*
திவரகந்தரி புதிருனதடி சேமநட்பே	"	"	*

(இ-ள்.) தி-தியிந்துபோன—வரகு-வரகென்னுந்தானியத்தில்--
அந்து-வண்டிகளால்--அரி-அரிக்கப்பட்டபதறையும்--தாம்பகிரா
ர்-தரம்பங்கிட்டுக்கொண்டார்கள்--உறவான - உறவினராய்--செ
ம்பொன்றீவர்- சிவந்தபொன்னினையுந்தீவிலிருப்பவரும்--அகந்த
ரியா - பாவத்தைத்தரித்து மனம் பொறுக்கக்கூடாமல்--நொந்த
போதுனில்-வருந்துங்காலத்தில்--செச்சைய - வெட்சிமாலையையு
டையோனே--இந்திவர- செங்கழுநீர்மாலையையுடையோனே--
கந்தரி-மலைக்குகையிலிருந்தவள்ளிநாயகியையும்--சிந்துரை-ஆயி
ராவதத்தினிடம்வளிந்த தெய்வயானை நாயகியையும்--பாக-இரு
பக்கத்திலுமுடையவனே--சிவகரண-சிவகரணம்புரிகின்ற--தி-பு
த்தியை--வர-வரமாகக்கொடுக்கின்ற--கந்த-குமரக்கடவுளே--

ரிபு-சத்தருக்கனை--தீர்-சம்மாருசெய்யத்தக்க--உனதடி-உன
துதிருவடித்தாமரையே--சேமறப்பு-பொக்கிஷ்டும்உயிர்த்துணை
யுமாம்--(எ-று.) அடி-எழுவாய்-சேமறப்பு-பயனிலை-ஏ-அசை-
(கருத்து.) வெட்சிமாலையையும்செங்கழுநீர்மாலையையுமணிகிற்
வனை-வள்ளிதெய்வயாண்பாகனே-சிவகரணவநீவினர்களுக்கு அ
னுக்கிரகஞ்செய்கின்றவனே-எனக்குறவென்பவர்கள் பொன்விளை
யுந்தீவிளிநுப்பவராயினும்-வறுமையால்வருந்துங்காலத்தில் அந்
து அரித்துதியந்தவரகையாவ துவவல்லரோ ஆதலினுனது திரு
வடியே பொக்கிஷ்டும்உறவுமாம்-என்பதாம். - (௩௯)

சேமரவிக்கம் படையாகவிசுப தேசமுன்னூற்	-	-	*
சேமரவிக்கம் பலந்திருவாய்செரு வாயவெஞ்சூர்	-	-	*
சேமரவிக்கந் திரித்தாய்வருத்திய தன்றிறென்றல்	-	-	*
சேமரவிக்கம் புயவாளிவிண்டிரை தெண்டிரையே	-	-	*

(இ-ள்.) சேம-சிவந்த--ரவிக்கு-சூரியனுக்கு--அம்-சலத்தை--
படையாக-அசுரரதுதடையையிலக்குமாயுதமாக--விசு-இறைக்கி
ன்ற--உபதேசம்-உபதேசத்தையும்--முன்னால்-முப்புரிநூலையும்
--சேமர்-காப்போராகிய வேதியர்செலுத்தும்--அவிக்கு-அவிர்
ப்பாகத்திற்கு--அம்-அழகிய--பலம்-நற்பயனை--தருவாய்-அளி
ப்போனே--செருவாய-பேரினையுடைய--வெஞ்சூர்-கொடியரு
தனாகிய--சே-வயிரம்பொருந்திய--மச-மாமசத்தினால்--விக்கம்-
தேவர்கட்குண்டானவிக்கினத்தை--திரித்தாய்-ஒழித்தவனே--வ
ருத்தியது-எண்ணத்துன்பப்படுத்துகின்றது--அன்றில்-காமசின்
னமாகியவன்றிற்பட்சியும்--தென்றல்-அவனதுதேராகியதென்ற
னும்--சே-கழுத்தின்மணிபொலியைச்செய்தலினாலிடபடும்--ம
சவிக்கு-கருப்புவில்லும்--அம்புயவாளி-தாமரைப்பூவாகியவம்பு
ம்--விண்டு-ஆர்ப்பரித்து--இரை-முழங்குகின்ற--தெண்டிரை-
தெளிந்ததிரையையுடையகடலும்(ஆகியவிவ்வாறும்)--(எ-று.) அ
ன்றில்முதலியவாறும்-எழுவாய்-வருத்தியது-பயனிலை-ஏ-அசை-
(கருத்து.) ஆதித்தனுக்கம்பாகச் சந்தியாவந்தனஞ்செய்ய முந்நூ
லாளராகிய மறையவரது வேள்விக்குத்தக்கப் பலனளிப்பாரென
மாமரமாய்நின்றசூரன்வென்றவனே-இடபமணியோடுகாமனது

சிவனங்களாகிய அன்றிலும் தென்றலும்-கரும்பும் தாமரைப்பூவு
ம்-கடலும் எண்ணெவருத்துகின்றன-என்பதாம். (சய)

தெண்டன்புரந்தர வக்ருத்தில்வாழ்கந்த சிந்துவிலுத் *
தெண்டன்புரந்தர லோகஞ்செருதுசெந் றேய்களைவாய் *
தெண்டன்புரந்தர நற்கேள்சிறுவ ரழச்செய்தெம்மைத் *
தெண்டன்புரந்தர விலைபடிநூக்கிய தீதரகே - - *

(இ-ள்.) தெண்டன்-வணங்குகிறேன்--புரந்து- குறைவறக்காப்
பாற்றி--அரவக்குளில் - திருச்செங்கோட்டுமலையில்--வாழ்-வா
ழாநிலை--கந்த-குமாரக்கடவுளே--சிந்துவில்-சமுத்திரத்திற் கண்
உத்தெண்டன்-வலிமையுடையசூரனை--புரந்தரலோகம் - இந்திர
லோகத்தை--செருது- அழிக்காதபடி--செற்றேய் - வதைத்தவ
னே--களைவாய்-ஒழித்தருளவேண்டும்--தெண்டன்-தெண்டாயுத்
தையுடையகாலன்--புரந்தர்-தொன்றுதொட்டுவருகின்ற --அம்-
அழகிய--நற்கேள்-நற்குற்றத்தாரும்--சிறுவர்-பிள்ளைகளும்--அ
ழச்செய்து-சூழ்ந்துமுறையிடும்படி--எம்மை-எம்முயினாப்பிரி
ந்து--தெள்-தெளிந்த--தன்புரம்-தனதுலோகத்திற்கொண்டுபோ
ய்--தரவின்படி-தனதுகட்டளையின்படி--நூக்கியதீதரகு-தள்ளு
தற்கிடமாகியகொடியநரகாக்கிணையை--(எ-று.)தீ-தொன்றவெழு
வாய்-களைவாய்-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து.) திருந்செங்கோட்டு
மலைக்கந்தனே - தேவலோகமழிந்துபோகாதபடி சூரனைவென்
றேனே உன்னை வணங்குகிறேன்- இயமன்வந் தென்குற்றத்தாரும்
பிள்ளைகளும் சூழ்ந்தழும்படி யென்னைத்தன் னுடையலோகத்திற்
கொண்டுபோய் நரகாக்கிணை செய்யாமற் காத்தருளவேண்டும்-என்
பதாம். (சக)

தினந்தினத்து தரச்செல்வர்பாற்சென் றெனக்கெல்பதோர் *
தினந்தினத்து முதரானலஞ்சுடச் சேர்ந்துகழிந் *
தினந்தினத்து னிகுளை செங்கோட்டினன் செத்திலநீநீர் *
தினந்தினத்து தலத்துப்பிரசதஞ் செய்யவற்றே *

(இ-ள்.) தி-புத்தி--நந்து-கெட்ட--இனத்து - கட்டத்தாருக்கு
ள்--உதர-உதாரத்துவம்பேசும்--செல்வர்பால்-அயிர்வரியவான்
ளிடம்--சென்று-போய்--எனக்கெல்பதோர் - தன்னைக்கெல்பதோர்

ன்றிரக்கும்படிசெய்கின்றதாகிய—ஓர்-ஒப்பற்ற—நீனம்-வறுமை.
 நோயானது—தினத்தும்-நாடோறும்—உதரானலம் - வயிற்றுப்
 பசியாக்கினி—சுட-தகிக்கும்போது—சேர்ந்து—(அதனுடன்) சே
 ர்ந்து—சுமும்-தகிக்கின்றது—தி-இக்கொடிதான—நம் - நமது—
 தினத்துனி-நித்தியத்துன்பத்தை—களை- நீக்குகின்ற—செங்கோட்
 டினன்-திருச்செங்கோட்டுமுருகக்கடவுளது—செந்தில்- திருச்செ
 ந்திற்பதியின்—அம்- அழகிய—நீர் - சலமானது—தீர்-இனிய—
 நந்தின்-சங்கினிறம்போல—அத்து-சிவப்பை—உதவ-கொடுக்கின்
 ற—சூப்பு-பவளம்போன்றவதரத்தில்—இரசதம்-வெண்மைநிறத்
 தை—செய்யவற்றே-செய்யவல்லதோ—(எ-று.) நீர்-எழுவாய்-தர
 வல்லதோ-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து.) திருச்செங்கோட்டு முரு
 கக்கடவுளது திருச்செந்திற்பதியின்றீர்த்தம்-நாம் நாடோறுமிரத்
 தலாலுண்டாகுந் துன்பத்தை யொழிக்கவல்லதாயினும் பவளம்
 போலும் சிவந்தவிதழைசங்குபோலும்வெண்மையாக்கவல்லதோ
 என்பதாம். (சஉ)

செய்யசெந்தாமரை யில்லாதமாதான் செந்தினைசூழ் - *
 செய்யசெந்தாமரை மாஞ்சிலம்பிற் கலந்துறையுஞ் - *
 செய்யசெந்தாமரை பென்னுங்குமார சிறுசதங்கைச் - *
 செய்யசெந்தாமரை சேர்வதென்றோவினை செய்தொலைத்தே *

(இ-ள்.) செய்ய-தினைவினைநிலத்தையுடைய—செம் ஒழுங்கான
 —தாமரை-சிறுகுடியென்னுநகரத்தாருக்கு—இல்லாது- தெரியா
 மல்—அமாதான்-அப்புனங்காத்திருந்த வள்ளியம்மையை—செ
 ந்தினைசூழ்செய் - செந்தினைக்கொல்லைப்பயினைசூழ்ந்துகொண்டி
 ருந்த—அசை-காட்டாபும்—தா-தாவுகின்ற—மரை- கடம்பையு
 ம்—மால்-மாணம்—ஓர்-நிறைந்த—சிலம்பில்-மலையின்கண்ணே—
 கலந்துறையுஞ்செய்ய- காத்தருவமணம்புணர்ந்துறையுங்குமாரக்
 கடவுளே—செம்- அழகிய—தாமர்- கொன்றைமாலையையுடைய
 பரமசிவன்--ஐயென்னுங்குமார-ஐயனெயன்றுசொல்லப்பட்ட
 குமார்க்கடவுளே—சிறு-சிறிய—சதங்கை- சதங்கையணிந்த—செ
 ய்ய-அழகிய—செந்தாமரை- உனதுசிவந்திருவடித்தாமரையை
 —சேர்வதென்று-யானடையுங்கூலமென்றைக்கு—வினை - இருவி
 னைகளையும் - செய்-தூரத்தில்--தொலைத்து-ஒழித்துவிட்டே-எ-று

யான்-தோன்றுவெழுவாய்-என்று-பயனிலை-ஒ-எ-அசை-(கருத்து)
மலையிற்றொடியிருக்குந் குறவரநியாமந் நினைப்புனத்தில்வள்ளியம்
மையை மணம்புணர்ந்தவனே-கொன்றைமாலையையுடைய பரம
சிவஞலையனெயென்று துதிக்கப்பட்டக் குமரர்க்கடவுளே-இருவி
னைப்பரப்பைக்கடந்துன்றிருவடியை யானடையுங்காலமென்றை
க்கு-என்பதாம். (சுரு)

சேதாம்பலதுறை வேறும்பணிகங்கை செல்வநந்தன் - *

சேதாம்பலதுறை யாதசிறுயன் நிருமருக - *

சேதாம்பலதுறை செவ்வாய்க்குறத்தி திறத்தமுத்திச் - *

சேதாம்பலதுறை யீதென்றெனக்குப தேசநல்கே - *

(இ-ள்.)சேதாம்-சேதுவெண்ணுந்தீர்த்தமுதலாகிய—பலதுறை
வேறும்-மற்றைப்பலதீர்த்தங்களும்கூட—பணி : வழிபடத்தக்க—கங்
கை-பகீரதியில்—செல்வ-மைந்தனே—நந்தன்சே-நந்தகோபன்-
பாலகனாகிய—தாம்பலது-நவநீதக்கள்வராய்க்கட்டுண்டகயிற்றால
ன்றி—உறையாத-மற்றொன்றுலுங்கட்டுண்ணப்படாத—சிறுய
ன்-சிறிதையனாகிருஷ்ணமூர்த்தியினது—நிருமருக-சிறந்தம
ருகோனே—சேதாம்பலது-சிவந்தவாம்பற்பூநிறத்தைப்போலு
ம்—உறை-உற்ற—செவ்வாய்-சிவந்தவாயையுடைய--குறத்திதிற
த்த-வள்ளிநாயகிமனானே—முத்திச்சே-எனக்கு முத்திக்குமிருக்
கிறதூரத்தை—தாம்-கடப்புதலாகிய—பலதுறையீ தென்று-நற்பல
னைத்தரும் வழியிதுவென்று—எனக்கு-அடியேனுக்கு—உபதேச
நல்கு-உபதேசமருளவேண்டும்—(எ-று.) நீ தோன்றுவெழுவாய்-
நல்கு-பயனிலை-எ-அசை. (கருத்து.) கங்காதேவியின்மைந்தனே,
நிருமான்மருகோனே, வள்ளிநாயகனே, எவற்றினுந் தூரமாயிரு
க்கின்ற மோகூத்தைச்சேரு நல்வழியிஃதென்றடியேற் குபதேசி
த்தருளவேண்டும்-என்பதாம். (சச)

தேசம்புகல வயிலெயெனச்சிறை புக்கொருகந் - *

தேசம்புகல வணவாரிசெற்றவ னீசற்குப - *

தேசம்புகல திகவாசகன்சிறி தோர்கில்ன்மாந் - *

தேசம்புகல கமுதவிமாணச் செருச்செய்வதே - *

(இ-ள்.) தேசம்- எனக்குறைவிடமும்—புகல்- ஷடைக்கலஸ்தர்
னமும்—அயிலெயென-வேலா யதமெழுத்து சொல்லுப்படியே

புது—சிறைப்புக்கு—சிறையிற்பட்டு—ஒருகம் - ஐந்தாலையிலொன்
 றை—தேசம்பு—இழந்தபிரம்மா—கல - மரக்கலங்களை யுடையதும்
 —வண—அழகையுடையதுமான—வாரிசெற்றவன்—வருணனை விய
 க்டலையுக்கிரபாண்டியனாகிவற்றச்செய்தோனாகிய—நசற்கு—பரம
 சிவனுக்கு—உபதேசம்புகல்—உபதேசஞ்செய்த—அதிக—மிகுதியா
 ண—வாசகன்—மொழியையுடையகுமாரக்கடவுளானவன்—கிறிது
 ச்ற்றும்—ஓர்கிலன்—அறிந்தானில்லை—மா - மாம்பூவாகிய—தேசு
 ஒளிதங்கிய—அம்பு—பாணமானது—கலகமுதவி - கலகஞ்செய்து
 —மாண—மானினது விழியையுடைய விம்மங்கையுடன்—செருச்
 செய்வது—போர்செய்கின்றதை—(எ-று.) அதிகவாசகன்—எயுவாய்—
 ஓர்கிலன்—பயனில்—ஏ-அசை. (கருத்து.) ஒருதலையிலந்த பிரம்மா
 சிறைபட்டு வேலாயுதமேயுனக் கடைக்கலமென்று சொல்லச்செய்
 தவரும் சமுத்திரத்தைவற்றச்செய்த பரமசிவனுக் குபதேசித்தவ
 ருமாகிய முருகக்கடவுள் முன்மதனது மாம்பூவாளி யிம்மங்கைமே
 ற்றைத்துப்போர்செய்வதைசற்றுமறிந்தாரில்லை—என்பதாம். (சரு)

செருக்கும்பராக வயிராவதத்தெய்வ யானைமணஞ் - *

செருக்கும்பராக தனந்தோய்கடம்ப செகமதநூல் - *

செருக்கும்பராக மநிருபனந்தந் தெளிவியம்பு - *

செருக்கும்பராகம் விடுங்கடைநாளுந் திடம்பெறவே - *

(இ-ள்.) செரு—போரினையும்—கும்ப - மத்தகத்தையும்—ராக—
 கோபத்தையுமுடைய—அயிராவத—அயிராவதத்திடம்வளர்ந்த—
 தெய்வயானை—தெய்வானைநாயகியினது—மணம்—வாசனையையும்—
 செருக்கும்—இறுமாப்பையும்—பராக—மலர்த்தாதுக்களையுமுடைய—
 தனம்—கொங்கையில்—தோய்—முழுகுகின்ற—கடம்ப—வெட்
 சிமாவையையுடையவனை—செக—உலகத்திலுள்ள—மதநூல்—சமய
 சாஸ்திரங்களின்—செருக்கும்—மயக்கத்தையும்—பராகம்—இதரவே
 தாக்கமங்களையும்—நிருபன்—நிருமித்ததேவனை—அந்தம்—முடிவா
 ணபொருளை—தெளிவி—இஃதென்றெனக்கு விளக்கியருளவேண்டு
 ம்—அம்புசெரி—தாமனாயில்வாசஞ்செய்கின்ற பிரமாக்களெல்லா
 ம்—உக்கு—இறந்து—உம்பராகம்விடும்—தேவர்களெல்லாமழிகின்ற
 —தடைநாளுந்—இறுகிகாலத்திலும்—திடம்பெற - அடிபெணித்தி
 யத்தவமடையம்பொருட்டு—(எ-று.)நீ—தோய்ருவெழுவாய்—தெ

னிவி-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து.) அபிராவதத்திடம்வளர்ந்ததெ
ய்வயானையதழுவுங் கடப்பமாலையையுடையவனே உலகமயக்கா
கிய பரசமயவழியில்மயங்காமலும்- பிரம்மாதிதேவர்களழியுங்கா
லத்திலழியாமலும் - நித்தியத்துவமடையும்பொருட்டு அவற்றி
ல்முடிவானபொருளை யெனக்குவிளக்கியருள்-என்பதாம். (சௌ)

திடம்படுகத்துங் கெடர்க்கைமலோகச் சிலுருமச்சோ - - *

திடம்படுகத்துந் திரித்தம்புவாலியு ரத்தும்பத்துத் - - *

திடம்படுகத்துந் தெரித்தான்மருக திருகுமும்ம - - *

திடம்படுகத்துங் கநகங்குனித்தவன் சேயெனுமே - - *

(இ-ள்.) திடம்-உறுதிநிலை--படு-அழிகின்ற--உகத்தும்-புகாந்த்
த்திலும்--கெடர்-நிலைகெடாது நித்தியராயிருப்பீர்கள்--கம்ம-பு
ர்வவினையால்--லோக - உலகத்தில்கணுண்டாகிய--சிலுரும்-நயி
னாத்நிரயங்களையும்--அச்சேர்திடம்படுகத்தும்- அக்கல்விச்செருக்
கைத்திருங்கணிதநூலைபிதற்றுதலையும்--திரித்து - மாற்றுதல்செய்
து--அம்பு-முன்னிராமபாணத்தை--வாலி- வாலியினுடைய--உ
ரத்தும்-மார்பிலும்--பத்து- புத்தென்கிற--திடம்படு - வலிமை
பொருத்திய--கத்தும் - இராவணனுடையதலைகளிலும்--தெறித்
தான்-செலுத்தியபரீராமருடைய--மருக- மருகோனே--திருகு-
மாறுபட்ட--மும்மதின்- முப்புரங்களும்--தம்படு-தோற்றியவி
டத்திலேயே--உக- நீருகிவிழ--துங்க-உயர்ந்த--நகம் - மகமேரு
வை--குனித்தவன்-வில்லாகவளைத்த பரமசிவனது--சேயெனும்-
மைந்தனாகிய குமாரக்கடவுளென்றுதுதியுங்கள் - (எ-று.)நீ ங்கள்-
தோள்முடிவெடுவாய்-கெடர்கள்-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து.)நம
ர்காள் நீங்களிஷ்ணுத்திரயங்களையும் சத்தமுஞ் சோதிடமுமாகிய
நூல்களைப்பிதற்றுதலையுமொழித்து- இராவணனையும்வாலியையுஞ்
சங்கரித்த திருமான் மருகோனே மேருவில்லினுற் றிரிபுரதகனஞ்
செய்த பரமசிவனதுமைந்தனெயென்று. துதிப்பீர்களானால் புகா
ந்தகாலத்திலுமழியாமனித்தியராயிருப்பீர்கள்-என்பதாம். (சௌ)

சேயவன்புந்தி வனவாசமாதுடன் சேர்ந்தசெந்திற் - - *

சேயவன்புந்தி கனிசாசிராந்தக சேந்தவென்னிற் - - *

சேயவன்புந்தி பனிப்பானுவெள்ளிபொன் செங்கதிரோன் - - *

சேயவன்புந்தி தடுமாறலேதருஞ் சேதமின்றே - - *

(இ-ள்.) சேய-அழகினைபுடைய—அன்பு-இச்சையோடு—உந்தி-
காஃபாற்றில்—வன-காட்டில்—வாச-வாசஞ்செய்த—மாதுடன்—
வள்ளிநாயகிபுடன்—சேர்ந்த-கூடியிருந்த—செந்தில்-திருச்செந்
தூரில்வாழாநிற—சேய-குமார்க்கடவுளே—வன்பு-வலிமையி
ல்—உந்து-உயர்ந்த—இகல்-மாறுபாட்டையுடைய—நிசாசராந்த
க-அகரர்குலத்திற்குபுமனே—சேந்த-கந்தனே—என்னில்-என்று
துதிப்பிராகி—சேயவன்-செவ்வாய்—புந்தி-புதன்—பணிப்பா
னு-சந்திரன்—வெள்ளி-சுக்கிரன்—பெரன் - விபாழம்—செங்கதி
ரோன்-ஆதித்தன்—சேயவன்-அவ்வாதித்தன்மைந்தன்சனியாகிய
நவக்கிரகங்களில்வுக்கிரோதையத்தால்—புந்திதபிமாறவேதரும்-பு
த்தியைச்சலனப்படுத்திக்—சேதமின்று - கேடில்லை—(எ-று.)
சேதம்-எழுவாய்-இன்று-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து.) காஃபா
றேமும் புனத்திலிருந்த வள்ளிநாயகிபேரிலன்புகூர்ந்த செந்திநா
யகனே, அசரர்குலந்தகனே-சேந்தனேஎன்று துதிக்கின்றவர்க
ளுக்கு நவக்கிரகங்களின் வக்கிரோதையத்தாலாகுந் திமையில்லை
என்பதாம். (சஅ)

சேதகமொன்று மனாதிபுந்தாதையுந் தேடரியார் *
சேதகமொன்றுஞ் சதங்கையுங்கிண்கிணி செச்சையந்தார் *
சேதகமொன்று வகைபணியாயினித் தியவினைச் *
சேதகமொன்று மநியாதுழலுயிர்ச் சித்திரமே *

(இ-ள்.) சேதகமொன்று-ஒருதலையின்மன—மண்-நிலைபெ
ற்ற—ஆகியும் - பிசம்மாவும்—நாதையும் - அப்பிரமாவின்முதை
யாகிய மகாவீரணும்—தேடரியார்-தேடிதற்கரிதான பரமசிவ
னது—சே-மைந்தனே—தகமொன்றும்-தகுதியாய் முழங்குகின்
ற—சதங்கை-சதங்கையையும்—அம்-அழகிய—கிண்கிணி-கிண்கி
ணியையும்—செச்சை-வெட்சிமாலையையுமுடைய—அம்-சிரோஷி
டமாகிய—தான்-திருவடித்தாமரையில்—சேது-சிவந்த—அகம்-
என்னிருந்தமானது—ஒன்றும்வகை - கூடுமண்ணம்—பணியா
ய்-அருள்செய்யவேண்டும்—இனி-இனிமேல்—திய-கொடிய—வி
னை-இருவினையாகிய—சேதகம்-சேற்றினுள்ளே—ஒன்றுமநியாது-
ஒருநெறியுமநியாமல்—உழல்-கிடந்துழலுகின்ற—உயிர்-ஆனியி
வ்வாழ்க்கை—சித்திரம்-பொய்யாயிருக்கின்றது—(எ-று.) நீ-தோ

ஸ்ராவெழுவாய்-பணியாய்-பயனிலை-ஏ-அசை- (கருந்து) நர்ன்மு
கனுந்திருமாலுமறியவொண்ணுத் பரமசிவனது மைந்தனே- இரு
வினைச்சேற்றிலமுந்தி வருந்து மென்னுயிர்வாழ்க்கைநித்தியமல்ல
வாதலாலுன்றிருவாழையென்மனம்பற்றும்வகையருள்-ள்-ம். ()

சித்திரமிக்கன வில்வாழ்வெனத்தெளி யுந்தவவா *
சித்திரமிக்க நெறிக்கழிந்தேற்கினிச் செச்சைநல்வி - *
சித்திரமிக்க தனக்குறத்தோகை திறத்தமுத்தி - *
சித்திரமிக்க வருளாய்பிறவிச் சிகையறவே - *

(இ-ள்.) சித்திரம்-பொய்யாகிய—இக்கனவு- இப்போதுகாணுநீ
கருப்போலாகும்—இவ்வாழ்வு-பாசபந்தங்களாற்சிக்கிய மனைவா
ழ்க்கையானது—எனத்தெளியும்- என்னுந்நிச்சயத்தைக்கொடுக்கினீ
ற—தவவாசி-தபோபலத்தின்—திரம்- உறுதியைநாடாமல்—இக்க
ன்-கருப்புலில்லையுடையமன்மதனது—நெறிக்கு-காமதூல்வழியில்
—அழிந்தேற்கு-கெட்டவெனக்கு—இனி- இனிமேலாவது—செச்ச
சை- வெட்சிமாலைபயப்புணையும்—நல்- திவ்வியமான—விசித்திர-
அழகனே—மிக்க-பெருத்த—தன- கொங்கையையுடைய—குறத்
தோகைதிறத்த - குறவர்வளர்த்த வள்ளிநாயகனே— முத்திசித்தி-
மோட்சப்பேருனது—ரமிக்க- குறைதீர்ந்து திருப்தியாகும்படி
—அருளாய்- நீகிருபைசெய்யவேண்டும்—பிறவிச்சிகை- எனதுச
ன்னமரணபந்தங்கள்—அற- அறும்பெருந்—(எ-று.) நீ- தோ
ஸ்ராவெழுவாய்-அருள்வாய்-பயனிலை-ஏ-அசை, (கருத்து.) வெட்
சிமாலையோனே-வள்ளிநாயகனே- ஆத்மாவுக்குறுதியானதவத்தை
நாடாமல்சுத்திப்பவிஷயத்திலாழ்ந்து பொய்யுங்களும்போன்ற
மனைவாழ்க்கையிலிருக்கின்ற வெனக்கினியாகிய முத்தியெய்தும்
பொருட்டும் சன்னமரணமறும்பொருட்டும் அதைநாடக்கிருபை
செய்யவேண்டும்-என்பதாம். (ரும)

சிகைத்தோகைமாமயில் வீராசிலம்புஞ் சிலம்பம்புரா - *
சிகைத்தோகைமாமயில் வாங்கிப்பொருது திசைமுகன்வா - *
சிகைத்தோகைமாமயில் வானில்லைத்தோவெஞ் செருமகள்வா *
சிகைத்தோகைமாமயில்செவ்விநற்கிரசொற் நித்தித்ததே - *

(இ-ள்) சிகை-கொண்டையையும்--தோகை- தூவியையுமுடைய
ய- மா-பெரிய - மயில்வீரா- மயிலேறும்வீரனே ---சிலம்பும்-கி

ரவுஞ்சுகிரியையும்—சிலம்பு—முழங்குகின்ற—அம்புராசி-சமுத்திர
 த்தின்கண்--கை-ஒழுங்காக--தோகை-துவசத்தையுடைய--மா-மா
 மரமாய்நின்றசூரனையும்--மய்-இருளுக்கு--இல்-இடமாகியகா
 யையையும்--வாங்கி-விலக்கி--பொருது-போர்செய்துவென்று--
 திசைமுகன்-நான்முகப்பிரமன்--வாசி-பிரணவப்பொருளறியாம
 ல்வாசித்தகுற்றத்திற்கு--கைத்து-கோபித்து--ஒரு-மகிழ்ச்சியை
 --மாமய்-அழகுக்கு--இல்-இருப்பிடமாகிய--வானில்-தேவரு
 கைத்தில்--வைத்தோ-விளைத்தவனே--வெஞ்செரு-வெவ்வியபோ
 ரிற்சிறந்த--மகள்வாசி - பாண்டியனது குதிராமுகத்தையுடைய
 பெண்ணுக்கு--கைத்தோ - அக்குதிராமுகத்தைத்தீர்த்தவனே--
 கைமா-அயிராவதம்வளர்த்த--மயில் - தெய்வானையினது--செவ்
 வி-கலவிப்புதுமையினும்--நற்கீரர்சொல்-நற்கீரர்சொல்லிய திரு
 முருகாற்றுப்படை--தித்தித்தது- (உனக்கு) இனிமையாயிற்று--
 (எ-று) சொல்-எழுவாய்-தித்தித்தது-பயனிலை-ஏ-அசை(கருத்து)
 மயில்வீரனே- மாவாய்நின்றசூரனையும் கிரவுஞ்சுகிரியையும் மா
 யையையுமறச்செற்று - அமராபதியையாழேற்றினவனே - பிரமா
 வைக்கோபித்தவனே - தெய்வானையின் கலவியின்பத்தினும்நற்கீர
 ரீதுதித்தபாடல் குதிரா முகத்தையுடையபெண்ணுக்கு அம்முத்
 தைமாற்றின வுனக்கு இனிமையாயிற்று-என்பதாம். (ருக)

தித்திக்குந்தொந்திக் குதித்தம்புரியுஞ் சிவன்செவிபத் - *
 தித்திக்குந்தொந்திக் கறமொழிபாலக தேனலைத்துத் - *
 தித்திக்குந்தொந்திக் கிளையாய்விளையுபிரிக் குஞ்சிதைதோற் - *
 தித்திக்குந்தொந்திப் பனவேதுசெய்வீனைத் தீவிலங்கே - *

(இ-ள்.) தித்திக்கும்- தித்தியென்னுந்தாளத்துக்கும்--தொந்திக்
 கும்-தொந்தியென்னுந்தாளத்திற்குமேற்க - நித்தம்புரியும் - நட
 னஞ்செய்கின்ற--சிவன்-பரமசிவனது--செவிபத்தித்திக்கு- இரு
 செவிவளின்புலனிடத்து--உந்து-துழையும்படி--ஓம்- பிரணவப்
 பொருளை--திக்கமுடியக்கநங்க--மொழி - உபதேசித்த--பாலக-
 பாலனே--தேனலைத்து-பலகாரைவேத்தியத்தாற்றேறொழுகி--
 தித்திக்கும் - இனிப்புற்றிருக்கின்ற--தொந்திக்கு - வயிற்றையுடைய
 பகண்பதிகு--இளையாய் - இளையோனே--வினை- கருப்பையிலு
 ருவான--உயிர்க்கும்-சீவனுக்கும்--சிறை- அழிந்துபோகின்ற--

தோற்றத்திற்கும் - தோற்பையாகியவுடம்புக்கும் - தொந்திப்பின் வேது - சம்பந்தப்பட்டுப்பிறப்புண்டாவதற்குக்காரணம் - செய்யுண்முன்னியற்றிய - வினை - இருவினையினது - தி - கொடிய - வினங்கே - தனை - காணே - (எ-று.) நீ - என்னுந் தோன்றுவெய்யவாய் - சொல்லென்னும் - பயனிலையைக் குறிப்பாகக்காட்டிநின்றது. (கருத்து.) துத்தித்தொந்தியென்று நடனஞ்செய்யும் பரமசிவனது திருச்செவியிற் பிரணவப்பொருளை மயக்கறவுபதேசித்தபாலகனே - தொந்திவிநாயகருக்கினையோனே - உடனுமுயிருஞ் சம்பந்தப்பட்டுப் பிறவியுண்டாவதற்கு முன்செய்த வினைப்பாசந்தான் காரணமோ நீசொல்-என்பதாம். (ருஉ)

தீவிலங்கங்கை தரித்தார் குமார திமிரமுந்நீர்	1	1	*
தீவிலங்கங்கை வருமான் மருக தெரிவற்றவான்	2	2	*
நீவிலங்கங்கை வரவாவினாக்குத் திரிந் துழலுந்	1		*
தீவிலங்கங்கை யமன் னொடரா மந் நிதம்பெறவே	2		*

(இ-ள்.) தீ-கரத்திலக்கினியையும்—விலம்- புயத்திலில்லிவத்தை யும்—கங்கை-சென்னியிற்கங்கையை யும்—தரித்தார்- தரித்தபரம சிவன து—குமார-மந்தனே—திமிர- இருணிமமான—முந்நீர்- சமுத்திரமும்—தீ-வறண்டுபொகத்தக்க—வில்-வில்லின்--அங்கம்- வித்தையில்—கைவரு- வல்லவரான—மாய்மருக் - திருமான்மரு கோனே—தெரிவற்ற-அறிதற்கரிய—வான்-பெரிய—தீவில்- தீவுகளிலும்—அங்கங்கு-மற்றுப்பலவிடங்களிலும்—ஐவர்- பஞ்சேந்திரியங்களால்—அவாவு-இச்சிக்கத்தக்க—இரைக்கு- உணவிலிப்பொருட்டு—திரிந்துமலும்-அலைந்துதிரிகின்ற—தீ- புத்தியின து—விலங்கம்-பலத்ததொடர்ச்சியை—ஒக-ஒழிக்கவேண்டும்—யுமல்-ரொடராமல்-இயமல்-ரொடர்ந்துபற்றாமல்—திதம்பெற-உனதுதிருவடியிலின்புற்றுதுதிப்படும்பொருட்டு — (எ-று.) நீ-தோன்றவெழுவாயி-கை-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து.) கங்கையும்வில்லமுஞ்சுடியனலேந்திய பரமசிவன துமந்தனே- கடலும்வறநுட்படி விற்போர்செய்யுந் திருமான்மருகோனே-எண்ணெறமன்பிடித்துக்கொள்ளாமல்-யானுன்னடியையுதுதியாய்ப்பந்துட்படி யைம்புலங்களினிச்சைசுய யொழித்தருள்-என்பதாம். (ருக)

[illegible]

(இ-ள்.) தித்தத்தத்தத்த - தித்தத்தத்தத்தத்தவெண்ணுந் தாளம
னங்களை—திதி-திருநடனத்தாற்காக்கின்ற—தாதை- பரமசிவனுட
—தாத-பிரமணம்—துத்தி-படப்பொறிபிளையுடைய—தத்தி- பூ
ம்பிணுடைய—தா-இடத்தையும்—தித- நிலைபெற்று—தத்தி- த
ம்புகின்ற—அத்தி - சமுத்திரத்தையும்பாயலாகக்கொண்டு—ததி
தயிரானது—தித்தத்தத்த - தித்தத்தத்தத்தத்தவெண்ணு—து-உண்டகல்
ணணம்—துதித்து—துதிசெய்துவணங்குகின்ற—இதத்து- பேரிட
பசொருபியான—ஆதி-முதல்வனே—தத்தத்து- தந்தத்தையுடைய
ய—அத்தி - ஆயிராவதத்தால்வளர்க்கப்பட்ட—தத்தை - கிளிபெ
ன்றதெய்வயானைக்கு—தாத - தொண்டனே—திதே- திமையே—
துதை-நெருங்கிய—தாது - சப்ததாதுகளானிறைந்தனம்—அக
து-மரணத்தோடும்—உதி- சன்னத்தோடும்—தத்து - பலத்தது
ளோடும்—அத்து - இசைவுற்றதுமான—அத்தி - எலும்புகளை
முடிய—தித்தி-பையாகியவிவ்வுடல்—தி-அக்கினியினால்—தி- தகி
கப்படுகின்ற—திதி- அந்நாளிலே—துதி- உண்ணத்திற்கும்—தி
புத்தி—தொத்தது-உனக்கேயடிமையாகவேண்டும்—(எ-று.) தி-
மூவாய்-தொத்தது-பயனிலை-எ-அசை - (கருத்து.) தித்தத்தத்தத்த
தவெண்ணுந்தாளத்தானடிக்கும் -பரமசிவனும்-பிரமாவும்-தயினை
யுண்டு பாற்கடலையும் ஆதிசேடனையும் பாயலாகக்கொண்ட திரு
மாலும்-வணங்குகின்றமுதல்வனே - தெய்வயானைதாசனே-சனலை
மரணத்திற்கிடமா யெலும்புமுதலிய தாதுகணிற்றைந்த பொல்லா
தவிவ்வுடற்பை-தியில் வேருங்காலுண்ணத் துதிக்குமென்புத்தியை
யுனதடியிணைக்காட்டித்தவெண்டும்-என்பதாம். (ருசு)

திதோமரணம் தவிரும்பிறப்பறுந் தீயதற்புந்	-	-	✱
திதோமரணம் பூரமீதுகானவர் சேனைமுற்றுந்	-	-	✱
திதோமரணம் தனபூசுரர்திரண்டேத்தியமுத்	-	-	✱
திதோமரணம் மலையாளியென்றுரை தென்னுறவே	-	-	✱

(இ-ள்.) திதோ-திங்குமாத்திரமோ—மரணம்- இறப்பும்—புலி
ரும்-ஒழியும்—பிறப்பு- சன்னமும்—அறும் - நீங்குமாதலால்—தி
ய-கொடியதொழிலை—கல்-கற்கின்ற—புத்தி-மனமே—தோம்- ரு
ற்றத்திற்கு—அரண்-இடமாகிய—அம்பரமீது-சமுத்திரத்திலே—
தானவர்-அசுரருடைய—சேனைமுற்றும்- சேனைதிணைத்தையும்—
தி-தகித்த—தோமர-கைவேலையுடையோனே—ணந்தன்- கிருபை
வாளனே—பூசுரர்-வேதியர்கள்—திரண்டு- கூட்டமாகக்கூடி—ஏத்
திய- வணங்கத்தக்க—முத்து - சரவணமுத்தையனே—சது- இந்த

—ஒமரண-மறையோர்செய் வேள்வியினவிர்ப்பாகத்திற் குரியவ
னே—மலையாளி-குறிஞ்சிநிலத்தையாள்பவனே—என்றுரை- என்
றுதுதிசெய்--தென்னுற- அழகுபெறும்படியாக—(எ-று.)நீ-தோ
ன்றவெழுவாய்-உரை-பயனிலை-ஏ-அசை (கருத்து.) தீமையையே
கருதுகின்றபுத்தியே- சமுத்திரத்திலின்கண் ணசுரர்கிலையறமாய்த்த
வேலையுடையவனே வேதியரிக டொழத்தக்க சரவணமுத்தானவ
னே-மறையோர்செய்யும் யாகத்தினவிர்ப்பாகத்திற் குரியவனே-
குறிஞ்சிநிலத்திற்கிறைவனான கந்தனே-யென்றுதுதித்தாலுனது தீ
மைமாதீரமல்ல சன்னமரணமுமறும்-என்பதாம். (௫௫)

தென்னவனங்கனஞ் சூழ்காத்திரிநக சூலகரத் - *
தென்னவனங்கனந் தப்பதநீட்டினன் செல்வமுன்பின் - *
தென்னவனங்கனன் னீற்றாற்பிறுத்திய தென்னவின்னந் *
தென்னவனங்கனந் கைச்சிலைக்கூனையுந் தீர்த்தருளே *

(இ-ள்.) தென்னவனம்-தென்னஞ்சோலைகளையும்—கனம்-மேக
ங்கள்—சூழ்-கவிந்திராநின்ற—கா- பூஞ்சோலைகளையுமுடைய—தி
ரிநக-திருத்தணி—பரங்குன்று-செங்கோடென் னு முன்னுமலைகளே
யுமுடையோனே—சூலகர-கையிற்சூலாயுத்தையுடைய—தென்
னவன்- தென்றிசைத்தலைவனாகியயமனது—அங்கனந்த-உருவழியு
ம்படி--பதநீட்டினன்-திருப்பாதத்தையிட்டுயுதைத்தபரமசிவனது
--செல்வ-மைந்தனே--முன்-முற்காலத்தில்—பின்-பின்னேகூனையு
டைய --தென்னவன்-பாண்டியனது---அங்க- உடலை--நன்னீற்றா
ல்-நன்மையைத்தரும்விபுதியினால்---திருத்தியதென்ன - நிமிர்த்தி
னதுபோல---இன்னம்-இப்போதும்---தென்ன- வனப்புவாய்ந்த
---அனங்கன்-மஹாதனது---அம்-அழகிய--கை-கையிற்பிடித்த---
சிலை-கருட்டிலில்லினது---கூனையும்-வளையையும்---தீர்த்து-நீக்கி---
அருள்-மதனென்மேற்பாணப்பிடியோகஞ் செய்பாத்தபடி உண்மா
லையைத்தந்தருளவேண்டும்--(எ-று.) நீ-தோன்றவெழுவாய்-தீர்த்
தருள்-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து.) திருத்தணிகை திருப்பரங்கு
ன்று திருச்செங்கோடென்னு முன்னுமலைகளிலுமுறைபவனே-கூ
ற்றையுதைத்த பரமசிவனதுமைந்தனே - முன் பாண்டியனதுகூ
ணை நிமிர்த்தினதுபோல என்னவருத்த மஹாதன் கருட்டிலில்லை
வளைத்தலையுந் தீர்த்தருளவேண்டும்-என்பதாம். (௫௬)

தீத்தன்பரவை வெருநீங்கிச்செய்தொழச் செல்பதவுத் - *
கீத்கல்பரவை மஹையிடமாங்குறை சிங்குறவெ' - *

தீத்தன்பரவை தழைக்கவின்காவெனச் சென்னியின்மேற் - *
 தீத்தன்பரவையில் வேலத்தனெருரு சிலத்தனெ - *

(இ-ள்.) தீத்தன்-கிரணங்களைபுடையசூரியன்---பரவு-சஞ்சரிக்கி
 ன்ற---ஐ-அழகிய---வெளி-ஆகாசத்தையும்---நீங்கி - கடந்து---செ
 ய்-பிள்ளையாகியபிரமாவும்---தொழ-வணங்கும்படி---செல் - செ
 ன்று---பதவுத்தீத்தன் - பாதத்தையூர்த்தாண்டவமாகவெடுத்ததிரு
 மாலும்---பரவை-சமுத்திரமும்---முறையிட-அலறுகையில்--மா-
 மாவருக்கொண்டுநின்றசூரனால்--குறை - உண்டான குறைபாட்
 டையும்---தீங்கு- தீமையையும்---உறவே-முழுதும்---தீத்து - அந்
 துப்போகும்படியொழித்து---அன்பர் - அடியார்களுடைய---அ
 வை-கூட்டம்---தழைக்க-அதிகரிக்கும்படி--விண் - அமராபதியை
 ---காவென-காப்பாற்றென்றுசொல்லி---சென்னியின்மேல் - முடி-
 யின்மேல்---தீத்தன்-கங்கையைச்சூடியபரமசிவன்---பரவு- துதித்
 த---ஐயில்-சூரிய--வேல் - வேலாயுதத்தை--அத்தனெ - கரத்திலு
 டையமுருகக்கடவுளே--சூருசிலத்தனெ-சூருவாகிப் பரமசிவனுக்
 குப் பிரணவப்பொருளையுபதேசித்தநற்குணக்குன்றமே--(எ-று.)
 (சுருத்து.) திருநெடுமால் முறையிடுகின்றதக்கண்டி சமுத்திரத்தி
 ன்கண் மாவருக்கொண்டுநின்ற சூரனைவதைத்துப் பத்திரஞ்ஞாந்
 துன்பமற்றுவாழும்படி யமராபதியைக் காப்பாற்றென்று பரம
 சிவன்சொல்லுங்கால்வணங்கி யப்படியேமுடித்த வேலாயுதனெ-
 அப்பரமசிவனுக்குக் சூருவாயுபதேசித்தவனெ-என்பதாம். (ருஎ)

சிலங்கனமுற்ற பங்காகரசல தீரக்கதி - *
 சிலங்கனமுற்ற முத்தூர்செந்தூரசி கண்டியஞ்சு - *
 சிலங்கனமுற்ற வேதனைமேவித் தியங்கினனிசி - *
 சிலங்கனமுற்ற விப்பிறப்பூழனிச் சேர்ப்பதல்மே - *

(இ-ள்.) சிலம்- தயாளத்திலும்--கன- மகத்துவத்திலும்--முற்
 ற- மேற்பட்ட--அபங்கா-பங்கமிலாதவனெ--கர - கோபத்தை
 யுடைய--சலதி-சமுத்திரத்தின்கண்--ரக்க-அசுரக்கூட்டமாகிய--
 நிசி-இருளை--லங்கன-சுடந்தவனெ--முற்றம்- முன்றிலின்கண்--
 முத்து-முத்துகள்--உளர்- இறைந்திருக்கின்ற--செந்தூர்- திருச்
 செந்தூரில்வாழ்பவனெ--சிகண்டி-மயில்வாகனனெ--அம்- அழ
 கிய--சுசி-பரிசுத்தமானவனெ--லங்கனம்-பசியாகியவுக்கினியினு
 ல்--உற்ற-பொருந்திய--வேதனை-வருத்தத்தை--மேவி- அடைநீ
 து--தியங்கினம்- மயங்குகின்றேன்--சுசி- இதுமிகவுமிதழ்ச்சியா
 னு--லங்கனம்- பங்கமாம்--முற்ற- முழுதுமாதலால்--இப்பிறப்

பூமி- இப்படிப்பட்டசனனத்திலே—இனி- இனிமேலும்—சேர்ப்பது-சேரப்பண்ணுவது—அன்று- நன்றல்ல—(எ-து.) இக்கவியிரண்டும்- சேர்ப்பதென்னுமொரோயெழுவாயையும்- அன்றென்னுமொரோபயனிலையையும் கொண்டுமுடிந்தன (சுருத்து.) பரிசுமற்றவனேசமுத்திரத்தில்கண்ணசுரர்கிலையையாய்த்தவனே திருச்செந்தூர்நாயகனே-மயில்வாகனனே-பரிசுத்தமானவனே- உதராக்கிலிக்கே யினாதேடிவருந்துகின்ற யிகழ்ச்சிக்கிடமான விச்சனனத்தையிலும் யான்டையாதிருக்கும்படி யெழுந்தனன்று-எ-ம்.)

சேர்ப்பதுமாலய நிலோற்பலகிரித் தெய்வவள்ளி - *
சேர்ப்பதுமாலய முற்றாரொனப்பலர் செப்பவெப்புச் - *
சேர்ப்பதுமாலய வந்தைமலையாக்கைக சிதைவநல்முன் - *
சேர்ப்பதுமாலய வாசவன்செப்பிய செப்பதத்தே - *

(இ-ள்.) சேர்-நெருங்கியிருக்கின்ற---பதும் - தாமரைகளும்---ஆல-அசைகின்ற---அம்- சலத்தில்கண்---நிலோற்பல- செங்கழுநீர்மலர்கின்ற---கிரி-திருத்தணியில்வாழும்---தெய்வ- தெய்விகமாகிய---வள்ளி-வள்ளியம்மைக்கு---சேர்ப்ப---தலைவனே- -துமா- தும்பலினால்---லயமுற்றார்-மரணமடைந்தார்---என-என்று---பலர்-பலரும்---செப்ப- சொல்ல---வெப்பு- வெதும்புகின்ற---சேர்ப்பது- சிலேத்துமமும்---மால்-மயக்கமும்---அயவத்தை-பஞ்சாவல்தைகளும்---மலர்-நிலைபெற்ற---ஆக்கை- இவ்வுடல்---சொதவதன்முல்- அழிவதற்குமுன்னமே---சேர்ப்பது- என்னைச்சேர்த்தருளவேண்டும்---மால்-விஷ்ணுவும்---அய-பிரம்மாவும்---வாசவன்- இத்திரனும்---செப்பிய-புகழ்த்தோதிய---செ-சிவந்த---டதம்- திருவடித்தாமுனாயில்---(எ-து.) நீ-தோன்றவெருவாய்-சேர்ப்பது- பயனிலை-அத்து- சாரியை- ஏ-அசை- (சுருத்து.) திருத்தணியிலையோனே- வள்ளிநாயகனே- வெப்பும் சிலேத்துமமமக்கமுமாகிய வவத்தைநிறந்தவென்னுடலழிந்துவிடுவதன்முன்னும்- தும்பினவுடனையிறந்தானென்று பலர்சொல்லவதன்முன்னும்- பிரமா-விஷ்ணுஇந்திரன் முதலினோர் புகழுநிலிப்பாததாமனாயி லென்னைச்சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும்-என்பதாம். (ருக)

செப்பத்தமதிலை மாற்றாரகொருமுன்னஞ் செல்வர்க்கிடச் - *
செப்பத்தமதிலை யெங்ஙனுய்வார்தெய்வ வேழமுகன் - *
செப்பத்தமதிலை வாணாதனெக்கினர் சேணில்வெள்ளிச் - *
செப்பத்தமதிலை வென்றார்குமாவத் திக்கரசே - *

(இ-ள்.) செப்ப-நடுவுநிலைமையால்---தமது- தங்களுடைய---இ

ல-இல்வாழ்க்கைக்குரியமனைவியையும்---மாற்றார்-பகைஞர்கள்--
கொளுமுன்னம்-கைப்பற்றிக்கொள்ளுமுன்னமே--செல்வர்க்கு-
நுகவரியவாங்களுக்கு---இ- (வறியோர்க்கு)இட்டுண்ண---செப்பு-
செவந்த---அத்தமது-கையானது---இலை-இல்லையாயின்---எங்ங-
னப்படி--உய்வார்-பிழைப்பார்கள்--தெய்வ-தெய்விகமாகிய--
மீவழமுகன்-யானைமுகவிநாயகரால்--செப்பு-புகழப்பட்ட---அத்-
தம்-(அவரது)தம்பியே---இலை-சிதம்பரநடேசரான---வான்-ஒளி
பொருந்திய---நுதலேனக்கினர்-நெற்றிக்கண்ணையுடையவரும்--சே-
ணில்-ஆகாசத்தில்--வெள்ளி-வெள்ளியும்--செப்பு-செம்பும்---அ-
த்த-பொன்-னுமான---மதிலை-மதியையுடைய திரிபுரத்தை---வென்-
றார்-செயித்தவருமாகியபரமசிவனது--குமார-மைந்தனே---அ-
த்திக்கு-தெய்வயானைநாயகிக்கு---அரசே-தலைவனே--(எ-று.) செ-
ல்வார்-தொன்றாவெழுவாய்-எங்ஙனாய்வார்-பயனிலை-ஏ-அசை-(கரு-
த்தது.) கணபதிக்கிளையோனே-பாலலோசனருந் திரிபுரதகனருந்
தில்லை நடேசருமானபரமசிவனதுமைந்தனே-தெய்வயானைநாய-
கனே-செல்வமுடையாரும்-து நிலையாமையென்றறிந்து மதனான-
ல்லறஞ்செய்யாதிருப்பராயினெப்படிசுடைத்தேறுவார்கள்-எ-ம்.

திக்கரசத்தி தவன்சென்றுமுன்றி திருமரர்வந்	-	*
திக்கரசத்தி யிடத்தோயென்செய்வ தெனத்தருந்	-	*
திக்கரசத்தி விதித்திலையேலெவன் செய்குவரத்	-	*
திக்கரசத்தி யிலைவாய்வளர்நித் திலக்கொழுந்தே	-	*

(இ-ள்.) திக்கர்-திக்குப்பாலகர்களும்---ஆச-ஆட்டை---திதவன்-
நிலைபெற்றவாகனமாகவுடையவக்கினியும்--சென்றுமுன்-முற்கா-
லத்திற்பரமசிவனிடத்திற்போய்--திதிருமரர்-திதியின் பிள்ளைகளா-
கியவசுரர்கள்செய்த--வந்திக்கு-கொடுமைக்கு---அரசங்கனே--
சத்தி-உமையை---இடத்தோய்-இடதுபாகத்திலுடையோனே--
என்செய்வது-எப்படித்தப்பிப்பிழைப்போம்--என-என்றுமுறை-
யிடுகையில்--தரும்-அப்பரமசிவனுமக்களித்தருளிய--நீதி (அடி-
யாரிடமுநீக்கும்) நெறியையுடைய--கரசத்தி-திருக்கரத்தின்வெ-
லாயுதத்தை--விதித்திலையேல்-நீயெறிந்தவசுரர்கிளையையழிக்-
காவிடில்---எவன்செய்குவார்-அத்தேவர்களைன்னசெய்துபிழைப்-
பார்கள்--அத்திக்கு-தெய்வயானைக்கு---அரசு-நாயகனே--அத்தி-
சமுத்திரத்தின்---அலைவாய்-அலைமோதுகின்றதிருச்செந்திற்பதியி-
ல்--வளர்-வளர்கிற--நித்திலக்கொழுந்தே-முத்தின்-கொழுந்தொ-
ளியானவனே--(எ-று.) ஆவர்கள்-தொன்றாவெழுவாய்-எவன்செ

புருவர்-பயனிலை-ஏ - அசை. (கருத்து.) தெய்வயானை நாயகனை
திருச்செந்திற்பதியில்வாழுமுத்தொளியானவனே-முந்தேவர்கள்
முறையிடக்கேட்டுப் பரமசிவனருளிய வேற்படையை நீர் செலு
த்தாவிடி லசுரர்கள்செய்த தீமையைக்கடந்தவர்கள் பிழைப்பதெ
ப்படி-என்பதாம். (சுக்)

திலமுந்தயில முநிகாவெநீகுந் திகழ்தருசெந் - - - *
திலமுந்தயில முருகாவெருதத் திறகையினித் - - - *
திலமுந்தயில முதத்தாலுருகிய சித்தவெண்ணே - - - *
திலமுந்தயில கலவினைமேவித் தியங்குவதே - - - *

(இ-ள்) திலமும்-என்றும்-தயிலமும்- எண்ணெய்யும்-நிகர-
ஒப்பாக-எங்கும்- எவ்விடங்களிலும்---திகழ்தரு-நிறைந் துவிளங்
குகின்ற---செந்தில-திருச்செந்திற்பதியோனே--முந்து-ஆயுதவரு
க்கங்களின்முதன்மையான---அயில்- வேலாயுதத்தையுடையவனே
---முருகா-குமார்க்கடவுளே---எனது- என்று துதித்தோலமிடாது
---அத்தி-தெய்வயானை நாயகியினது---நகை-தந்தமாகிய-- இன்-இ
னிய---நித்திலம்-முத்தானது- -உந்து-செலுத்துகின்ற---அயில்-நு
கரப்பட்ட---அமுதத்தால்-அதராவமுதத்தால்--உருகிய- குழைந்
த---சித்த-இருதயத்தையுடையோனே---என்- என்னகாரணம்---ஏ
திலம் - (வழியடிமையாகியபாம்) ஆயலோர்போல---முந்தயில்-
முற்சனனத்தினுல்வந்த---அகல-பெரிதான--வினைமேவி-திவினையு
ற்று---தியங்குவது-வருந்துகின்றது---(எ-று) தியங்குவது- எழுவா
ய்-என்-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து.) தெய்வயானை நாயகியினத
ரபானத்தாலுருகுமிருதயனே- எங்குமென்ற மெண்ணெய்யும்
போன்றிறைந் துவிளங்குகின்றவனே-முருகனே-வேலாயுதனே-செ
ந்திப்பதியோனே- என்று துதியாமலுன்னவழியடிமையாகிய யா
மயலோர்போலப்பழவினையான் மயங்குகின்றதென்ன-எ-ம். ()

தியங்காப்பொறியுண் டெனுந்தனுத்திலு மேதியியூர் - - *
தியங்காப்பொறியுண் டவமிலியேயென்று செப்பனுஞ்சத் - - *
தியங்காப்பொறியுண் டயங்கைப்படர் து திரவெற்புநீ - - *
தியங்காப்பொறியுண்டைபுண்ணியப்போர்செய்த சேவ்கனே . *

(இ-ள்.) தியங்கா-மயங்காத---பொறியுண்டெனும்-ஐம்பொறிக
ளையுடைய---தனு-உடல்---தீதலும்-வேகின்றதும்---மேதியை-எரு
மைக்கடாலை---ஊர்தி- வாகனமாகவுடையயமல்-- அங்கா- (என்
னைக்கொண்டுபோய்) வாயைத்திறவென்றும்---பொறி- யான்செய்

தபவத்திற்காகதீயை--உண்- தின்னென்றும்---தவமலியே யெண்
 னு-நற்றவத்தைச்செய்யாதபாவியேயென்றும்-- செப்பனும்-சொ
 ல்லிதனும்-- சத்தியம்- உண்மையாதலால்--கா- இனியாவதுகாத்
 திருளும்--பொறியுண்டு- பிரமலிபியடைந்து---அயன்கைப்படா
 னு-பிரமதேவன்சிருஷ்டிக்குள்ளாகாமற் பிறப்பொழியும்படி---தி
 ரு-நிலைபெற்ற---வெற்பு-கிரவுஞ்சகிரியை---நீதியம்- சங்கநிதிபதம
 தீதியும்--கா-கற்பகதருவும்--பொறியுண்டை- செல்வத்திரையுமு
 டைய பொன்னுலகானது---பண்டு-பூர்வத்தில்--உய- பிழைக்கும்
 படி--பொர்செய்த-போரினைச்செய்துவென்ற-சேவகனே-வீர
 னே- (எ-து.) நீதோன்றாவெழுவாய்-கா- பயனிலை-ஏ-அசை. (கரு
 த்து) முன்கிரவுஞ்சகிரியைப்பிளந்து தேவலோகத்தைக்காத்த வீ
 ரனே, ஐம்பொறிகளையுடையவுடல்சாம்பலாவதும்செய்த பாவத்
 துக்குத்தக்கபடி தீப்பொறியையூட்டும் யமதண்டனைக்கு நாணுள்
 ளாவதும் சத்தியமனியாவதுவ்வுடற்சுமைகொள்ளாமற் பிறப்பறக்
 காப்பாற்றவேண்டும் என்பதாம்.

(சுரு)

சேவகமன்ன மலர்க்கோமுன்னீசொலத் தெய்வவள்ளி - *
 சேவகமன்ன வதனும்புயகிரி செற்றமுழுச் - *
 சேவகமன்ன திருவாவினன்குடிச் செல்வகல்விச் - *
 சேவகமன்ன முனிக்மெந்நுணைத் திகைப்புற்றதே - *

(இ-ள்.) சே-இடபவாகனத்தில்--அகம்-மேல்---மண்ணு- நிலை
 பெற்றுவருகின்ற- அமலர்க்கு- பரமசிவனுக்கு- ஓம்-பிரணவப்
 பொருளை---முன் பூர்வத்தில்---நீசொல- நீயுபதேசிக்க--தெய்வ-
 தெய்விகமாகிய- வள்ளி-வள்ளிநாயகியினது--சே-சிவந்த--அக
 மன்ன-இருதயதாமரைபோன்ற---வதனும்புய-முகாரலிந்தனே---
 கிரி-கிரவுஞ்சகிரியை--செற்ற பிளந்த--முழுக்கச்சேவக- ஒப்பற்ற
 வீரனே---மன்ன-தலைவனே---திருவாவினன்குடிச்செல்வ- இறந்த
 பழனிப்பதிவாழ்நீகுமாரக்கடவுளே---கல்விச்சேவகம்-வேதமோ
 தந்திறத்தையும்--அன்னம்- அன்னவாகனத்தையுமுடைய---மு
 னி-பிரமா---எங்ஙன்-எவ்விதத்தினாலே---நாணி- வெட்கு---திகைப்
 புற்றது- அப்பிரணவப்பொருடெரியாமன் மயங்கினது--(எ-து.)
 திகைப்புற்றது-எழுவாய்-எங்ஙன்-பயனிலை-கு- சாரியை-ஏ-அசை.
 (கருத்த.) வள்ளிநாயகியிருதயதாமரைபோன்ற வதனும்புயனே-
 கிரவுஞ்சகிரியைப் பிளந்தவீரனே-பழனிப்பதியானே-தலைவனே
 பரமசிவனுக்குபதேசித்த பிரணவத்திற்கு வேதமோதந்திறத்தை
 யுடைய பிரம்மா-பொருடெரியாம னுணைத்திகைப்புற்றிருந்த தெ
 ய்ப்படி-என்பதாம்.

(சுசு)

திகைப்படங்கப்பயந் தந்தருளானென்ப டிங்கணிய - *
திகைப்படங்கத்தமை யார்செந்திலாரொன்ப டென்னனுய - *
திகைப்படங்கப்புகல் சேயென்பள்கணிகண் ணீர்தரவி - *
திகைப்படங்கத்தமை யாதெமையாட்கொளுஞ் சேகரமே - *

(இ-ள்) திகைப்பள்-மயங்குகிறார்—தங்க - தழுவியுயிர் பெற்றி
ருக்கும்படி—புயம்-தனதுபுயத்தை--தந்தருளான்- தந்ததுகிருபை
செய்கின்றானில்லை—என்பள்-என்கிறார்-- திங்கள்-சந்திரனை--நிய
திகைப்பள்-நித்தியமுமுபாலம்பனஞ்செய்கிறார்—தம்-தனது--
கத்து-இப்படிவருந்திமுறையிடுதலை—அமையார்- ஸ்மித்திரகழிக்
கண்ணாரில்லை—செந்திலார்-செந்திற்குமார்—என்பள்-என்கிறார்--
தென்னன்-கூன்பாண்டியன்—உயதி - (சுர) வருத்தத்தில்—கை
ப்பு-வெப்பம்—அடங்க-தணியும்படி—புகல் - (தமிழ்வேதமாகிய
தேவாரத்தை) மொழிந்தருளிய--சேயென்பள் - சம்பந்தப்பிள்
ளையெய்ந்துஞ்சொல்லுகிறார்—கண்ணி - எனதுயிராகியபெண்
னானவள் --கண்ணீர்தர - கண்ணீர்சொரும்படியாக--(ஆதலால்)
விதி-பிரமனது—கைப்படு-கையிற்சிருஷ்டிக்கப்படுகின்ற—அங்க
த்து-உடற்பைக்குள்—அமையாது - இவ்வான்மாவமைக்கப்பட்டு
சன்னமுறதபடி--எம்-எம்முடைய--ஐ - சூலதெய்வமே—ஆட்
கொளும்-அடிமைகொண்டருளவேண்டும்--சேகரமே - அழகியசூ
மாரக்கடவுளே—(எ-து.) நீர்-தோற்றுவெழுவாய்-ஆட்கொளும்-
பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து.) எங்கள் சூலதெய்வமானவழகனே-
என்னுயிராகிய பெண்ணானவன் செந்திற்பதியால் யான் முறையி
டுங்குறையைத் தணிக்கின்றானில்லை-அவன்புயத்தைத்தழுவத் தரவு
யில்லையென்றும்- கூன்பாண்டியன் சுரந்தணித்தவனெயன்றும்-
சொல்லுகிறார்-சந்திரனையுந் தினந்தோறும்வெறுத்துமயங்குகிறா
ரின்னியிப்படிப்பட்ட சன்னமுற்றுவருந்தாதவண்ணமாண்டுகொ
ள்ளவன்மே-என்பதாம். (சுரு)

சேகரசிந்திர வுத்தவெஞ்சுர செயபுயவ - - - *
சேகரசிந்திர வல்லிசிங்கார ஸ்வசுதசு - - - *
சேகரசிந்திர கந்தரவாகல் சிறைவிடுஞ்சு - - - *
சேகரசிந்திர மால்வினைக்குயிறைச் சிகண்டிகொண்டே - - *

(இ-ள்.) சேகரம்-அலைகளோடுபுடைய--கித்து-சமுத்திரத்தின்கண்--
ரவுத்த-இராவுத்தனான—வெம் கொடிய--சூர சூரனை--செய-வெ
ய்வனே--புய-உனதுதிருப்புயத்தை--வசேகர- வசேகரித்தலில்வீர
கூலசாயின்--கிந்திர-கிந்திக்கையான--வல்லி- வல்லிநாயகி

சூரிய — சிவகார-அலங்காரத்தையுடையவனே — சிவசுத - பரமசிவ
 னனுமெந்தனே — சுசி-அக்கினியினனு — சுர-கையிலிருந்தவனே —
 சிந்தூர-வெள்ளையானையையும் — கந்தர - மேகத்தையும் — வாகண்-
 வாகனமாகக்கொண்டவிற்தானனு — சிறை-சிறையை — விடும்-களை
 ந்த — சுசிகர-பரிசுத்தனே — சிந்து-சிதறவடி — உற-வலிய — மால்-
 மயக்கத்தைத்தராதின்ற — வினை-இருவினையாகிய — சூன்றை-கண்ம
 லையை — சிகண்டிகொண்டு-மயில்வாகனஞ்ஞடரா பென்முன்னெழு
 ந்தருளி -- (எ-று.) நீ-தோன்றுவெழுவாய்-சிந்து-பயனிலை-ஏ-அசை
 (கருத்து.) சமுத்திரத்தின்கண் வலியசூரனைவென்றவனே, அழகிய
 புயாசலனே, வள்ளிநாயகனே, பரமசிவன்மெந்தனே, அக்கினியி
 ன்கையிலிருந்தவனே, இத்திரனதுசிறையைக்களைந்தபரிசுத்தனே,
 நீ மயிலேறிவந்ததன்வினையாகிய சூன்றைப் பொடிபடுத்தவேண்
 டும்-என்பதாம். (சுசு)

சிகண்டிதத்தீத மரவாரிவிட்ட துதிபுத்திரரா - - *

சிகண்டிதத்தீத நகபூதரதெய்வ வள்ளிக்கொடிச் - - *

சிகண்டிதத்தீத மலர்மேற்குவித்திடை செப்புருவஞ் - - *

சிகண்டிதத்தீத கற்போபலமென்னுஞ் சேகரனே - - *

(இ-ள்.) சிகண்டி-மயில்வாகனத்தை — தத்த - சதுபாயிந்துசெல்
 லும்படி — தமர-முழங்குகின்ற — வாரி - சமுத்திரத்தின்கண் — விட்
 டு-நடத்தி — அ-அந்த — துதி- துதியினுடைய — புத்திரராசி - பிள்ளைக
 ளாகியவசுரக்கூட்டங்களை — கண்டித-சேதித்தவனே — தத்த-தந்தத்
 தையுடைய — நகபூதர - பாம்புபோன்றதிருச்செங்கோட்டுக்கற்பு
 னே — தெய்வ-தெய்வீகமான — வள்ளிக்கொடிச்சி - குறமாதாகிய
 வள்ளிநாயகியை — கண்டு-பார்த்து — இதம்-இதமாக — அத்தமலர்-
 உன் கைகளாகியமலரை — மேற்குவித்து - சென்னிமேற்குப்பி —
 இடை-பெண்ணையுள் இடையானது — செப்பு-சிறப்பித்துச்சொ
 லத்தக்க — உரு-வடிவமாகிய — வஞ்சி- வஞ்சிக்கொடியே — கண்-
 விழி — தித-நிலைபெற்ற — தத்து-ஆபத்துகளெல்லாம் — அகல்- நீங்
 ருகின்ற — தபோபலம் - (விரகாக்கினையைத்தணித்தலால் நான்செ
 ய்) தவத்தின்பயனே — என்னும்-என்றுநலம்புணந்துணாத்தும் —
 சேகரனே-தலைவனே — (எ-று.) (கருத்து.) சமுத்திரத்தின்கண்மயி
 லேறிச்சென்றசுரர்கிளையையாய்த்தவனே, திருச்செங்கோட்டுமலை
 யாதிபனே - வள்ளிநாயகியைநோக்கிச்சென்னிமேற்கைகூப்பியுள்
 னிடைவஞ்சிக்கொடியே யுன்கண்களென்றவப்பயனே என்று நல
 ம் பாராட்டுங்குமாரக்கடவனே-என்பதாம். (சுசு)

சேகரவாரண வேல்விரவேட்சி கிறுமிபத	1	*
சேகரவாரண மேவும்புயாசல தீவினையின்	1	*
சேகரவாரண வெற்பாளநாளுந் தீரியம்பகனார்	1	*
சேகரவாரண நிரிர் கையிலவாரணந் சீவனென்மே	1	*

(இ ள்.) சே- (அடியார்களை) காத்தலில்—கரவா- வஞ்சித்தலில்
லாத—ரண-யுத்தத்தில்வலிதங்கிய—வேல்- வேலாயுதத்தையுடைய
—வீர-வீரனே—வேடச்சிறுமி- குறச்சிறுமியாகிய வள்ளிநாயகி
யினது—பத-பாதத்தை—சேகர- முடியிற்றரித்தவனே—வாரண
ம்-தெய்வயானை—மேவும்-தழுவும்—புயாசல- மலைபோன்றபுயத்
தையுடையவனே—தீவினையின்-கொடியவினையின்—சேகு- வயிர
த்தை—அர-சங்கரிப்பவனே—ஆரண- வேதம்பூசிக்கின்ற—வெற்
பாள-திருச்செங்கோட்டிமலைக்கதிபனே—நாளும்-நாடோறும்—
திரியம்பகனார்-திரிநேத்திரங்கோயுடையபரமசிவனது—சே- இட
பவாகனமாகியவிஷ்ணுவின்--கர- கையிலிருக்கின்ற—வாரணம்-ச
ங்குக்கும்--நின்-உனது--கையில்-திருக்கரத்திலிருக்கின்ற—வாரண
ம்-கொடியாகியகோழிக்கும்--சீவனென்றே-இரவுநீடியாமல்விடி
தலைக்காட்டித்தொனிசெய்தலாலுங்கூவுதலாலும் பிராணனென்றா
கவேயிருக்குமோ--(எ-து.) சீவன்-எழுவாய்- ஒன்றே- பயனிலை-
ஏ-அசை. [இவ்விரண்மிகவியும்குளகம்] (கருத்து.) அடியார்களைக்
காக்குமுவேலாயுதத்தையுடையவனே-வள்ளிநாயகிபதசேகரனே-
தெய்வானைதழுவுமபுயனே வயிரமானவினையையொழிப்பவனே-
திருச்செங்கோட்டி மலையையுடையவனே- பரமசிவனுக்கிடபவா
கனமாகிய விஷ்ணுவின்கையிலிருக்கின்ற சங்கும்- உனதுகரத்திலி
ருக்கின்றகொடியாகிய கோழியும்- பொழுதுவிடிதலைக்காட்டித்
தொனிசெய்தலாலுங்கூவுதலுமொன்றாயிருத்தலாலவற்றிற்குப்பிரா
ணனுமொன்றாகவேயிருக்குமோ-என்பதாம். (ஊஅ)

சிவனசத்துரு கல்பாற்பிறப்பறத் தேவருய்யச்	-	*
சிவனசத்துரு மிக்ருமெய்யோன்கையிற் சேர்த்தசெவ்வேளி	-	*
சிவனசத்துருச் செய்யாண்மருக வெனாதிடையே	-	*
சிவனசத்துரு வெய்தியெய்தாப்பழி சிந்திப்பதே	-	*

* (இ-ள்.) சீவன்-பிராணன்—அசத்து-சத்தல்லவானக்யர்ஸ் (சீவ னுந் தனவுபியைந் திருக்கும்போதே)—உருகு-இளகத்தக்க—அன் பிணுல்-பக்தியினுல்—பிறப்பு-சனனம்—அற- (சத்தின்ன தென்றறி ந்து) ஒழியும்படி—தேவர்-தேவர்கள்—உய்ய-பிழைக்கும்படியா ய்—சீவன்- சீவகாரணனானபரமசிவனல்—அசத்து- ஆட்பிவாகன த்தையுடைய—உருமிசுகும்-வெட்பத்தைத்தருகின்ற—மெய்யோ

ன்- தேகத்தையுடையவக்கினியினது—கையில் - கரத்தில்—சேர்ந்த- சேர்க்கப்பட்ட—செவ்வேள்-குமாரக்கடவுளே—ஓ- பிரகாசம்பொருந்திய—வனசத்து- தாமரைத்தவிசையுடைய—உருச்செய்யாளர்- சிவந்ததிருமேனியையுடைய மகாலட்சுமிக்கு—மருக-மருகனே—எனது - என்னுள்ளத்திருத்தித்தியாணிக்காமல்—இடையே-மத்தியில்—சீவன்- சீவனனது (சத்தாகியபரத்தைபு மசத்தாகியதன்மையுமறிவதைவிட்டு)—அசத்து- அசத்தாகிய—உரு- (மலபாண்டமாகிய) உடலை—எய்தி- அடைந்து—எய்தாப்பழி- அதற்கேற்றத்தகாதபெரும்பழிகளை—சிந்திப்பது-(என்னிருதயம்) சிந்தித்துக்கொண்டவமேகாலங்கழிங்குன்றது—(எ-று.) இருதயம்-தோன்றவெழுவாய், சிந்திப்பது- பயனிலை- ஏ-அசை- (கருத்து.) சீவனசத்தாயிருந்து மவ்வசத்தைப் பற்றிவருந் தேகாதிமுதவியபிறப்பொழியும்படிசத்தாகியபரனே-தேவர்களைக்காத்தசெவ்வேளே- யிலக்குமியில்புருகோனே - என்றன்பினுலுருகித் துதியாமலத்தேகம்பிழைத்தற்குரிய சீவனத்தைப்பற்றி யடாதபழியையென்னிருதயஞ்சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கின்றது-என்பதாம். (சுக்)

சிந்துரவித்தக வாரும்புகர்முகத் தெய்வவெள்ளைச் - *

சிந்துரவித்தக வல்லிசங்காரசெந் தூரஞ்ஞ - *

சிந்துரவித்தக முத்திக்குமாய்நின்ற செல்வதுஞ்சாச் - *

சிந்துரவித்த கனம்போலுமிங்கினத் திங்களுமே - *

(இ-ள்.) சிந்துர-திலதந்தீட்டிய—இத்தகவு இத்தகமைப்பாடு—ஆரும்-நிறைந்திருக்கின்ற—புகர்-புள்ளிபொருந்திய—முக-முகத்தையுடைய—தெய்வ-தெய்விகமான—வெள்ளைச்சிந்துர- அயிராவதத்திணிடம்வளர்ந்த—வித்தக-அற்புதமான—வல்லி- தெய்வயானைக்கு—சிங்கார- இனிமையானவனே—செந்தூர- செந்திற்பங்குநாயகனே—குன்றம்- கிரவுஞ்சகிரியை—சிந்து- பொடிசெய்த—உர-வல்லவனே—வித்தக-சர்வக்கியனே—முத்திக்கும்- மோஷத்திற்குப்—ஆய்-ஆராய்ந்தருள்செய்—நின்ற-அடியவர்கட்.கெல்லாந்தாய்போலநின்ற - செல்வ-செல்வனே-துஞ்சா- கண்ணுறங்காமன்முடிங்குகின்றது—சிந்து-சமுத்திரமும்—ரவி-சூரியனுடைய—தகனம்போலு-காந்தியைப்போலததிக்கின்றது—இங்கு-இவ்விடத்தில் (இடைவிடாமல்)—இளம்-இளமைதங்கிய - திங்களும்-சூளிர்ந்தசந்திரனும்—(எ-று.) நீ-தோன்றவெழுவாய் - ஆய்-பயனிலை- ஏ-அசை, (கருத்து.) சிந்துரந்தீட்டும் புகர்முகத்தையுடைய வயிராவதத்திணிடம்வளர்ந்த தெய்வயானைநாயகனே- முத்திக்குறித்த

சூனே-கிரவுஞ்சகிரிபைத்தகர்த்தசெந்திராயகனே-நிறைந்தசெல்வனே-சமுத்திரமுழங்கியும்-சந்திராவெப்பத்தைத்தந்தும்-என்னேவருத்துவதைநீயாய்ந்தருள்-என்பதாம். (எய)

திங்களுமாசுணமும் புனைவார்செல்வனெண்ணியிரு - *
திங்களுமாசுணமாக்கும் பதாம்புயன் செந்திலன்னுள் - *
திங்களுமாசுணமன் போல்விழியுந் செழுங்கருப்புந் - *
திங்களுமாசுணநன் ருணமாற்றமுந் தீட்டினல்மே - *

(இ-ள்.) திங்களும்-சந்திரனையும்—மாசுணமும் - அரவத்தையும்—புனைவார்-தரித்துக்கொள்ளுதல்பரமசிவனது—செல்வன்-புதல்வனும்—என்-என்னுடைய—ஐயிருதிங்களும்-பத்துமாதமென்னுங்காலவளவுக்குட்பட்டுத்தாயில் கர்ப்பத்திலுறும் பிறவித்துன்பத்தையும்—மா-மிகவும்—சுணமாக்கும்-நீரூக்கத்தக்கமகத்துவம்பொருந்திய—பதாம்புயன்-திருவடித்தாமரையையுடையவனுமாகிய குமார்க்கடவுளது—செந்தில்-திருச்செந்திற்பதியை—அன்னுள்-ஒத்துவிளங்காநிலிர்வம்மங்கையினுடைய—திங்கு-தீமைகளை—அளும்-உண்டாக்கும்—மாசு- (ஆத்துமகோடிகாசெய்யும்பாதகங்களாகிய) குற்றத்தை—உள்-ஆராய்கின்ற—நமஸ்போல்-யமனையொத்த—விழியும்-கண்ணையும்—செழும்-செழுமைதங்கிய—கரும்பும்-கன்னலும்—தும்-தித்துப்பான—களும்-தேனும்—மாசுண-(ஒப்பாகாமையால்) குற்றமுறும்படிசெய்கின்ற - நன்றன-மிகவுயிர்மையான—மாற்றமும் - மொழியையும்—தீட்டின்-எழுதவுண்ஓங்குமொனல்—நன்று-நன்மையாகும்—(எ-து.) மடலூர்தல்-தொன்னுவெழுவாய்-நன்று-பயவிலை-உ-அசை-(கருத்து.) சந்திரனையுஞ் சரீர்பாபரணத்தையுந் தரித்தபரமசிவனது மைந்தனாகிய வெண்பிறவியைமாற்றி தமது திருவடியையருளுங்குமார்க்கடவுளது செந்தூராயின் விம்மங்கையினது யமனையொத்தகண்ணையும் தேனினுங்கன்னலினு மினியமொழியையுமுடனொலெழுதக்கூடுமானாலாகும்-கூடாததால்மடலூர்தன்னின்றது-எ-ம். ()

திட்டப்படாவினியுண்ணென்சென்னிகறைப்பிறப்பில் : *
திட்டப்படாவிபவரல்லையாநிக்குநால்மருட்புத் - *
திட்டப்படாவிதமுகாசலன்சிறைவிடவன்னுள் - *
திட்டப்படாவிவனையேநினைவன்நிசாமுகன் - *

(இ-ள்.) திட்டப்படா-எழுதப்படாது—இனி-இனிமேல்—உன்னன்னலே—என்-என்னுடைய—சென்னி-தலையில் விதியை—கறை

உதிரமுதலியவற்றாற்றைந்த—பிறப்பில்- கருவிற்கனித்தலினால்—
 தீட்டப்படு-அஞ்சியையடைகின்ற—ஆவியவர் - உயிர்களைபுடைய
 வடைப்போல—அல்லன்யாண்-யானாகேன்—திக்கு-எட்டு திக்குகளி
 ற்சென்று—நால்மருப்பு- தனதுநாற்குகொம்புகளையும்—தீட்டு-
 கூர்மையிடுகின்றதும்—அ-அந்த—படா-பட்டமும்—வித- சித்தி
 ரவிதங்களும்தொருந்திய—முகாசலன்- முகத்தைபுமுடைய மலை
 போன்றவயிராவதத்திலேறுகின்றவிந்திரனது—சிறை-சிறையை--
 விட்டவன்-நீக்கியாண்டகுமாரக்கடவுளினுடைய--தாள்- திருவடி
 த்தாமனையை--தீட்ட-அடைய—படா-ஒருகாலுமழிவில்லாத--இ
 வனையே-இப்படிப்பட்டமுருகனையே—நினைவன்-உள்ளத்திலிருத்
 தித்தியானிப்பேன்—(ஆதலால்)நிசாமுகனே-பிரமனே—(எ-று.)
 சென்னி- எழுவாய்- தீட்டப்பட்டா-பயனிலை- ஏ-அசை, (கருத்து)
 பிரமாவேயினியென்னை புதிரநிறைந்த கருக்குழியி லமுந்துவோ
 னைப் போனினையாதே- இந்திரனதுசிறையைத் தவிர்த்தாண்ட கு
 மாரக்கடவுளது பாததாமனையையடையும்பொருட்டவனையே தி
 யானித்துக்கொண்டிருக்கிறே னாதலாலென அதிலே யுன்கையாலிளி
 யெழுதப்பட்டாது-என்பதாம். (எஉ)

நிசாமுகவேதனையன்பாற்காண்நிங்கடங்களவ	-	-	*
நிசாமுகவேதனையீறிலுமீறிலர்சீறாமம்போ	-	-	*
நிசாமுகவேதனைவெங்கண்டவெல்லினைப்புனத்தந்	-	-	*
நிசாமுகவேதனைநண்ணுதண்கார்வரைசேர்பவரோ	-	-	*

(இ-ள்.) நிசாமுக-நாற்குதிக்குமுகங்களைபுடைய—வேதன்- பிர
 மனும்—ஐயன்- அவனதுபிதாவாகியவிஷ்ணுவும்—பாற்கார்- கு
 றியனும்—திங்கள்-சந்திரனும்—தங்கள்-தங்கடங்கள்—அவதி-ஆய
 சுமுடிந்தி—சாம்-இறக்கின்ற—உகவேதனையீறிலும்- புகாந்தத்திற்
 னுப்புறுங்காலத்திலும்—நறிலர் - அழியார்கள்—சீறும் - கோபித்
 தொலிக்கின்ற--அம்போதி - சமுத்திரத்தின்கண்டோற்றி—சாமு
 க-சாமுகத்தையுடையவனும்—வேதனை-தேவர்கட்குத்தூலப்பத்தை
 வினாக்கின்றவனுமாகியசூரனை—வெங்கண்ட- புறங்காட்டச்செய்
 த—வேலன்-வேலாயுதத்தையுடைய முருகன்வாசஞ்செய்கின்ற--
 தினைப்புன-தினைப்புனங்களையும்—தந்தி- யானைகளின்--சாமுக-கூ
 ட்டங்களையும்--வேதனை-மூங்கில்களையும்--நண்ணு- பொருந்தியி
 ருக்கின்ற—தண்-சூளிர்ச்சிபொருந்திய—கார்-மேகங்கள் தவழாநிர்
 னுவரை-பழமுதிர்சோலைமலையை—சேர்பவர் - அடைந்திடவி
 டாமற்றியாணிப்பவர்—(எ-று.) சேர்பவர்-எழுவாய்-நறிலர் பயனி

லை-ஏ-அசை. (கருத்து.) சமுத்திரத்தில்கட் சூரனைவென்றவேலாயுதப் பெருமானுறைந்தருளிய சோலைமலையையடைபவர் பிரமாவிஷ்ணு. சந்திரசூரியர்களுல்லாமழியும் யுகாந்தகாலத்தினுந் தூன்பமிய் நித்தியராயிருப்பார்கள் என்பதாம். (எஃ)

சேரப்பொருப்பட வித்தேனிறைவன் நிறைசிறையைச் *
சேரப்பொருப்பட வல்லவன் சூனாச் சிகரியுடன் - *
சேரப்பொருப்பட வென்றண்டோத்திய சேவகன்வால் - *
சேரப்பொருப்பட வேணியிற்சேர்த்தவன் செய்தவமே - *

(-ள்) சேர - சேரராசனது—பொருப்பு- கொல்லிமலைச்சாரலையும் வெள்ளிமலைச்சாரலையுமுடைய—அடவி - வனத்தில்வாழ்கின்ற—தேன் - தேன்மொழியையுடையவள்ளிநாயகிக்கு—இறைவன் காதலனே—திரை - அலையானது—சிறையை-கரையை—சேர்-அழியும்படி—அப்பு - மோதுகின்ற - ஓர்-ஒப்பற்ற—உப்பு-உவர்க்கடலை—அட- வற்றும்படிவேல்விட்ட—வல்லவன்-வல்லவனே—சூனா-சூரனே—சிகரியுடன்-கிரவுஞ்சகிரியுடன்—சேர-அடிபோயி—பொரு-பொர்செய்து—பட அழியும்படி—வென்று - செயித்து—அண்டர்-தேவர்களால்—ஏத்திய - துதிச்செய்யப்பட்ட—சேவகன்-விரனே—வான்சேரப்பு-ஆகாயகங்கையை—ஒருப்பட - ஒன்றாக—வேணியில்-சுடையின்கண்—சேத்தவன்-அடக்கித்தரித்தபரமசிவன்--செய்தவமே-செய்தவமாகியமைந்தனே-எ-று.(கருத்து) கொல்லிமலை வெள்ளிமலைச்சாரலையுடையவனத்தில்வாழ்கின்ற வள்ளிநாயகிக்குக் காதலனும், சமுத்திரத்தைவேலால்வற்றும்படி செய்தவனும், சூரனையுங் கிரவுஞ்சகிரியையும் நிர்மூலமாக வழித்துத் தேவர்களால் துதிக்கப்பட்டவனும்-கங்காதரமாகிய பரமசிவன் செய்தவமென்னுமைந்தனுமாகிய சூமார்க்கடவுளே-என்பதாம்.(எச)

செய்தவத்தாலஞ்சுகொழுத்தோதிலந்தீதலருஞ் - - *
செய்தவத்தாலஞ்சுகம்மெறச்சேயுனாக்கேற்றருப்போய்ச் *
செய்தவத்தாலஞ்சுவைக்கனிழைந்தென்னெய்வினையே *
செய்தவத்தாலஞ்சுகின்றனமும்மலச்செம்மல்கொண்டே *
*

(இ-ள்) செய்தவத்தால் - அழகியதவத்தினாலாவது—அஞ்சுகொழுத்து - சிறந்தபஞ்சாஷ்டரத்தை—ஒதிலம்-துதிக்கின்றோமில்லை—திது-திமை—அலரும்-வினையும்—செய் - நரகபுமி—தவ-அழிந்து போகவும்—காலம்-உலகெல்லாம்—சுகம்- நன்மையை—பெற-அடையவும்--சேயுனாக்கு - சம்பந்தப்பிள்ளையாகவவதரித்துத்திரு.

வாய்மலர்ந்தருளியதேவாரத்தினால்---எற்றுருப்போய்-ஆணுருமந்
தி--செய்த-சிவந்த-அத்தாலம்- அப்பெண்ணுருவாகியபனை--சு
வைக்கனி-இனியபழத்தை--நன்றது - தந்தது--என்னேம்-என்று
துதிக்கின்றோமில்லை---வினையேசெய்து- திவினையேபுரிந்து -அவ
த்தால்-வந்ததுன்பத்தினால்--அஞ்சுகின்றனம் - அச்சமுற்றிருக்கின்
றனம்--மும்மலச்செம்மல்கொண்டு-மும்மலமாகியபோர்வைபை
த்தரித்துக்கொண்டு--(எ-று.)யாம்-தோன்றவெழுவாய்-அஞ்சுகின்
றனம்-பயனிலை-இவ்விரண்டுகவியும் குளகம்(கருத்து.)நெஞ்சமே
புலகத்தார் நாகமெய்தாம லின்பத்தையடையவும் ஆண்பனை பெ
ண்பனையாகிப் பழத்தைக்கொடுக்கவும்சம்பந்தராயவதரித்துத்தே
வாரத்தையருளிச்செய்தருமார்க்கடவுளைத் துதியாமலும் அவரது
பஞ்சாஷ்ரத்தை யனுஷ்டிக்காமலும் தவத்திம்முயலாமலும்,தீவி
னைத்தொடர்பால்' மும்மலப்பிணிப்புண்டு யாமவத்தின்முயன்று
அஞ்சுகின்றனம் என்பதாம். (௭௫)

செம்மலைவண்டு கடாங்கமாவென்ற திண்படைவேற் - *

செம்மலைவண்டு வசவாரணத்தனைச் செப்பவுன்னிச் - *

செம்மலைவண்டு தவந்தமிழ்ப்பாணதெண் டங்கையில்வாய் - *

செம்மலைவண்டு விருப்புறுமோவிது தேர்ந்துனையே - *

(இ-ள்.) செம்-சிவந்தநிறத்தையுடைய--மலை- கிரவுஞ்சகிரியை
பும்--வண்டு-சங்கினங்கள் --உகள்-உலாவுகின்ற --தரங்கம் - கடலி
ன்கண்--மா-மாவடிவாய்நின்றசூரனை--வென்ற-செயித்த--துண்-
திண்ணிய--படைவேல்-வேலாயுதத்தையுடைய--செம்மலை-கடவு
ளை--வண்-வளப்பயிசூந்த--துவசவாரணத்தானை- கோழிக்கொடி
யையுடையருமார்க்கடவுளை--செப்ப- புகழ்ந்துபாட--உன்னி-நி
னைத்தும்--செம்மலை-மனதைப்புதைத்துவிடாதே--வண்டு - குந்
றம்---தவு-நீங்கிய---அம்-அழகிய---தமிழ்ப்பாண - தமிழ்ப்பாண
னே--தெள்-தெளிந்தும்--தீம்-இனிப்புற்றும்--கையில் - கரத்தில்--
வாய்-வாய்ப்பினும்---செம்மலை - பழமையாகியபூவை--வண்டு-சு
ரும்பினங்கள்---விருப்புறுமோ-இச்சிக்குமோ---இது-இதை--தே
ர்ந்து-ஆராய்ந்து--உரை-அக்கடவுளை பலகாலும் புகழ்ந்துபாடு --
(எ-று.) நீ-தோன்றவெழுவாய்-உரை-பயனிலை-ஏ-அசை.(கருத்து)
குற்றமின்றி யின்னிசைபாரும் பாணனை-வண்டிகள்-அன்றலர்ந்த
மலர்களைவிட்டுப் பழமையாகியமலர்களைவிரும்புமா-அத்தன்மை
யள் யானென்றறிந்து-நீகிரவுஞ்சகிரியையும் -சமுத்திரத்தில் மரவ
டிவாய்நின்ற சூரனையும்வென்ற கோழிக்கொடியோனாகந்தசுவா

யினது திருப்புகழைக் குறைவின்றிப் பலகாலும் புகழ்ந்து புக
ழ்ந்து பாடுவாயாக-என்பதாம். (எஃ)

தேனாவிடப்பணி யேறேறிமுப்புரஞ் செற்றபிரான் *
தேனாவிடப்பணி சூராரியென்க தெரிவையர்பாற் *
தேனாவிடப்பணி வாய்ப்படுமாறு செறிந்தலகைத் *
தேனாவிடப்பணித் தென்றோடியென்றுந் திரிபவரோ *

(இ-ள்) தேனா- தேவர்களுல்லாங் கூடிச்செய்ததேனா—விட-
அச்சமுறியும்படி—பணி-செய்து—ஏறு-இடபவாகனத்தின்மேல்
—ஏறி-இவரீந்து—முப்புரம்- திரிபுரத்தை—செற்ற-நகைத்தெரித்
த—பிரான்-பாமசிவனுக்கு—தேர் - பிரணவப்பொருள்தெளியத்
செய்த—ஐ-சுவாமியே—விள்-சொல்லத்தக்க—தீப்பு-குற்றத்தால்
—அணி-நெருங்கிய—சூராரி-சூரசங்காரனே—என்க-என்றுதுதிக
க்கடவீர்கள்—தெரிவையர்பால்- காமவாஞ்சையால்பரத்தையரி
டத்தில்--தேனா-தேனாயானது—விட-விஷித்தையுடைய—பணி-
பாம்பினது—வாய்-வாயில்—படுமாறு- அகப்பட்டாற்போலும்
—செறிந்து-சிக்கிக்கொண்டு—அலகைத்தேனா - பேய்த்தேரொன்
னுங்கானலை—விட-உளறுகின்ற—அப்பு- சலமானது—அணித்தெ
ன்று - சமீபமாயிருக்கின்றதென்று—ஒடியென்றும் - எப்போது
மோடியோடி—திரிபவரோ- அலைந்துதிரிகின்றவர்களே—(எ-று) நீ
ங்கள்-தோன்றுவெழுவாய்-என்க-பயனிலை. (கருத்து) பாம்பின்வா
ப்பிட்ட தேனாபோல மாதரதுமயக்கத்திலுக்கப்பட்டு கானலை நீ
ரொன்றெண்ணிச் செல்பவர்போ லவர்கள் பொய்யின்பத்தை நம்
டி வருந்துவோரோ- யதைவிட்டு தேவர்கள் கட்டிச்சமைந்ததேனா
முறித்து இடபமேறித்திரிபுரமெரித்த பாமசிவனது சுவாமியே-
சூரசங்காரனேஎன்று துதியுங்கள்- என்பதாம். (எஃ)

திரிபுரத்தப்புப் புவிதரத்தோன்றி சிலைபிடிப்பத் *
திரிபுரத்தப்புத் தலைபடநாண்டொடுஞ் சேவகல்கோத் *
திரிபுரத்தப்புத் திரமான்மருக திருக்கையம்போ *
திரிபுரத்தப்புத் துறையாபுதவெனச் செப்புநெஞ்சே *

(இ-ள்.) திரி-நீயென்றுந்திரிவாயாக—புரத்து-பூரநாளில்—அப்
புகடல்சூழ்ந்த—புவி- பூவுலகத்தை—தா - பெற்றருளும்படிக்கு
—தோன்றி-அவதரித்தவுமாதேவி—சிலை- தன்னுள் பாகமாகியவிட
துகரத்தால்மேருவாகியவில்லை—பிடிப்ப-பிடித்துக்கொள்ளச்செ
ய்து—திரிபுரத்து- முப்புரத்தின்மேல்—அப்புத்தலைப்பட - விஷி
துவாகியபாணத்தைப் பிரயோகஞ்செய்யும்பொருட்டு—நாண்-

தனதுபாகமாகியவலதுகரத்தால்வாசுகியாகியநாணை—தொய்ய—
 றிட்ட--சேவகன்-பரமசிவனது--கோத்திரி-திரிச்செங்கோட்டுமலை
 யை--புரத்தூ-நகரமாகக்கொண்ட--அப்புத்திர-அந்தமைந்தனே
 —மாண்மருக-திருமாண்மருகோனெயென்றும்--திருக்கை-திருக்
 கையென்னுமீனையுடைய--அம்போதி-சமுத்திரத்தில்கண்—ரி
 பு-அசுரராகியசத்தருக்களது--ரத்தப்புத்துறை-இரத்தங்களையே
 புதியவுறையாகத்தோய்ந்த--ஆயுதவென-வேலாயுதத்தையுடைய
 வனெயென்றும்--செப்பு-புகழ்ந்துசொல்லி--நெஞ்சே-மனமே
 —(எ-து.) நீ-தோன்றுவெழுவாய்-திரி-பயனிலை-எ-அசை. (கருத்
 து.) நெஞ்சமே-பூரநாளிற்பிறந்த லோகமாதரவாகியபார்வதிவில்
 லைப்பிடித்துக்கொள்ளத் தாநாணைநிட்டுத் திரிபுரத்தின்மேல் வி
 ள்லினுவாகிய பாணப்பிரயோகஞ்செய்த பரமசிவனது மைந்தரு
 கிய திருச்செங்கோட்டுமலையாதிபனே - திருமாண் மருகோனே -
 சமுத்திரத்தில் அசுரவைதத்த வேலாயுதனெயென்றுசொல்லிக்
 கொண்டு நீ திரிவாயாக-என்பதாம். (எ-து)

செப்பாரமுதலை மண்ணோதிகனங் குரும்பைமுலை *
 செப்பாரமுதலை கண்கானகைமுருந் தீரிருகண் *
 செப்பாரமுதலை வாவியிற்சென்ற பிரான்மருகன் *
 செப்பாரமுதலை வேர்களைவான்வரைச் சீரினுக்கே *

(இ-ள்.) செப்பு-சொல்லானது—ஆரமுது-ஆரமுதம்போலும்
 —அல்-இருணிமும்—ஐ-அழகும்—மண்-நிலைபெற்ற—ஒதி-சுந்
 தலானது—கனம்-மேகம்போலும்—குரும்பை-குரும்பையொ
 த்த—முலை-தனமானது—செப்பு-செப்புப்போலும்—ஆர-முத்
 துகளையுடைய—முது-பழமைமாகிய—அலை-கடல்போலும்—க
 ண்-விழியானது—கால்-ஒளிதங்கிய—நகை-பல்லானது—முருந்
 து-மயிலிறகினடிபோலும்—நரிருகண் - நான்குகண்களையுடைய
 —செ-சிவந்த—பாரமுதலை - பெரிய முதலைவாயிற்சிக்கிய வானை
 யை—வாவியில்-தடாகத்தில்கண்—சென்ற-ரக்ஷிக்கும்படிவினாந்
 துபோன—பிரான்-திருமாலின்—மருகன்-மருகோனும்—செப்
 பார-மிசவுந்தண்ணைப்புகழ்ந்துதுதிப்பவர்களது—முதலை-பிறப்பி
 ன்முலத்தை—வேர்களைவான்-நிர்முலமாக்குவோனுமாகியகுமா
 ரக்கடவுளது—வரைச்சீரினுக்கு - மலையில்வாழ மங்கைக்கு—
 (எ-து.) செப்புமுதலிய-எழுவாய்-ஆரமுதமுதலிய-பயனிலை-எ-அ
 சை. (கருத்து.) தடாகத்தில்கண் முதலைவாயிற்சிக்கிய யானையை
 ரக்ஷித்ததிருமாண்மருகோனும் தண்ணைத்துதிப்பவர்களது பிறப்பை
 பொழிப்பவனுமான சுமாரக்கடவுளினது மலையில்வாழ்மங்கைக்

குமொழி-அமுதமும்-கூந்தல்-மேகமும்-தனம்-செப்பம்-கண்-
'உடலும்-போன்றிருக்கின்றன-என்பதாம். (என)

சீராமராம சிவசங்கராநுந் திருமுடிக்குச் - - - *
சீராமராம துகரத்துழாயென்பர் தெண்டினாமேந் - - - *
சீராமராம நிறந்திறக்கத்தொட்ட சேய்கழற்குச் - - - *
சீராமராம விமையோர்மகுடச் சிகாவிம்பமே - - - *

(இ-ள்.) சீ-இலக்குமிக்குநாயகனான—ராம-அழகிய—ராம-திருமாலே—சிவசங்கரா-பரமசிவனே—நும் - உங்கள்—திருமுடிக்கு-அழகியசென்னிகளுக்கு—சீர்-சிறந்ததன்மையாவது—ஆம்-சங்காசலத்தோடே—அரா-அரவாபரணமும்—மதுகர-தேன்பொருந்திய—துழாய்-திருத்துழாய்மாலையும்—என்பர்-என்றுசொல்லுவார்கள்—தெள்-தெளிந்த—தினாமேல்-அலையையுடையகடலின்கண்—சீரா-கவசத்தை—மராம - மரமரமாய் நின்றசூரனது—நிறம்-மார்பை—கிறக்க-பிளக்கும்படி—தொட்ட-தனதுமெய்யிற்புனைந்த—சேய்கழற்கு-முருகக்கடவுளதுதிருவடிக்கு—சீராம்-சிறப்பார்யமைந்திருக்கும்—அரா-நெருங்கிய—மண் - நிலைபெற்ற—இமையோர்-தேவர்களுடைய—மகுட-கிரீடமணிந்த—சிகாவிம்பம்-வட்டவடிவாகியதலைகள்—(எ-று.) சிகாவிம்பம்-எழுவாய்-சீராம்-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து.) பரமசிவனே-யுமதுதிருமுடிக்கு-கங்கையும்-பாம்பும்-மாலையாம் திருமாலேயுமதுதிருமுடிக்கு சிறந்ததிருத்துழாய்மாலிகையாம்-மெய்யிற்கவசத்தையணிந்து-சமுத்திரத்தின்கண்சூரனைவென்ற குமாரக்கடவுளதுதிருவடிக்கோ-தேவர்களது முடித்தலைகளேமாலையாம்-என்பதாம். (அய)

சிகாவலவன்பரி தப்பாடுசெய்யுஞ்செவ் வேலவிலஞ் *
சிகாவலவன்பரி ஆரார்மதனித் திலஞ்சலரா - *
சிகாவலவன்பரி யங்கங்குழல்பெற்ற தேமொழிவஞ் *
சிகாவலவன்பரி யானலமன்றிலுந் தென்றலுமே , - *

(இ-ள்.) சிகாவல-மயில்வாகனனே—அன்பர்-தனக்கன்புள்ளவடையார்க்கு—இதப்பாடுசெய்யும் - இன்னருள்செய்கின்ற—செவ்வேல்-அழகியவேல்யுத்தையுடையவனே—இலஞ்சிகாவல-இலஞ்சிப்பதியைக்காத்தளிப்பவனே—வன்பரிஆரார்-எண்ணையலர்தூற்று மில்லுரினராகிய கொடியவர்களும்—மதன் - மண்மதனும்—நித்திலம்-முத்துவிளையின்ற—சலராசி-சமுத்திரமும்—கா-சோலைபும்—அலவன்-சந்திரனும்—பரியங்கம்-கட்டிலும்—குழல்-புள்

ளாங்குழலும்—பெற்ற- எண்ணப்பெற்றவளாகிய—தேமொழி-
 னியமொழியையுடைய—வஞ்சி-தாயின்—காவு-காவலும்—அவ்
 இவையெல்லாம்பெரிதல்ல—வண்-வலிய—பரியானலம்-வடவ
 முகாக்கிணிபோன்றுவருத்துகின்றன—அன்றியும்—(காமசிவன்ம
 கிய) அன்றிப்பட்டியும்—தென்றலும் (தேராகிய) தென்றற்கா
 லும்—(எ-று.) அன்றிலும்—தென்றலும்—எழுவாய்-பரியானலம்-
 யனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து.) மயில்வாகனனே - அன்பர்க்கருளுந்
 வேலாயுதனே- இலஞ்சிப்பதியோனே எனக்குப்பகைவராகிய உ
 ராராலும்-காமனாலும் கடலாலும் சோலையினாலும்-கட்டினாலும்
 வேயங்குழலாலும்- தாயின்காவலாலும்- உண்டாகுமிடர்பெரிதல்
 ல-அன்றிலும்—தென்றலும்—மேவடவாமுகாக்கிணிபோன்றிருக்கின்றன
 ஆகையாலெனக்கருள்செய்ய விதுசமயம்-என்பதாம். (அக)

தென்றலையம்பு புனைவாரீகுமார திமிரமுந்நீர்த்	-	*
தென்றலையம்புய மின்கோமருக செழுமறைதேர்	"	*
தென்றலையம்பு சகபூதாவெரி சிந்திமன்றற்	-	*
தென்றலையம்பு படுநெறிபோயுயிர் தீர்க்கின்றதே	"	*

(இ-ள்.) தென்- வண்டிகளிசைபாடுகின்ற—தலை - சிரசின்கண்—
 அம்பு- கங்கையை—புனைவாரீ- அணியும்புரமசிவனது—குமார-
 மைந்தனே—திமிர-இருணிமுடைய—முந்நீர்- கடல்குழந்தை—
 தென்-அழகிய—தலை- பூதேவிக்கும்—அம்புயம்- செந்தாமரைப்
 பூவில்வாசஞ்செய்கின்ற—மின்-சீதேவிக்கும்—கோ-நாயகனாகிய
 திருமாலினது-மருக- மருகோனே—செழு- செழுமைதங்கிய—
 மறைதேர்-நான்குவேதங்களுந் துதிக்கின்ற—தென்றலை- தெற்கின்
 கண்ணதாகிய—அம்-அழகிய—புசக-பாம்புபோன்ற—பூதர-திரு
 ச்செங்கோட்டுமலையாதிபனே—எரி- அக்கினியை—சிந்து- கொட்
 டிக்கொண்டி—முன்றல்-வாசனதோய்ந்த—தென்றல்- தென்றற்கா
 ற்றானது—ஐயம்பு-என்தேகத்தில் மன்மதனதுபஞ்சபாணங்களு
 ம்—படு-தைத்த—நெறி-புண்வழியே—போய்- னுழைந்து—உயி
 ரீ-என்னுயிரா—தீர்க்கின்றது- (வருத்தி) நீக்குகின்றது— (எ-று.)
 தென்றல்- எழுவாய்- தீர்க்கின்றது- புயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து.)
 கங்கையைச்சூடிய பரமசிவனதுமைந்தனே பூதேவிசீதேவிகளி
 னாயகனை திருமான்மருகோனே - வேதங்கள் துதிக்கின்ற பாம்பு
 போன்ற திருச்செங்கோட்டு மலையில்வாழ்பவனே - காமபுரணந்
 தைத்த புண்வழியே தென்றற்காற் நென்னுடலினுழைந் துயிரா
 வருத்துகின்றது- என்பதாம். (அஉ)

தீராகமல் சலிகிதபோக மெனத்தெளிந்துந்	=	*
தீராகமலமெனக்கருதாத தென்சேயவநூல்	-	*
தீராகமல குகரம்பொறுப்ப நெனத்திருக்கண்	-	*
தீராகமல ஸ்ரவேகருகச் சிவந்தவனே	-	*

(இ-ள்.) தீரா-நீங்காமல்—கமல-விஷ்ணுவின துநாபிக்கமலத்தில்—ச-சனித்தபிரம்மா—லிகிதபோகமென-எழுதிய தலைவிதிப்பிராப்தமென்று—தெளிந்தும்-அறிந்திருந்தும்—தீ-என்ன நிவானது—ராகம்-இச்சையினால்--அவமென-இனியபயனுடையோடும்மென்று—கருதாதது-சிந்தியாதது—என்-என்ன காரணம்--சேய்-குமாரக்கடவுளே—அவம்-பயனின்மையான—நூல் - சாஸ்திரங்களை—தீர்-நீங்கிய—ஆகம-பரிசுத்தமான வாகமமுரைத்தோனே—லகு-அக்கினியானவனிப்பொறிஅற்பமானது—கரம் - கையில—பொறுப்பன்-தாங்கிக்கொள்வேன்—என-என்று சொல்ல—திருக்கண்-உனதுசிறந்தவிழியினாலே—தீ-அவ்வக்கினியினது—ராகம்-கரந்தியோடுற்றகிவந்தநிறமெல்லாம்—அலமரவே - வருத்தமுற்றே-கருக-கருகுப்படி—சிவந்தவனே-கோபித்தவனே--(எ-று.) அறிவு-எழுவாய்-கருதாததென்-பயனிலை-உ-அசை-(கருத்து.)குமாரக்கடவுளே-பரிசுத்தவேதாகமமொழிந்தோனே-இக்கனற்பொறிலருவானது நால்கரத்திற்றாங்கிக்கொள்வேனென்று வன்மைபேசினவக்கினியின்வீறடங்கி புடல்கருகக் கோபித்தவிழியையுடையவனே-கமலோற்பவனான-பிரம்மாவியினனுபவந்தவருதென்று தெளிந்தும்-என தறிவானதாசை - பரீன்படுவதன்மென்று கருதாததென்ன என்பதாம்.

(அரு)

சிவசிவசங்கர வேலாயுததினை வஞ்சிசூரிஞ்	-	-	-	*
சிவசிவசங்கர வாம்பயில்வீர செகந்திருக்கண்	-	-	-	*
சிவசிவசங்கர மாவையெனுத்திற லோய்பொறைவா	-	-	-	*
சிவசிவசங்கர மான்பட்டவாவொளி சேர்ந்தபயிர்னே	-	-	-	*

(இ-ள்.) சிவ-ஏகவஸ்துவான—சிவ - பரமசிவனிடத்தில்—சம்-உற்பலித்த—கர-திருக்கரத்தில்—வேலாயுத- வேலாயுதத்தையுடையமுருகோனே—தினை-தினைப்புனத்தையுடைய—வஞ்சி - பெண்ணகிய---குறிஞ்சி-குறிஞ்சிநிலத்தில்---வசி - வாசஞ்செய்கின்றவள்—நாயகியினது—வசங்கரவா-பக்கத்தைவிட்டகலாத--மயில்வீர-மயிலேறுஞ்சேவகனே--செகம் - உலகத்தின்கண்--திரு-சிறந்த--கண்-விழியினால்—சிவ-சிவ—கோபி-கோபி--சங்கர-எல்லாராயுழழிக்கின்ற—மாவை-சூரனுருக்கொண்டமாமரக்கை—என—என்

துவேலாயுதத்தையேவும்—திறலோய் - வீரனே—பொற்றைவாசி-
மிருந்தபொறுமைபென்னும்பாணத்தின்— வசிவசம் - கூர்மையி-
னிடைத்தில்-- கர-கோபமுதலிய--மான்பட்ட-மிருகங்கள்விழுந்து
விட்டன--ஒளி-உனதுதிருவருளாகியபிரகாசம்--சேர்ந்தபின்-என்-
னிற்கலந்தவுடனே-- (எ-து.) கரமான்- எழுவாய்-பட்ட-பயனிலை-
ஏ-அசை-ஆ-அசை, (கருத்து.) ஏகவஸ்துவான பரமசிவனுமைந்-
தனாகிய-வேலாயுதத்தையுடையோனே- துணைப்புணத்தில் வாழ்கின்-
ற வள்ளிநாயகனே-மயிலேறும்வீரனே-மாவடிவாய்நின்ற சூரனே
வென்றவீரனே-நின்றிருவருளின்பிரகாசத்தினால் எனதுகோபமெ-
ன்னும் மிருகம் பொறுமைபென்னு மாயுதத்தாலழிந்ததன்மைய
தாயிற்று-என்பதாம். (அச)

சேந்தமராத்துடர் தானவர்சேனையைத் தெண்டிரைக்கண் - *
சேந்தமராத்துடன் கொன்றசெவ்வேல திருமுடிமேற் - *
சேந்தமராத்துட ரச்சுடிமைந்த துணைத்தினைத்தேன் = *
சேந்தமராத்துட நின்னூரியென்னுமிச் சேறுபுக்கே " *

(இ-ள்.) சேந்த-சந்தனே—மராத்துடர்- கடப்பமாலிகையைப்
புனைந்து—தானவர்சேனையை-அசுரர்கூட்டங்களை—தெள்- தெளி-
ந்த—திரை-அலையையுடையகடலினிடத்தில்—கண்ணேத்து- விழிக
ள்கிவந்து—அ-அந்த—மராத்துடன்-மாமரமாய் நின்றசூரனுடன்
—கொன்ற-வதைசெய்த--செவ்வேல-கிவந்தவேலாயுதத்தையுடை-
யோனே—திருமுடிமேல்-அழகியசித்திகள்கண்—சே - இளமையா-
ன—இந்து-சந்திரனையும்—அம்-கங்காசலத்தையும்—அரா-சர்ப்ப-
த்தையும்—துள்-துள்ளலை—தர-கொடுக்கும்படி—சூடி-தரித்தபர-
மசிவனு—மைந்த-புதல்வனே--துணைத்து-மூழ்கி—இளைத்தேன்-
மெலிந்துவருந்தினேன்—சே - என்னைக்காத்தருள்வாய் — தமர-
சுற்றத்தாராக—துடர்-பற்றிய—இல் - மனைவாழ்க்கையும்—நாரி-
பெண்ணுசையும்—என்னும் - என்றுசொல்லப்பட்ட—இச்சேறு-
இந்தச்சேற்றில்—புக்கு-பிரவேசித்து—(எ-து.) நீ-தோன்றவெழு-
வாய்-சே-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து.) கடப்பமாலையைப்புனை-
புஞ்சேந்தனே-சமுத்திரத்தின்கண் மாமரமாய்நின்ற சூரனோடு அ-
சுரர்கிணையையழித்த வேலாயுதனே-சந்திரனையும்- கங்கையையும்-
சர்ப்பாபரணத்தையும்-தரித்தபரமசிவனுமைந்தனே- என்னைச்-
சூழ்ந்திராநின்ற சுற்றத்தார்-மனைவி-மனை-என்னுஞ்சேற்றில் மூழ்-
கிவருந்துகின்றேன்-இனியாகிலுமென்னைக் காப்பாற்றவேண்டும்-
என்பதாம். (அடு)

சேறலைத்தாறலைக் கப்பாலெழுந்து செழுங்கழுகிற் - *

சேறலைத்தாறலைக் குஞ்செந்திலாய்சிந்தை தீநெறியிற் - *

சேறலைத்தாறலைத் தீர்க்குந்குமார திரியவினைச் - *

சேறலைத்தாறலைக் கத்தகுமோமெய்த் திரங்கண் மீமே - *

(இ-ள்.) சேறு-சேற்றை - அலைத்து - உழக்கி - ஆறு - ஆற்றினின் றும் - அலைக்கப்பாலெழுந்து - அலைகளுக்குமேலெழும்பி - செழு ம் - செழுமைதங்கிய - கழுகில் - கழுகுமரத்தில் - செல் - சேற்கெண் டையானது - தலை - அக்கழுகின் றலையிலிருக்கின்ற - தாது - குலைக ளை - அலைக்கும் - அலைக்காநின்றவளப்பத்தையுடைய - செந்திலா ய் - திருச்செந்திலுயகனே - சிந்தை - என்மனதானது - தீநெறியில் - கொடியமார்க்கத்தில் - சேறலை - செல்லுதலையும் - தாது - அளவுப டாத - அலை - அக்கியானவிருளையடைதலையும் - தீர்க்கும் - நீக்கிய நுளுகின்ற - குமார - குமாரக்கடவுளே - திரியு - மாறுபடு ம்படி - வினை - இருவினையாகிய - சேறு - சேற்றின்கண் - அலைத்து - துன்பப் படுத்தி - ஆறலைக்கத்தகுமோ - வழிப்பறிப்போர்மோ லென்னுயி னாக வரத்தகுமோ - மெய்த்திரம் - உனதருளினுண் ண மத்திரத்தை - கண்டும் - கண்டதுவே பற்றாயிருக்கவெண்ணுகிற வெண்ணை - (எ-று.) நீ - தோன்றவெழுவாய் - ஆறலைக்கத்தகுமோ - பயனிலை, (கரு த்து.) சேற்றையுழக்கி யாற்றினின்று மலைகளுக்குமேலெழும்பி கழுகின் குலையை யலைக்குஞ் செந்திற்பதியோனே - அடியார்களது வக்கியானவிருளை நீக்கி யவரை நன் னெறியிற் செலுத்துங் குமாரக் கடவுளே - உன்னருளின் றிறத்தைக்கண்ட நிற்தவெண்ணை யிருவினை ிசேற்றினுட்படுத்தலாகுமோ - என்பதாம். [தவிர்த்தாளவேண்டுத ல் - குறிப்பு.] (அஃ)

நெறம்பாடுவார்தண் புனத்தெய்வமேயென்பர் சேத்தத்துமாந் *

நெறம்பாடுவார்முது நீரொனக்காய்பவார் செந்தினைமேல் - - *

நெறம்பாடுவாரிதழ் கண்டுருகாநிற்பர் செப்புறச்செந் - - *

நெறம்பாடுவாரி லிவரவல்லவார்தஞ் செயல்கெ - ள்ளவே - - *

(இ-ள்.) நெறம் - நமதுவெற்றியை - பாடுவார் - துதிக்கின்றார் - தண் - தண்ணிய - புன - புனத்தில்வாழும் - தெய்வமே - தேவந்தெய் - னன்பர் - என் றதைக்கின்றார் - (அவரியாரொனில்) சேத்தத்து - சேட் டையுடைய - மாந்திறம் - வலிபொருத்தியமாமர்மாய்நின்ற ஞாண் மன்களையோடு - பாடு - அழிந்தான் - உவர் - உவர்ப்பையுடைய - முது - பழமையாகிய - நீர் - கடலின்கண்ணே - என் - என்று (தேவர் கள் சொல்லும்படி) - காய்பவார் - கோபித்தவராகும் - செம் - சிவந்

த—தினைமேல்-தினைப்புனத்தின்கண்—திறம்பாள்-நீங்காதிருக்கின்.
 மவளாகிய வள்ளிநாயகியேயுனது—துவர் பவழம்போன்ற—இத
 ற்கண்டு-அதரத்தைப்பார்த்துக்கொண்டே—உருகாநிற்பர் - மன
 முருகிநிற்கின்றார்—செப்பற-எதோவொருவார்த்தைசொல்லுதற்
 காகவே--செந்தில்-செந்திற்பதியென்னும்—தம்பாடு-தம்மிடத்தி
 ல்—வரில்-வருவாரானால்—இவர்- இப்பேர்ப்பட்டவர்—வல்லவர்-
 சாமர்த்தியோ—நம்-நமது--செயல் - உபசாரச்செய்கையை—
 கொள்ள-பெற்றுக்கொள்வதற்கு—(எ-று.) இவர்-எழுவாய்-வல்லவ
 ர்-பயனிலை. (கருத்து.) நாயகியே சமுத்திரத்தின்கண் ஞரன் கிளை
 யோடு அழிந்தானென்று தேவர்கள் சொல்லும்படி. வதைத்தவர்-
 வந்தேதோ வொருவார்த்தைசொல்லும்பொருட்டி. நீகேதமதுவெ
 ற்றியைப்புகழுகின்றார்புனத்தெய்வமேயென்றழைக்கின்றார்-தினை
 புனத்திலிருக்கு முனது பவழநிறம்போன்ற விதழைப்பார்த்து
 மனதுருகிநிற்கின்ற-இவர் தமதுசெந்திற்பதியில்வருவாரானால் நா
 ம்செய்யு முபசாரத்தைப்பெற வல்லவர்தான்-என்பதாம். (அஎ)

செயலங்கைவாளை யிறைகோயிலைச்சிவ ஞரமுதைச் - *
 செயலங்கைவாளை முனிகொண்டல்வாளியைத் தேவர்பிரான் *
 செயலங்கைவாளை முனைவேலையன்னவிச் சேயுறையுஞ் - *
 செயலங்கைவாளை யுகள்செந்தில்வாழ்பவள் சேல்விழியே - *

(இ-ள்.) செயல்-சேற்றிலுண்டாகின்ற—அம்- அழகிய—கை-ஒ
 ப்பற்ற—வாள்-ஒளிபொருந்திய—ஐ-சிரோஷ்டமான—இறை-பிர
 ம்மாவின்—கோயிலை- ஆலயமாகியதாமனாயையும்—சிவனார்- பர
 மசிவனுண்ட—அமுதை- விஷத்தையும்—செய- வெற்றிபெருந்
 திய—லங்கை- இலங்காபுரியினது—வாளை- பிரகாசத்தினழகை—
 முனி-கோபித்த—கொண்டல்-மேகநிறத்தைபுடையஸ்ரீராமானு—
 வாளியை-பாணத்தையும்—தேவர்பிரான் - தேவர்களுக்குத்தலைவ
 னாகியவிந்திரனது-செயல்-பேர்ப்புரிகின்ற—அங்கை - அங்கையிற்
 பற்றிய—வாளை-வாளாயுதத்தையும்—முனை- கூர்மைபொருந்திய
 —வேலை-வேலாயுதத்தையும்—அன்ன - ஒத்துவிளங்காநின்றன்—
 இச்சேயுறையும்-இக்குமாரக்கடவுளமர்ந்தருளிய—செய்- வயலையு
 ளுட்கின்ற—அலம்-கலப்பைபடைய—கை- கோபித்துமோதி—வாளை-
 வாளைமீசிகள்—உகள்-புரளுகின்ற (வளப்பத்தைபுடைய)—செந்
 தில்-திருச்செந்திற்பதியில்—வாழ்பவள்- வாழும்பெண்ணினது—
 சேல்- சேற்கெண்டைபோன்ற—விழி- கண்களிரண்டும்—(எ-று.)
 விழி-எழுவாய்-அன்ன-பயனிலை-எ-அசை.(கருத்து.) குமாரக்கடவு
 ள்பார்ந்தருளிய திருச்செந்திற்பதியில்வாழும் பெண்ணினது கண்

கள் பிரம்மாவக்குறைவிடமாகிய தாமரையையும், இலங்கைமையழித்த ஸ்ரீராமரதுபாணத்தையும், பரமசிவனுண்ட நஞ்சையும், இந்திரன் கைவாளையும் ஒத்துவிளங்குகின்றன என்பதாம். (அஅ)

சேலையிலாருந் தவல்கூலமேற்ச் சினத்தவல்கண் *
சேலையிலாருந் துவனோற்பவையர சிந்திரியச் *
சேலையிலாருந் பராபரிபுக்குறச் சிக்கெனும்பிச் *
சேலையிலாருந் திறையிட்டனர் தங்கள் சித்தங்களே *

(இ-ள்.) சேலை-அசோகமரத்தை—இலார்- இல்லிடமாகவுடைய வம்மணர்கள்—உந்து-உயர்ந்த—அ- அந்த—வல்-வலிய—கூலம்-கூடாவில்—ஏற-ஏறியழிபும்படிக்கு—சினத்தவல், சம்பந்தப்பிள்ளையாய்த் தேவாரம்பாடிசெயித்தவல்—கண்- விழியானது—சேல்-சேற்கெண்டைக்கும்—ஐயில்-வேலுக்கும்—ஆர்-ஒப்பாகிய—உந்தி-காண்டாற்றையுடைய—வனோற்பவை- வனத்திலுற்பவித்தவள்ளிநாயகிக்கு—அரசு- தலைவனான குமார்க்கடவுள்—இந்திரியச்சேலை- பஞ்சேந்திரியச்செய்கைகளை—இலார்- நீக்கியதபோதனர்கட்கும்—உம்பர்- தேவர்கட்கும்—ஆப- துன்பத்தைவிளைத்த—ரிபு-சத்துருவாகியசூரனை—குற- குற்றும்படி—சிக்கெனும்- இறுக்கிக்கட்டிய—இச்சேலையில் - ஸீதாம்பரக்கச்சையில்—ஆரும்- மாதர்களுல்லாம்—திறையிட்டனர் - கப்பமாகசமர்ப்பித்தார்கள்—தங்கள்-தங்கடங்கள்—சித்தங்கள்-இருதயங்களை—(எ-று.) ஆரும்-எழுவாய்-திறையிட்டனர்-பயனிலை-ஏ-ஆசை. (கருத்து.) சம்பந்தப்பிள்ளையா யவதரித்துச்சமணரைக் கழுவேறும்படிசெய்தவனும், வள்ளிநாயகிக்குத் தலைவனுமாகியகுமார்க்கடவுள்தேவர்முதலியோரை வருத்தியசூரனை வெல்லும்படி யழகியவரையிற்கட்டிய ஸீதாம்பரக்கச்சையினிடத்தில் மாதர்களுல்லாருந் தங்கடங்க ளிருதயங்களைக் கப்பமாகசமர்ப்பித்தார்கள்-என்பதாம். (அக)

சித்தத்தரங்கத்தர் சித்தியெய்தத்திரி கின்றதென்னர்ச் *
சித்தத்தரங்கத்தர் சந்ததியேசெந்தி லாய்சலரா *
சித்தத்தரங்கத் தரக்கிராச்செற்றகந் தாதுங்களிஞ் *
சித்தத்தரங்கத்தர் சேயாரணத்தந் திகிரியையே *

(இ-ள்.) சித்த-இருதயமானது—தரங்கத்தர்- நிலைப்படாம லலைபோற்புருந்தலிமையையுடையவர்—சித்தி- மோக்ஷத்தை—எய்த அடையும்படி—திரிகின்றது-அலைந்துதிரிகின்றது—என்னன்ன

காரணம் -- அரிச்சித்து-பூசைசெய்தே -- அத்தர்-சுவாமியாகிய, நங்கத்தர்- எலும்பைமாலையாகவணிந்த பரமசிவனது -- சந்ததியே மைந்தனே -- செந்திலாய் - திருச்செந்திற்பதியோனே -- சலராசி சமுத்திரத்தில்கண் -- தத்தரம்-தங்கடங்கள்வலிமையை -- சுத்து-உரிப்பரித்துச்சொல்லிய -- அரக்கரை - அசுரரை -- செற்ற- செயித்த -- சுந்தா-முருகனே -- திங்கள்-சந்திரன் -- இஞ்சி- மதிலில்கண் -- தத்து-தவழுகின்ற -- அரங்கத்தர்- திருவரங்கநாதருடைய -- செய்-பள்ளையாகிய (பிரம்மாவின்) -- ஆரண - வேதம்பூசிக்கின்ற -- தந்தி-பாம்புபோன்ற -- கிரி - திருச்செங்கோட்டுமலையில்வாழும் -- ஐ-சுவாமியே -- (எ-று.) திரிகின்றது-எழுவாய்-என்-பயனிலை-ஏ-அசை (கருத்து.) திருச்செந்திற்பதிக்கதிபனே- சமுத்திரத்தில்கண் அரக்கரை மாய்த்தோனே-கந்தனே- வேதம்பூசித்ததிருச்செங்கோட்டுமலையில்வாழ்கின்றவனே-பரமசிவனது மைந்தனே- சித்தநிலையற்றவர்கள் வெளிப்பூசைசெய்து மோகத்தையடையும்படி அலைந்துதிரிகின்றதென்னகாரணம்-என்பதாம். (கூய)

திசிரிவலம்புரி மாற்கரியார்க்குப தேசஞ்சொன்ன *
திசிரிவலம்புரி செய்யாரிலஞ்சி செந்தூர்கனதந் *
திசிரிவலம்புரி வேறும்படைத்தருள் செய்தணியில் - *
திசிரிவலம்புரி சூடியவாநன்று சேடியின்றே - *

(இ-ள்.) திசிரி-சக்கராபுதத்தை--வலம்-வலதுகரத்தில்--புரி-தரித்த--மாற்கு-விஷ்ணுவுக்கு--அரியார்க்கு- அறிதற்கரிதானபரமசிவனுக்கு--உபதேசஞ்சொன்ன- ஓங்காரப்பொருளை யுபதேசித்தருளிய--திசிரி-சுவாமிமலையென்னுந்திருவேகத்தையும்--வலம்புரி-சங்கினங்கள்-- செய்-வயல்களின்கண்--ஆர்- நிறைந்திருக்கின்ற --இலஞ்சி- திருவிலஞ்சிப்பதியையும்--செந்தூர்- திருச்செந்தூரையும்--கன-சமகங்கள் தவழாநின்ற -- தந்தி- பாம்புபோன்ற -- கிரி-திருச்செங்கோட்டுமலையையும் -- வலம்- திருவலத்தையும்--புரி வேறும்- மற்றைஸ்தலங்களையும்--படைத்தருள் - தனக்குறைவிடமாகக்கொண்டருளிய--செய்- குமார்க்கடவுளது--தணியில்-திருத்தணிகையில்--திசிரி- மூங்கிலானது--வலம்புரி- நந்தியாவட்டத்தை--சூடியவா-சூடியவிதத்தின்குறி--நன்று- நன்றாகவிருக்கின்றது--சேடி-தோழியை--இன்று - இன்றையதினம்-- (எ-று.) சூடியவா- எழுவாய்-நன்று-பயனிலை-ஏ அசை- (கருத்து.) தோழியே பரமசிவனுக்குபதேசித்த- சுவாமிமலை- திருவிலஞ்சி - திருச்செந்தூர்-திருச்செங்கோட்டுமலை- திருவலம்- இவைமுதலாகிய பல்வே

ஹஸ்தலங்கரி ஹமுறைந்தருளிய குமாரக்கடவுளது திருத்தணிகை
மலையில் மூங்கிலின்மேல் நந்தியாவட்டத்தைச் சூடியிருக்குங்குறி
நன்றாயிருக்கின்றது-என்பதாம். (கூக)

சேடிவணங்கு வளைத்தோளெனப்புணர் சேயவட - *

சேடிவணங்கு திருத்தணிகாவல நின்செருக்காற் - *

சேடிவணங்கு கொடியிடையாராயெஞ் சேப்புமுலை - *

சேடிவணங்கு தலைக்களிந்தது செல்லநிலலே - *

(இ-ள்.) சேடு-அழகியதாகும்—இ-இந்த—அணங்கு - மங்கையி
னது—வளை-வளையலையணிந்த—தோளென- தோளென்றுமிகவும
கிழிந்து—புணர்-முன்வேண்டினகாலத்தெண்ணைமணம்புணர்ந்த--
சேய-முருகமேன--வட-சேடி- வடக்கில்கண்ணதாசியவிஞ்சையரு
லகம்—வணங்கு-வழிப்படத்தக்க—திருத்தணி-திருத்தணிகைக்கு--
காவல-தலைவனே—நின்-நினது—செருக்கால்-செருக்கினால்--சே
டி-கர்வித்திருக்கின்ற—வணங்கு - துவளாநின்ற—கொடி - கொடி
போன்ற—இடையாரா-இடையையுடையபரத்தையனா--என்செ
ப்பு-நிந்தித்துப்பேசவேண்டியகாரணமென்னவிருக்கின்றது—மு
லைச்சேடு-எனதுகொங்கையிற்நிரகழியை—இவணம்- இப்படி—தி
ரட்சி-இன்மையாகும்படி—குதலை-மழலைச்சொல்லையுடைய--களி
று-என்பாலம்—கந்தது-தந்துவிட்டது—(ஆதலால்)செல்லா என்
னிடத்துவராமற் செல்லும்படி—நில் - தூரமாகநிலு -- (எ-று.)
நீ-தோன்றவெழுவாய்-நில்-பயலிலை-ஏ-அசை.(கருத்து.)தணிகை
மலையில்வாழ்வோனே-பண்டெண்ணை மிகவுமழகுடையவளென்று
மணம்புணர்ந்தசேயோனே-நீஇப்போதுகலந்தகளிப்பாண்மிருதி
யடைந்தபரத்தை யரையாநிந்தித்துப்பேசவேண்டியகாரணமெ
ன்னவிருக்கின்றது-எனதுயெளவனபருவத்தையிட்டமழலைச் சொல்
லையுடைய பாலகன் வேறுபடுத்தினனாதலா லப்பரத்தையுர்பாற்
ருனேசெல் லென்பால்வரவேண்டியதில்லை-என்பதாம். (கூஉ)

செல்லலையம்பொழில் சூழ்செந்திலானறி யானிறைகைச் - *

செல்லலையம்பொழி லெங்கணுமேற்ப வெனத்தெறித்த - *

செல்லலையம்பொழி லங்கைக்கருடரு மானிறம்போற் - *

செல்லலையம்பொழி லாகவமாதுயிர் சேதிப்பதே - *

(இ-ள்.) செல்-மேகத்தை--அலை-அசைக்கின்ற--அம்-அழகிய
—மொழிலுருதி-கோலைசூழ்ந்த--செந்திலால் - திருச்செந்திற்பதி
றையுடையவன்--அறியான்-அறிகின்றானில்லை--இறை - பரமசிவ
னது--கை-கரத்தில்--செல்லல்-போகாதே-ஐயம்-பிச்சைக்கு--

பொழிலெங்கணும்-உலகமெங்கும்—ஏற்க-இரக்கும்படியாய்—என-என்று—தெறித்த-தமதிரத்தத்தைபிரமகபாலத்திற்பெறித்தவரும்—செல்லல்-துன்பத்தையும்—ஐயம்-பயத்தையும்—பொழில்-பெருமையையுமுடைய—லங்கைக்கு-இலங்காபுரிக்கு—அருள்-உண்டாக்கினவருமாகிய—திருமால்-பூராமரது—நிலம்போல்—நீலநிறத்தைப்போல—செல்-நடக்கின்ற—அல்-இராக்காலத்தில்—ஐயம்பு-மஹாதனதுபஞ்சபாணமானது—ஒழி-அழியும்படி—லாகவம்-மிகவுநொய்யதான—மாதூவிர்-மங்கையினுயிரை—சேதிப்பது-வதைக்கின்றதை—(எ-று.) செத்திலால்-எழுவாய்-அறியாண்-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து.) பரமசிவன, ஏகையிலிருக்கின்ற பிரம்மகபாலத்தில் தமதிரத்தத்தை பலியாகவார்த்தவரும் - இலங்காபுரியைச்செயித்தவருமான விஷ்ணுவின்னிறம்போலிருண்ட விராக்காலத்தில் காம்பாணங்க ளிம்மங்கையினுயிரைப் பிளக்கின்றதைச்செந்திருயகணியானே-என்பதாம். (கூற)

சேதிக்கனைத்து களதாக்குநோக்கினல் செல்வசெந்திற் *
சேதிக்கனைத்து நிலைபெறச்சூரங்கஞ் சீரங்கமால் - *
சேதிக்கனைத்து வரிதோயயில்கொடெற் சேர்க்கவந்தாற் *
சேதிக்கனைத்து வருமாமறலி திறலினையே - *

(இ-ள்.) சேது-சிவந்த—இக்கனை- கருப்புவிவிலையுடையமஹாதனது—துகளதாக்கும்- சாம்பலாகும்படியெரித்த—நோக்கினல்- நெற்றிக்கண்ணையுடையபரமசிவனது—செல்வ-மைந்தனே—செந்திற்சே-திருச்செந்தூர் முருகனே—திக்கனைத்தும் - திசைகளெல்லாம்—நிலைபெற-நிலைபெற்றிருக்கும்படியாயும்--சூர்-சூரனுடைய—அங்கம்-உடலை—சீரங்கம்-திருவரங்கத்தில் வாசஞ்செய்கின்ற--மால்-விஷ்ணுவினது—சே-பிள்ளையாகியபிரம்மா—திக்க - திசைகளும்படி—ரைத்து-அழித்து—உவரி-சமுத்திரத்தில்--தோய்-மூழ்கிய—அயிஷ்கொடு- வேலாயுதத்தைக்கொண்டு—ஏற்சேர்க்கவந்தால்-எண்ணையமபடாங்கட்டிக்கொண்டுபோகவந்தால்--சேதி-கண்டிப்பாயாக—கனைத்துவரும்-கனைத்துக்கொண்டுவராதிறன்ற—மாமறலி-பெரியுயமனது—திறலினை-உகிரவல்லமையை--(எ-று.) நீ-தோன்றாவெழுவாய்-சேதி- பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து.) கருப்புவிவிலையுடைய மஹாதனையெரித்தநெற்றிக்கண்ணையுடைய பரமசிவனதுமைந்தனே-திருச்செந்திற்பதியில்வாழ்ந்தேன்மகவாமியே-நீ பிரமண்திறைக்கவும்-திக்குகளெல்லா நிலைபெறவும்-சூரனைவென்று சமுத்திரத்திற்பெய்தவேலாயுதத்தினாலேஎண்ணக்கட்டிக்கொண்டுபோகவந்தால்-என்பதாம். (கூச)

திறவாவனக புரிவாசனீக்கச் சிகரிநெஞ்சத் - *
திறவாவனச முனியைவெய்ஞ்ஞெய்தென் நிசைத்திருச்செந் - *
திறவாவனமயி லோயந்தகாலமென் சிந்தைவைக்கத் - *
திறவாவனநின் நிறுவானதண்டைத் திருவடியே - *

(இ-ள்.) திறவு-திறவுகோல்—ஆ-ஆனவனே—அனக-பாவமற்ற
—புரி-கயிலாயத்தினது—வாசல் - கதவை—நீக்க - திறக்க—சிகரி-
கிரவுஞ்சகிரியின் து—நெஞ்சம் - மார்பை—திறவு - பிளந்து—ஆ-
ஆச்சரியமாக,வனச- தாமரையில்வாசஞ்செய்கின்ற,முனியை-பிர
மனையும்—வெய்ஞ்ஞெய்- செயித்தவனே—தெய்நிசை- தெற்கில்க
ண்ணதாகிய—திருச்செந்தில்-திருச்செந்தூரில்—தவா-நீங்காதடர்
ந்தருளுகின்ற—வன- அழகிய—மயிலோய்- மயில்வாகனத்தையு
டையவனே—அந்தகாலம்-என்னுடல்கெடு மனித்தியகாலத்தில்—
என்சிந்தை-எனதுசிந்தையை—வைக்க- ஒருவழிப்படுத்திச்சொப்
பதற்கு—திறவாவன- அடைக்கலஸ்தானமெவையெனில்—நின்-நி
னது—திருவான-தேப்பையுடையனவாகிய—தண்டை- தண்டை
யையணிந்த—திருவடி-திருவடியே—(எ-து.) திருவடி-எழுவாய்-
திறவாவன-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து.) கயிலாயத்திற் கதவுதிறக்
கும்படிசெய்கின்றவனே- கிரவுஞ்சகிரியைப்பிளந்துபிரம்மாவை
யும் வெய்ஞ்ஞெனே- தெற்கில்கண்ணதாகிய திருச்செந்தூரில்வாழ்
ம்மயில்வாகனனே- என்னனித்தியகாலத்தி லுனதுதண்டையணிந்
ததாளே யென்சிந்தையவைக்குமடைக்கல ஸ்தானமாம்-எ-ம். ()

திருக்கையம்போதிக ளோகஞ்சமோநஞ்ச மோதிருமால் *
திருக்கையம்போசெய்ய வேலோலிலாசனந் தெண்ணங்கத் *
திருக்கையம்போருகக் கைந்நீற்றின்மாற்றிதென் னூல்கிவபத் *
திருக்கையம்போக வுரைத்தோல்கிலம்பிற் சிரும்தற்கே *

(இ-ள்.) திருக்கை- திருக்கையென் னும்மீனையுடைய—அம்போ
திகளோ - சமுத்திரங்களோ—கஞ்சமோ - தாமரையோ—நஞ்ச
மோ-விஷமோ—திருமால்- விஷ்ணுவின் து—திருக்கை-திருக்கரத்
திலிருக்கின்ற- அம்போ-பாணமோ—செய்ய-சிவந்த—வேலோ-
வேலாயுதமோ—விலோசனம்-கண்—தென்னன் - கூல்பாண்டிய
னது—அங்கத்திருக்-க-முதுகின்கூளை—அம்போருகம்- தாமரை
மலர்போன்ற—கைந்நீற்றின் - கரத்திற்றரித்திருந்நிறால்—மாற்
றி-நீக்கி—தென்னால் - தமிழ்நூலாகிய—சிவபத்தி-சிவபத்தியவி
ளைவிக்கும்—ருக்கு-ருக்குவேதசாரமாகிய (தேவாரத்தை)—ஐயம்
போக-பரசமயநூல்களினுண்ணுடாகுஞ் சந்தேகநிவாத்தியாகி—

உணாத்தோன்- சம்பந்தப்பிள்ளையாயவதரித்துத்திருவாய்மொன்ற்த
ருளியகுமார்க்கடவுளது—சிலம்பில்- மலையின்கண்ணிருக்கின்ற—
சிறுமிதற்கு - சிறிபாளையகண்ணிக்கு—(எ-று) விலோசனம்-எழு
வாய்- சமுத்திரமுதலிய-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து.) முன்சம்ப
ந்தமூர்த்தியாயவதரித்துத்திருநீற்றாற்சமணமதம்முண்டிருந்த பா
ண்டியனதுகூனைமாற்றியும்-எச்சமயம்பெரிதோவென்னுமைபம
ற்றுச் சைவமேபெரிதென்று நம்பும்படிதமிழ்வேதமாகிய தேவா
ரத்தை மொழிந்தருளிய- குமார்க்கடவுளது- மலையின்கண்வாழும்
கண்ணியினதுகண் சமுத்திரமோ - தாமதாயோ - விடமோ - அம்
போ-வேலோ-என்பதாம். (ஊக)

சிறுமிக்குமர நிகர்வீர்பகிரச் சிதையுயிர்த்துச் - *

சிறுமிக்குமர சரணமெண்ணீருய்விர் செந்தினைமேற் - *

சிறுமிக்குமர புறாத்துநின்றோன்சிலை வேட்புவெனச் - *

சிறுமிக்குமர வணிமுடியான்மகன் சீரடிக்கே - *

(இ-ள்.) சிறு- சிறிதான—உயிக்கும் - குற்றுமியையாயினும்—
மரநிகர்வீர்பகிர - பிறர்க்கிடமிண்ணமனங்கூடாமன் மரம்போன்
திருப்பவரோ—சிதை- அழிந்துபோவதும்—உயிர்- பிராணனுக்கு
—துச்சில்-ஒதுக்கிடமுமாகியவிவ்வுடலின்கண்—துமி-ஒருதும்ம
லுண்டாகும்க்காலையினும்—குமர- குமரனே—சரணம்- உனக்க
டைக்கலம்—என்னிர்-என்றுசொல்லுங்கீள்—உய்விர்- பிழைப்பீர்
கள்—செம்-சிவந்த—தினைமேல்-தினைப்புனத்தில்வாசஞ்செய்த—
சிறுமிக்கு- வள்ளிநாயகிக்கு—மரபு - தமதுமரபின்வழிகளை—உ
ரைத்து-எடுத்தாத்து—நின்றோன்-குறையிரந்துநின்றவனும்—
சிலை- வில்லையுடைய—வேட்புவன்- வேடத் திருமேனியையுடைய
கண்ணப்பநாயனார்—எச்சில்- உன்முதலியவற்றை முன்னுசிபார்
ந்துநிவேதித்தவெச்சிலை—து- உவப்புடனேயுண்டவராகிய—மிக்
கும்-மேன்மையாக—அரவு- சரீர்ப்பாபரணத்தை—அணி- தரித்த
—முடியான்- முடியையுடையபரமசிவனது—மகன்- மைந்தனு
மாகிய குமார்க்கடவுளினது—சிறந்திக்கு-சிறியதிருவடிவாக் கரு
திக்கொண்டே—(எ-று.) நீர்-தோன்றாவெழுவாய்- உய்விர்- பயனி
லை-ஏ-அசை. (கருத்து.) சிறுமியுடையமன் முற்போன்றிருப்பவ
ர்களே நீங்கள்பிழைப்பதெப்படி- நீர் துன்பங்காலையிலாவது தி
னைப்புனத்தில்கண் வள்ளியுமையினிடத்துத் தமதுமரபையோ
திநின்றவனும், கண்ணப்பநாயனார் நிவேதித்த வெச்சிலை யினிதா
க்கொண்ட பரமசிவன்மைந்தனுமாகிய கந்தசுவாமியிஷ்நிருவடி
வாக் கருதிக்குமரனே-சரணமென்றீரானால் பிழைப்பீர்கள்-எ-ம்.

சீரங்கராக மறமோதுதிகிரி செங்கைக்கொண்ட *
 சீரங்கராக மருகந்ததேசிக செந்தினைமேல் *
 சீரங்கராக தனகிரிதொய்கந்த செந்தமிழ்நூற் *
 சீரங்கராக வினோதவெண்பார்க்கிலலை தீவினையே *

(இ-ள்.) சீரட கலப்பைபையும்கரா-முதலையினது—கம்-தலை
 1—அற-அறும்படி—மோது-அமர்செய்த—திகிரி-சக்கரத்தை
 —செம்-சிவந்த—கை-சரத்தில்—கொண்ட-தரித்திருக்கும்—சீர
 ள்-திருவரங்கத்தையுபையிருமாலும்—ஆகமர்-ஆகமவெதத்தை
 நனியபரமசிவனும்—உகந்த - விரும்பத்தக்க—தேசிக - அழக
 ளை—செம்-சிவந்த—தினைமேல்-தினைப்புனத்தில்வாழும்—சீர்-சி
 றந்தவள்ளிநாயகியினது—அங்கராக-சாந்தணிந்த—தனகிரி-தன
 மாகியமலையை—தொய்-தழுவிய—சந்த-குமாரக்கடவுளே—செ
 ந்தமிழ்நூல்-செவ்வியதமிழ்ப்பறுவலின்—சீரங்க-சீர்முதலிய வெ
 ட்டிறுப்புக்குரியபாவலனே—ராகவினோத-கீதத்திலுல்லாசனே—
 எண்பார்க்கு-என்றுநாடோறுந்துதிக்கின்றவர்கட்கு—இல்லைத்தீவி
 னை-கொடியவினைசேராது—(எ-று.) தீவினை-எழுவாய்-இல்லை-பய
 னிலை-ஏ-அசை. (செருத்து.) கலப்பையாயுதத்தையும் சக்கராயுதத்
 தையமுடைய திருமான்மருகோனே-சுந்தரனே-தினைப்புனத்தில்
 வாழ்கின்ற வள்ளிநாயகியைத் தழுவுங்கந்தனே-இயலிசைமுதலிய
 தமிழ்நூல்குரியவினோதனே - என்றுதுதிப்பவர்கட்குத் தீவினையி
 லலை-என்பதாம். (கஅ)

தீவினையற்ற சினந்தீரகத்துண்மெய்த் திபநந்தந் - - *
 தீவினையற்ற வறந்தாதெடுத்தனஞ் செந்தினைமேல் - - *
 தீவினையற்ற புனமான்மொழநன் செழுங்கந்தத் - - *
 தீவினையற்ற வடியார்க்கருள்பெருஞ் செல்வனுக்கே - - *

(இ-ள்.) தீ-அக்கினியானவன்—வினையற்ற-திசுண்ணியமாகத்திக
 க்கின்றதன்செயலகையற்றதுபோல்—சினந்தீர்-கோபநீங்கிய—அக
 த்துள்-நமதுசாந்தவிருதயத்துள்—மெய் - உண்மையாகிய—திப
 ம்-ஞானவிளக்கை—நந்தந் தீவினை-நம்முடையதீவினையாகிய—அ
 ல்-இருளானது—தவ-கெடுப்படி—நந்தந் து-அனிந்துபோகாமல்
 —எடுத்தனம்-ஏற்றிவைத்தோம்—செம்-சிவந்த—தினைமேல்-தினை
 ப்பயிர்வினைவில்—தீ-தீய்ந்துபோகும்—வினையற்ற-செய்கையில்
 லாத—புன-புனத்தில்வாழும்—மான்-மான்போன்றகண்ணையுடைய
 வள்ளியம்மைக்கு—கொழுநன்-நாயக்குரிய—செழும் - செழு
 மான—தீவினை-பொன்மயமாய்ப் பிரகாசிக்கின்ற

மோக்ஷவுலகத்தை—அற்ற- பாசபந்தங்கணிங்கிய—அடியாரிக்கு
தமதடியாரிகட்டு—அருள்-கொடுத்தருள்கின்ற—பெரும்-பெரி
—செல்வனுக்கு—அருணிறைந்தசெல்வனுக்கு—(எ-று.) யாம்-தே
ன்றாவெழுவாய்-எடுத்தனம்-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து.) வள
பயிசுந்த-திணைப்புணத்தில்வாழ்கின்ற வள்ளியம்மாளுக்கு நாயகா
ம்-பற்றற்றவடியாரிகட்டு- மோக்ஷவுலகத்தை யளிப்பவனுமநம
குமாரக்கடவுளுக்கு நமதுகாந்தவிருதயத்தகழியிலுண்மையாவா
ருநவிகளைக் ஏற்றிவைத்தோம்-என்பதாம். (கூம்)

செல்வந்திகழு மலநெஞ்சமேயவன் மெய்வமின்னார் - கூ
செல்வந்திகழு நம்தின்மைதீர்க்கும்வெங் கூற்றுவற்குச் - கூ
செல்வந்திகழுந் திருக்கையில்வேறினை கர்த்தசெல்வி - 7
செல்வந்திகழு மணவாளனல்குந் திருவடியே - *

(இ-ள்.) செல்-அங்குசென்று—வந்தி-வணக்கஞ்செய்—கழுமல
ம்-குமாரக்கடவுளானவர்முன்சம்பந்தப்பிள்ளையா யவதரித்தருளி
யசீகாழிப்பதியின்கண்—நெஞ்சமே- இருதயமே—அவன்—அவர
து—தெய்வ-தெய்விகமாகிய—மின்-தெய்வயானை—உளர்—உள
ருகின்ற—செல்-மேகவாகனமானது—வந்து-வந்து—இகழு
தரால்) இகழுப்படும்—நமது-நம்முடைய—இன்மை- இல்
யாவும்—தீர்க்கும்-நீக்கிவிடும்—வெம் - கொடிய—கூற்றுவற்
மனுக்கு—செல்-நம்மேனடப்பதாகிய—வந்தி- கொடுமையை—
கடும்-துடைத்துவிடும்—திருக்கையில் (முருகக்கடவுளது) திருக்க
ரத்தின்—வேல்-வேலாயுதமானது—திணைகர்த்த- திணைப்புணங்காவ
ல்புண்ட—செல்வி-வள்ளிநாயகியினது—செல்வம்- பெருஞ்சிறப்
பாக்—திகழும்- (நிறைந்து) பிரகாசிக்கின்ற—மணவாளன்-நரசி
னாகிய கந்தசுவாமியானவர்—தல்குந்திருவடி-தனது திருவடித்தா
மரையைநமக்குத்தந்தருள்வார்—(எ-று.) நீ-தோன்றாவெழுவாய்-
வந்தி-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து.) நெஞ்சமே தெய்வயானையின
து வாகனமாகிய மேகநமதுவறுமையைத்தவிரிக்கும் குமாரக்கட
வுளதுவேலாயுதம்நமக்குவரும் யமதண்டனையை நீக்கிவிடும்- வள்
ளிநாயகிக்கு மணவாளாகிய கந்தசுவாமி தமதுதிருவடித்தாமரை
யைத் தந்தருளுவாராதலால் நீ யக்கடவுண்ணன் சம்பந்தப் பிள்
ளையா யவதரித்த சீகாழியிற்சென்றவரை மணங்கு - என்பதாம்.

கந்தரந்தாதியுரை - முற்றிற்று.

குமரகுருபரன்முனை.

MAHAMAHOPADHYAYA

